JIŘÍ ŽIŽKA

ATELIÉR REKLAMNÍ FOTOGRAFIE FAKULTY MULTIMEDIÁLNÍCH KOMUNIKACÍ UNIVERZITY TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Slezská univerzita
Filozoficko-přírodovědecká fakulta
Institut tvůrčí fotografie

Opava, 2006

JIŘÍ ŽIŽKA

ATELIÉR REKLAMNÍ FOTOGRAFIE FAKULTY MULTIMEDIÁLNÍCH KOMUNIKACÍ UNIVERZITY TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

BAKALÁŘSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

Obor: Tvůrčí fotografie
Vedoucí práce: MgA. Mgr. Tomáš Pospěch
Oponent: PaedDr. Miloslav Stibor

Slezská univerzita
Filozoficko-přírodovědecká fakulta
Institut tvůrčí fotografie

Opava, 2006

Poděkování

Děkuji za odborné vedení práce MgA. Mgr. Tomáši Pospěchovi, za cenné rozhovory, které mi poskytli Prof. Mgr. Pavel Dias a Mgr. Jaroslav Prokop a všem dalším, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na přípravě této bakalářské diplomové práce.

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval samostatně, za použití literatury, časopisů a pramenů uvedených v seznamu použité literatury.

Souhlasím se zveřejněním práce formou zařazení do Ústřední knihovny FPF SU v Opavě, knihovny Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a na internetové stránky ITF.

V Opavě, dne 1. září 2006

Jiří Žižka

OBSAH

1. Úvod 5
2. Zlín a jeho školství 8
3. Historie Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně 12
3.1 Historie Fakulty multimediálních komunikací 21
3.2 Historie Ateliéru reklamní fotografie 24
4. Studium 28
4.1 Koncepce studia a specializace 30
4.2 Systém výuky 31
4.3 Přijímací řízení 34
5. Pedagogové 35
6. Školní život 67
7. Studentská tvůrčí činnost 74
8. Výstavní činnost 91
9. Závěr 97

10. Přílohy 100
10.1 Obrazové přílohy
10.2 Interview s pedagogy
10.2.1 Prof. Mgr. Pavel Dias
10.2.2 MgA. Mgr. Tomáš Pospěch
10.2.3 Mgr. Jaroslav Prokop
10.3 Interview se studenty a absolventy
10.3.1 Kamila Musilová
10.3.2 MgA. Alžběta Trubačová
10.3.3 Tereza Vlčková
10.4 Přehled pedagogů a techniků ARF
10.5 Přehled studentů a absolventů ARF
10.6 Přehled studentské tvůrčí činnosti
10.7 Devátá sklizeň - biografie vystavujících
10.8 Seznam bakalářských a magisterských praktických prací ARF
10.9 Seznam bakalářských a magisterských teoretických prací ARF
10.10 Studijní plán bakalářského a magisterského studijního programu
10.11 Přehled použité literatury
10.12 Jmenný rejstřík

1. Úvod

Školství… Kolik papíru už asi bylo popsáno na toto téma a zdá se, že se situace u nás příliš nelepší. Ale to by musel existovat silný ministr s dostatkem peněz, aby změnil organizační strukturu, která by umožnila širší a snadnější prosazování nových konceptů ve školství. Bez něho lze věci měnit jen lokálně, a to tam, kde jsou ve vedoucích funkcích lidé, kteří změnám nebrání, jako je tomu například v Ateliéru reklamní fotografie Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Bezmála pět let budovala Fakulta technologická Vysokého učení technického v Brně, dnes Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, obor marketingových komunikací a reklamy, ačkoliv vzhledem k jejímu zaměření, je jí více než vzdálený. Studenti uměleckých disciplín se přidali ke studentům věd technických. V roce 2002 se Institut reklamní tvorby a marketingových komunikací transformoval na třetí fakultu univerzity - Fakultu multimediálních komunikací. Syntéza čtyř studijních programů, jak v bakalářském, tak magisterském stupni – Výtvarné umění a Mediální a komunikační studia – a dvou studijních oborů – Multimédia a design a Marketingové a sociální komunikace – je v rámci naší republiky ojedinělá, perspektivní a žádoucí. Její nedílnou součástí je i výuka reklamní fotografie.

A právě tu jsem si zvolil za téma své diplomové práce.

Dovolte mi, abych se úvodem krátce zamyslel nad reklamní fotografií, která neustále působí na nás všechny. Jak už z jejího názvu vyplývá, jejím cílem je něco propagovat. Nemusí to však nutně být věc materiální. Reklamní neboli propagační fotografie se využívá také pro šíření myšlenek a názorů. Může nás varovat, upozorňovat, případně rovnou nám prodávat způsob života. Tímto se reklamní fotografie nejvíce blíží fotografiím uměleckým, protože dávají veliký prostor pro improvizaci. Je možno využívat na nich nové výtvarné a technické možnosti. Při jejich realizaci fotograf dokonce ani někdy nemá přesně definováno, co, a hlavně, jak má fotografovat, a proto může uplatnit ve velké míře své individuální tvůrčí schopnosti, dovednosti a také velkou dávku fantazie.

Reklamní fotografie se postupně stala každodenní součástí našeho života a v moderní fotografické produkci zaujímá významné místo. Zároveň je velice důležitá pro samotné fotografy, protože je zdrojem obživy většiny z nich. Reklama se nás snaží nalákat, navodit pocit pohody, lásky, čistoty, chuti, ale také zlosti nebo strachu, hlavní je, aby u nás vyvolávala co nejsilnější reakci. Jedině takovou reklamu si totiž zapamatujeme a může nás pak zpětně ovlivňovat při výběru zboží ke koupi.

Fotografie tedy, jako prostředek reklamy, musí být udělána natolik kvalitně, aby splňovala podmínky, které na ni jsou kladeny firmou, jenž si ji objednala. Ač si to umělci neradi přiznávají, tak kvalitní reklamní fotografie může také obohacovat celkovou fotografickou produkci. Se stále rostoucím mediálním vlivem se stala součástí naší civilizace založené na konkurenci a tržním hospodářství. Její úroveň je dána úrovní autora a zadávající firmy, ale nepřímo i úrovní hospodářství a prosperity jednotlivých zemí. Tvaruje ji také společnost – dnes, kdy je téměř vše dovoleno, záleží jen na nás, jaké hranice jí stanovíme, jakým způsobem bude propagace prováděna. Pravdou je, že

jedna z dnešních tendencí je hlavně šokovat, provokovat a mnohdy to vypadá, že reklama neprodává ani tak výrobek, jako sama sebe. S tímto však mají problém častokrát i sami umělci.

Celkově vzato je reklamní fotografie jedna z největších a nejvýznamnějších oblastí fotografie vůbec. Měla by být spojením účelnosti a estetična. Autorova možnost čerpat ze svého výtvarného a uměleckého rukopisu a její praktický účel zařazuje dobrou fotografii v propagaci do kontextu umělecké fotografické tvorby.

2. Zlín a jeho školství

Město Zlín je hospodářské centrum Zlínského kraje, kde již ve třicátých letech byly znát výsledky vědecky řízené práce. Té předcházel dlouhodobý etapový plán rozvoje, jehož základem byla racionalita ruku v ruce se spoluprací a solidaritou. Cíl byl jasný a jediný, a to dosáhnout prosperity města skrze celkový pracovní postup, vedený jistou ideou a vizí. Zlínské školy se samozřejmě včlenily do tohoto dynamického a strhujícího prostředí a těžily z něj v zájmu výchovy dětí a mládeže, v zájmu kulturního a hospodářského růstu města a celého kraje.

Vzdělávací instituce Zlína a okolí se snažily především o zesílení iniciativy a podněcování aktivity, která by případně vedla k lepším a lepším výsledkům. Za vše vděčíme především cílevědomosti tří hlavních budovatelů dnešního moderního Zlína. Byli to Tomáš Baťa, Jan Baťa a Dominik Čipera, s nejbližšími spolupracovníky. Všichni pevně věřili, že prorazit do světa a dosáhnout rozvoje mohou jen prostřednictvím dobrého vzdělání, spolu s pracovitostí a promyšleným plánováním.

Ovšem i během náročného programu a časového vypětí, způsobeného především budováním zlínských sesterských závodů si našli čas i na vzdělávání zlínské mládeže. Jsou také jeden z hlavních pilířů rozvoje

zlínského školství, neboť kromě vzdělávacích aktivit podmínili též realizaci školské reformy.

Velmi povzbudivým faktem jsou shody jejich myšlenek, vyjadřovaných v proslovech při příležitosti návštěvy škol, s ideami a úsilím školské reformy.

Toto je možno vysledovat z následujících výroků [1]:

Tomáš Baťa (1876-1932)

,,Veliké lidi pomáhá budovat výchova."

,,Každý má vědět, proč a čemu se učí."

,,Plánem práce získáváme pevný cíl, ale také měřítko svých sil, pevnost vůle."

,,Učme se prací! Skutečná práce je nejlepší metodou."

,,Vědomosti můžeme druhému dáti, ale zkušenosti si musí každý vykoupit vlastním potem, vlastními mozoly. Vyučování má vycházet z toho způsobu života, v jakém žáci žijí doma a směřovat k tomu, aby tento život zlepšili. My ve Zlíně chceme konati velkou práci nejen pro sebe, ale pro celý svět."

Jan Baťa (1898-1965)

,,Školství, o něž usilujeme, zvyšuje velmi odpovědnost učitele za výchovu jeho žáků, proto zvyšuje také význam učitelské práce v moderní lidské společnosti."

Jeho slova k učitelům: *,,Vyznamenávat průbojnost, chváliti statečnost, buditi ctižádost, odměňovati pracovitost a podporovati vytrvalost."*

Jeho slova k žákům: *,,Přeji vám statečná srdce. Přeji vám, abyste již ve škole viděli své příležitosti. Přeji vám, abyste jako*

[1] Kozlík, J.: Podmínky pro realizaci plánu školské reformy ve Zlíně. In: Aktuální historie Kapitoly o zkušenostech pokusných škol ve Zlíně z let 1929-1939. 1996, s. 32.

dospělí lidé viděli ty miliony příležitostí pro své uplatnění. Poměr mezi učitelem a žákem má být důvěrný a důsledný. V rukou učitele je obec i národ, celá jejich budoucnost. Školní výchova má rozhodující vliv na povahu budoucích občanů. Povaha rozhodne, kolik z vědomostí promění žák v blahobyt rodiny, obce, národa."

Dominik Čipera (1893-1963)

generální ředitel firmy Baťa a starosta města Zlína

,,Úkolem školy v první řadě není, aby zásobila člověka vědomostmi, ale aby ho naučila způsobu, jak má potřebné vědomosti získávat. Úkolem naší výchovy je hledat nadané lidi a vycvičit je, aby chtěli a dovedli pracovat. Vštípit celé nové generaci smysl pro svobodu a ukázněnost, ctižádost a spolupráci, ale především smysl pro věrnost. Malý národ se udrží jen vysokou kvalitou každého jednotlivce a spoluprací, založenou na vzájemné věrnosti.

Člověk budoucnosti nikdy nebude spokojen se stavem své práce, již právě koná. Bude se denně namáhat o zlepšení. Ale může přitom býti spokojen sám se sebou, protože bude mít vědomí, že vykonal svoji povinnost podle nejlepších svých sil."

Roku 1939 byla ve Zlíně založena Škola umění, která měla za úkol vychovat novou generaci mladých, schopných výtvarníků a umělců, jenž se měli stát tvůrci reklamního designu Baťových závodů. Průmyslník Tomáš Baťa, a podnikatelské zásady, které zastával, jsou dodnes považovány za přední hnací sílu transformace Zlína do podoby moderního středoevropského města. Ve zdech zdejší školy tak působila na straně

pedagogů celá řada předních umělců, jenž umožnili nejen profesionálně vyrůst celé řadě pozdějších významných uměleckých osobností. Za všechny stačí zmínit Vincence Makovského - zakladatele českého průmyslového designu.

V období po 2. světové válce došlo k přeměně původní Školy umění na střední uměleckoprůmyslovou školu, která si však zachovala svůj vysoký technologický standart. Ten citelně utrpěl až s nástupem komunistického režimu k moci, kdy byla škola donucena přestěhovat se do Uherského Hradiště.

V roce 1960 zde bylo otevřeno detašované pracoviště Slovenské vysoké školy technické v Bratislavě. Mělo dvě části. První z nich, oddělení Strojní fakulty, sídlilo v budově Chemické průmyslové školy a druhá část, oddělení chemicko-technologické, v budově n. p. Svit v Otrokovicích. Nedlouho na to došlo i ke zrušení zlínského Pedagogického institutu. Roku 1969 vznikla z tohoto detašovaného pracoviště Fakulta technologická při VUT v Brně.

Názory pro vznik univerzity ve městě obuvi se začaly vyskytovat už na počátku devadesátých let. Potřeba průmyslové výroby ve Zlíně si však časem znovu začala požadovat dostatečné množství v oboru vzdělaných odborníků. V roce 1990 došlo k navrácení městu jeho původního historického názvu. Bylo přejmenováno zpět z Gottwaldova na Zlín. Roku 1995 vznikla Fakulta ekonomiky a managementu stále však jako součást VUT v Brně.

3. Historie Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně

Zřízení Zlínského kraje a zvyšující se touha po vzdělanosti v krajském městě vedla k tomu, že „*tehdejší prorektor ČVUT v Brně prof. Petr Sáha, děkan Technologické fakulty prof. Jiří Dostál a vedoucí katedry průmyslového designu VŠUP prof. Pavel Škarka, iniciovali vznik zlínské univerzity.*“ [2]

Na konci roku 1999, po předchozím sedmiletém úsilí, oficiálně souhlasil šestaosmdesátiletý syn Tomáše Bati s pojmenováním univerzity ve Zlíně po svém slavném otci. Baťa, jenž je považován za jednoho z největších českých průmyslníků, zde založil před více než sto lety obuvnický závod. Návrh zákona o zřízení Univerzity Tomáše Bati byl zaslán 28. dubna 2000. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky jej schválila ještě na podzim téhož roku.

Zakladatelé, mezi něž patřil i koordinátor a řídící osobnost projektu - tehdejší ředitel Centra Vysokého učení technického - Alexandr Černý, předpokládali, že v roce 2005 by Univerzita Tomáše Bati mohla mít čtyři až čtyři a půl tisíce studentů a kolem 800 zaměstnanců. Pro výuku získali kromě jiných, například areál tehdejší zlínské 13. základní školy.

Součástí univerzity se dle plánu měla stát i zlínská Fakulta technologická a Fakulta managamentu a ekonomiky brněnského Vysokého

[2] Dias, P. a kol. : Devátá sklizeň. Katalog k výstavě, Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, Zlín 2006, s.2.

učení technického a zlínský Institut reklamní tvorby a marketingových studií, na něž docházelo 2200 studentů. Jako velice náročná se ukázala příprava a získání kvalitních učitelů. Prorektor Vysokého učení technického Petr Sáha se k tomu vyjádřil: *„Je to paradoxní situace - o technické obory je malý zájem ze strany studentů a velký zájem ze strany zaměstnavatelů. Část pedagogů si musíme vychovat, některé přetáhnout jako ve fotbale.“*[3] Na programu ČT 1 pak prozradil: *„Vznikem univerzity se už fungující fakulty a Institut reklamní tvorby osamostatní od brněnského Vysokého učení technického. Do rozšíření zázemí hodlá Baťova univerzita investovat asi půl miliardy korun během následujících pěti let“*. Ředitel univerzitního centra Alexandr Čech k tomu dodal: *„Zvláštní příspěvek na to (vznik univerzity) nedostaneme. Tím myslím ekonomický příspěvek od ministerstva školství. Musí si škola nebo fakulty ve Zlíně poradit s vlastními prostředky, které dostanou na výuku a na tvůrčí činnost.“* [4]

Zákon stanovil vznik Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně na 1. ledna 2001. Akademický senát pověřil prozatímně výkonem funkce rektora, až do jeho řádné volby, tehdejšího prorektora Vysokého učení technického Petra Sáhu.

V plném proudu byla také příprava budov. Rekonstrukce bývalé průmyslové školy, kde měl sídlit Institut reklamní tvorby a univerzitní knihovna, stála okolo devadesáti milionů korun. Práce na vybavení interiérů začaly již koncem února. Otevření menzy v sousední budově a knihovny bylo naplánováno na červen. Na dalších více než 200 milionů korun měly přijít opravy zrušené 13. základní školy na Jižních Svazích. *„Hlavní stavební*

[3] Zn.-čtk-: Ve Zlíně má vzniknout nová Univerzita Tomáše Bati. Hospodářské noviny, 2000, s. 12.

[4] Kvasnička, J.: Ve Zlíně vrcholí přípravy na vznik Univerzity Tomáše Bati. Televize ČT1, 2000.

úpravy začnou nejpozději v roce 2002. Objekt je ve velmi špatném stavu. Dvě budovy bude třeba zcela zbourat," nechal se tehdy slyšet Alexandr Černý.[5]

Již v počátcích si management univerzity uvědomoval, že před ním leží spousta nelehkých úkolů. Bylo potřeba zajistit atraktivní a pro praxi potřebné studijní obory – škola chtěla vychovávat absolventy pro praxi, nikoliv pro úřady práce. Součástí univerzity se stal Institut reklamní tvorby a marketingových komunikací, který je svými studijními programy a profilací studentů jedinečný v celé republice a navazuje tak na tradici, kterou ve Zlíně založil právě Tomáš Baťa a jeho odborníci a dále rozvíjeli takové osobnosti, jako byl například Karel Zeman, Hermína Týrlová či profesor Kovář. Po několika letech putování po provizóriích by studenti reklamní fotografie nebo prostorové prezentace měli získat důstojné ateliéry. Institut by měl být co nejdříve akreditován na samostatnou fakultu. V souladu s požadavky doby by měl vzniknout rovněž Institut informačních technologií, protože je jasné, že právě informatika bude jedním z hybných prvků 21. století. Rovněž v oblasti veřejné správy měli být vzděláváni mladí odborníci pro státní, krajské a místní úřady. Z tohoto důvodu byla velká snaha o založení Ústavu veřejné správy.

Neméně závažným tématem bylo financování univerzity. Hospodaření veřejných univerzit se skládá na příjmové stránce především ze dvou částí: jsou to státní dotace rozdělené na oblast investiční a neinvestiční a dále příjmy z vlastní tvůrčí činnosti. V oblasti vlastní tvůrčí činnosti byly vytvořeny značné rezervy a ty chtěl management co nejdříve rozkrýt a prostřednictvím aktivního zapojení univerzity do grantových programů získat větší objem finančních prostředků než doposud. Vedení se rovněž

[5] Zelená, E.: Ve Zlíně se dočkají nové univerzity. ZN Zemské noviny, 2000, ročník 10, č. 290, s. 10.

rozhodlo nechat se v otázce financování inspirovat zahraničím, kde byla již dlouho zcela běžná finanční podpora univerzit ze strany významných regionálních, ale i nadregionálních firem, a doufalo, že nalezne odezvu u místních prosperujících podniků. Rozvíjet se také měla snaha o aktivní zapojení univerzity do rozvojových programů, především Zlínského kraje, ale i města Zlína. Škola chtěla být jedním z důležitých tvůrčích subjektů regionu.

Dbát se mělo i na náročný přístup pedagogů k výuce, rozsáhlou vědeckou činnost akademických pracovníků a rozšíření stávajících aktivit. Důležitým bodem bylo širší zapojení akademických pracovníků do mezinárodních grantových programů - s orientací především na země EU. Škola také chtěla navázat co nejširší spolupráci se zahraničními univerzitami podobného profilu. Vždyť již za doby existence fakulty technologické a fakulty managementu a ekonomiky, ještě pod VUT Brno, došlo k navázání aktivní spolupráce s 60 zahraničními univerzitami prakticky z celého světa.

V neposlední řadě šlo o zajištění kvalitního a dostatečného zázemí pro výuku a ubytování studentů, doktorandů a pedagogů. Pro ně se připravovaly nové výukové i ubytovací kapacity. Univerzita Tomáše Bati se tímto vším měla stát co nejdříve moderní, uznávanou univerzitou.

Na počátku dubna roku 2001 akademický senát univerzity definitivně zvolil Petra Sáhu rektorem. Rektorský dekret mu slavnostně předal 10. května 2001 prezident republiky Václav Havel. Po ceremoniálu Sáha řekl: *„Ceremoniálu jsem se coby rektor zúčastnil jako jediný, což není obvyklé. Na druhou stranu když je tam rektor sám, má více času popovídat si s prezidentem, ministrem školství či jinými osobnostmi.“* Prezident Havel při rozhovoru se Sáhou zavzpomínal na své první zážitky spojené se Zlínem, kde žil jeho dědeček s babičkou. *„Vyprávěl, jak kdysi hrozilo Praze bombardování, a tak ho rodiče*

posadili do letadla a poslali do Zlína. Prezidentovi byly tehdy dva roky a let do Zlína byla pro něj první zkušenost s letadlem," konstatoval Sáha. Po slavnostním ceremoniálu se na Pražském hradě mezi účastníky rozvinula diskuse o situaci v resortu a vysokých školách. *„Hovořil jsem s ministrem školství Eduardem Zemanem i Václavem Havlem. Oba se vyptávali na situaci ve zlínské univerzitě, zajímalo je, kolik máme fakult jaké jsou naše cíle. Prezident mi slíbil, že se pokusí univerzitu v dohledné době navštívit. Záleží jen na tom, jaký pracovní program pro něj jeho kancelář přichystá,"* uvedl rektor.

K inauguraci Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která byla velkolepým představením, došlo 16. května. Na slavnostní ceremoniál se sjela přibližně pětistovka hostů, k nimž patřila většina rektorů českých, ale i slovenských vysokých škol a nejvýznamnější osobnosti Zlínského kraje. Mezi pozvanými hosty nechyběli ani potomci zakladatele moderního Zlína a jeho obuvnické tradice Tomáše Bati. *„Byli jsme nadšeni, když jsme se dověděli, že ve Zlíně bude univerzita, která navíc ponese otcovo jméno. Hodně toho pro tento kraj udělal,"* ocenil úsilí mnoha osobností o vznik samostatné vysoké školy na východní Moravě šestaosmdesátiletý Tomáš Baťa junior. Do Zlína přicestoval s manželkou, třemi dcerami, vnučkou a dalšími členy rodiny. Rektor univerzity Petr Sáha převzal insignie, jimiž jsou žezlo a odznak - na němž nechybí Baťův portrét - z rukou náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Průšy. *„Je potřeba ocenit bezkonfliktní oddělení Fakulty technologické a Fakulty managementu a ekonomiky Vysokého učení technického v Brně, které se staly základem zlínské univerzity,"* uvedl Průša. Prohlásil také, že školu čeká v budoucnu rozšíření. *„Předpokládám, že samostatnými fakultami se do konce roku stanou také institut reklamní tvorby a institut informačních technologií. Co bude dál, to se uvidí,"* řekl rektor Petr Sáha. Mottem univerzity se stalo známé *„Vzdělávat a tvořit."*

Ambicím školy ale v této době neodpovídalo její zázemí. Učebny kapacitně nestačily. Stejné to bylo s univerzitní knihovnou, a hlavně ubytováním, což se stalo nejčastější výtkou studentů na adresu univerzity. Dana Pustková, tehdy studentka 3. ročníku FAME UTB Zlín k tomu řekla: *„Studenti nemají kde bydlet, musí si shánět privát. No a určitě málo prostor pro vyučování. Během pěti let se má vše podstatně zlepšit. Do zázemí hodlá univerzita investovat bezmála půl miliardy korun. Každá fakulta by měla mít svůj vlastní areál. Přímo v centru Zlína jsou těsně před dokončením menza a univerzitní knihovna."* Knihovna byla nedlouho po tom dokončena a se zprovozněním menzy se počítalo do 30. června. Vedení chtělo vybudovat především moderní školu, která by kopírovala reklamní agentury. Šlo o to vytvořit prostředí, které bude od rána do večera k dispozici pracovním týmům a bude splňovat veškeré nároky na moderní didaktickou techniku. Studenti by měli mít také k dispozici moderně vybavené vyučovací prostory i místo pro studentský časopis.

V prvním roce existence univerzity se podařilo dosáhnout mnoha významných úspěchů. K 1. lednu 2001 došlo, po získání akreditace, k přeměně Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací na Fakultu multimediálních komunikací.

Byla nastartována přestavby 13. základní Školy na Jižních Svazích a získání potřebných finančních prostředků. Výrazně vzrostl počet studentů, kterých v tomto roce na univerzitě studovalo již 3500. Rovněž počet zaměstnanců byl navýšen na 400. Škola se stala výrazným partnerem městu a regionu. Za rok univerzitními účty prošlo přibližně 280 milionů korun, což představuje finanční produktivitu na zaměstnance zhruba 700 tisíc korun. Z další analýzy vyplynulo, že existence univerzity přinesla do Zlína dalších

350 milionů korun, které jsou z velké části vkládány do regionální infrastruktury.

Významně pokročilo zkvalitnění pedagogické struktury - na Univerzitě Tomáše Bati působilo v této době 25 profesorů a 40 docentů, čímž se škola ocitla v popředí mezi všemi vysokými školami České republiky.V technické oblasti došlo k výraznému zlepšení ve sféře výpočetní techniky. Její úroveň se za krátké období podařilo posunout o několik generací výš, což se týkalo zejména rychlostních sítí.

V oblasti vědecko-výzkumné se univerzita soustřeďovala na dlouhodobé úkoly. Fakulta technologická se zabývala především studiem vlastností polymerních systémů, zpracováním kolagenních surovin, studiem zdravotního obouvání, minimalizací vlivu průmyslových odpadů na životni prostředí a problematikou řízení technologických procesů. Na fakultě managementu a ekonomiky šlo o výzkumný záměr ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, soustředěný na konkurenční schopnosti Českých průmyslových výrobců. V rámci programů Tempus, Phare a Leonardo spolupracovala fakulta s významnými evropskými univerzitami. Finanční prostředky, které se podařilo získat z projektů vědecko -výzkumné činnosti a z fondů rozvoje za poslední rok, představovaly necelých 30 milionů korun. Z hlediska historického vývoje se jednalo o skvělý úspěch. I přesto s tímto výsledkem nebylo vedení univerzity plně spokojeno a dalo si za úkol v příštích letech zvýšit produktivitu výzkumných činností na všech fakultách.

Do budoucích let počítal management s realizací mnoha projektů. Například se stavbou objektu pro čtvrtou fakultu, jenž by mohla být, v podobě hrubé stavby, dobudována do konce roku 2003. Dále se započetím projektové přípravy polyfunkční budovy, v níž by mělo najít místo

Informační a regionální centrum města i regionu, sloužící širší odborné veřejnosti a k navýšení počtu studentů tak, aby došlo k naplnění záměru umožnit vzdělávání pěti tisícům studentů v roce 2005.

V roce 2002 byla přesunuta část Fakulty multimediálních komunikací, katedra marketingových komunikací, na třetí internát, který univerzita koupila společně se čtvrtým a šestým internátem. V těchto dvou internátech měly být, podle rozhodnutí vedení, zřízeny ubytovací prostory pro studenty, čímž by došlo k rozšíření nedostačující ubytovací kapacity univerzity. Univerzitní koleje se v této době nacházely na ulici Antonínově a Štefánikově, na Chřibech byly ubytovací prostory provozovány pouze dočasně. V plánu managementu univerzity bylo rovněž přestěhování výuky fyziky a Institutu informačních technologií do objektu bývalé třínácté základní školy, jehož rekonstrukce měla být ukončena v roce 2004. V tomtéž objektu se plánovalo zřízení další menzy, aby studenti nemuseli chodit do menzy až do města. V budově na Růmech mělo dojít ke zřízení ubytovacích prostorů pro doktorandy. Na tomto místě uvádím také organizační dělení (použité údaje se vztahují k roku 2002) fakult Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně na jednotlivé ústavy a katedry.

Fakulta managementu a ekonomiky:

Ústav managementu, Ústav ekonomie, Ústav podnikové ekonomiky, Ústav managementu výroby - průmyslového inženýrství, Ústav financí a účetnictví, Ústav veřejné správy a regionálního rozvoje, Ústav informatiky a statistiky, Ústav jazyků, Ústav tělesné výchovy, Centrum dalšího vzdělávání.

Fakulta multimediálních komunikací:

Katedra marketingových komunikací, Katedra reklamní fotografie a grafického designu, Katedra prostorového designu.

Fakulta technologická:

Ústav fyziky a materiálového inženýrství, Ústav matematiky, Ústav pedagogických věd, Ústav polymerních materiálů a technologií, Ústav technologie bílkovin a kůže, Ústav technologie životního prostředí a chemie, Ústav výrobního inženýrství, Institut informačních technologií, Centrum polymerních materiálů.

Roku 2004, po třech letech působení Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně na poli vysokoškolského vzdělávání, viděl rektor Petr Sáha její jediný problém v nedostatku míst pro ubytování studentů a skutečnosti, že ne ve všech předmětech mohla výuka probíhat v cizím jazyce. *„Hlásí se k nám bohužel tolik studentů, že pořád ještě nedokážeme uspokojit jejich požadavky na ubytování,"* prohlásil Sáha. V zájmu univerzity tak bylo i nadále pracovat na tom, aby vedle češtiny byla na škole oficiálním vyučovacím jazykem i kupříkladu angličtina. To předpokládalo dobrou jazykovou vybavenost jak na straně studentů, tak i pedagogů.

Škola dosáhla však rovněž celé řady úspěchů. Počet studentů se zdvojnásobil, na téměř šest tisíc, čímž se zlínská univerzita zařadila do kategorie středně velkých univerzit. Počtem studentů totiž zaujala šestnáctou pozici mezi osmadvaceti vysokými školami České republiky. Přibylo také možností zahraničních stáží a stále více zahraničních studentů začalo přijíždět, aby studovali ve Zlíně.

V roce 2005 navštěvovalo zlínskou univerzitu již 8300 studentů, čímž si oproti roku 2004 v žebříčku počtu studentů mezi veřejnými vysokými školami v České republice polepšila o tři příčky. O přijetí na Fakultu multimediálních komunikací přitom projevilo zájem asi dvanáct stovek mladých lidí. Překonán tak byl původní záměr, který počítal „pouze" s 5000 studenty v roce 2005. Počet zaměstnanců vzrostl na 605, z čehož bylo tři sta

tři vědeckých pracovníků. Univerzita Tomáše Bati se tak zařadila mezi největší zaměstnavatele Zlínského kraje. Ministerstvo školství v tomto roce zlínské univerzitě navýšilo dotace na výzkum o dvaaosmdesát procent, čímž se zařadila mezi čtyři nejúspěšnější regionální univerzity v zemi. Na vědu a výzkum získala univerzita pro rok 2005 celkem šedesát tři milionů korun.

3.1 Historie Fakulty multimediálních komunikací

V září 1997 vznikl při Technologické fakultě VUT ve Zlíně Institut reklamní tvorby a marketingových komunikací (IRTMK).

Institut ve svých počátcích fungoval v těch nejskromnějších podmínkách. *„Začínal jsem s jedním počítačem a třemi studentkami ve vypůjčené kuřárně zlínské techniky,“* uvedl ředitel institutu Akad. mal. Jan Meisner. *„Neměli jsme šanci přijímat návštěvy. Učitelé neměli vlastní pracovny, a dokonce ani vlastní stoly. Střídali se u nich. Ani pro studenty to nebyl žádný med,“* doplňuje. [6]

Institut se ve svých počátcích členil do dvou odborných studijních směrů - reklamní tvorby a marketingové komunikace. Obor reklamní tvorby měl několik ateliérů: grafický design, animace a video, prostorová prezentace, reklamní fotografie, ateliér designu obuvi.

Studijní plán marketingové komunikace vycházel z myšlenky, že bakalářský stupeň má především poskytnout praktické dovednosti. Vedle základů psychologie, sociologie a sociologie masové komunikace se posluchači měli možnost věnovat studiu komplexu marketingové

[6] Zelená, E. : Reklamní institut dostane nové prostory. Slovo, 2001, ročník 93, č.029, s. 10.

komunikace, historickým vývojovým souvislostem, otázkám etiky profese či práci ve cvičné reklamní agentuře. Mohli také pracovat i ve školním časopise Korek, učili se plánování a přípravě propagačních akcí, nácviku práce v týmu. Studenti získávali základy teorie marketingu a marketingových komunikací a návazně pracovali ve svých ateliérech na řešení konkrétně zadávaných úkolů, s prohloubením znalostí specifických pro obor, který si zvolili. Magisterský stupeň pak sloužil k získání hlubších vědomostí a teoretických souvislostí s dalšími faktory společenského života.

Snahou pedagogů již v počátcích výuky na Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací bylo vést studenty k týmové spolupráci, která nalézá praktické uplatnění při řešení společných úkolů. K tomu sloužil například předmět cvičná reklamní agentura, v němž se týmy studentů společně pokoušely analyzovat konkrétní úkol, tvořili projekt řešení a dováděli jej až do fáze přípravy jednotlivých propagačních prostředků a materiálů PR. Řada těchto úkolů nalezla konkrétní společenské uplatnění. Mezi ně patřily například akce pro Domov dětí Beruška, Advertising Party - přijímání nováčků prvního ročníku institutu do řad studentů nebo volba Miss Academia, kde studenti realizovali celou akci „na klíč“, včetně získání sponzorů, finančních prostředků, cen apod. Posluchači také zajišťovali národní festival malých divadel Divadelní Luhačovice, zahájili novodobou tradici Zlínských rybích trhů, připravují propagační zajištění Hudebního festivalu Bechyně. Žáci výtvarných oborů, v rámci své přípravy, navrhovali například divadelní plakáty pro Městské divadlo Zlín.

Zavedení systému práce posluchačů v týmech přibližuje školní úkoly podmínkám práce v reklamní agentuře, v marketingovém či tiskovém oddělení, tedy na pracovištích, kde budou tito noví odborníci muset respektovat dělbu práce a podřizovat se vedoucímu týmu.

V lednu 2002 došlo, po získání potřebné akreditace, k přeměně Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací, který se vyčlenil z Fakulty technologické na Fakultu multimediálních komunikací. Snaha o její vytvoření navázala na bohaté tradice Baťova koncernu, jenž se ve 30. letech minulého století výrazně zasloužil o rozvoj reklamy v České republice a posunul ji na světovou úroveň.

Do funkce děkana fakulty byl jmenován doc. akad. malíř Jan Meisner, dosavadní ředitel Institutu, který měl především zajistit její chod do ustavení fakultních orgánů, zejména pak Akademického senátu a vědecké rady.

Fakulta nabízela zájemcům dva studijní programy - Výtvarná umění s oborem Multimedia a design a Mediální a komunikační studia s oborem Marketingové a sociální komunikace, a to jak v bakalářském tříletém studijním programu, tak i v navazujícím magisterském dvouletém studijním programu.

V této době pracovalo na fakultě 35 zaměstnanců, z toho 23 interních pedagogů. Rovněž zde působilo 60 externích odborníků z praxe, kteří jsou zvláště pro daný typ studijních programů mimořádně důležití. V akademickém roce 2001/2002 studovalo na fakultě multimediálních komunikací 414 studentů. Předpokládalo se, že by do konce roku 2004 mělo dojít k navýšení počtu zaměstnanců na 60 a studentů na téměř 600.

Historie Ateliéru reklamní fotografie 3.2

Ateliér reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací byl však založen již v roce 1997 (ještě jako součást Fakulty technologické ve Zlíně při VUT v Brně) a průběh jeho vzniku nejlépe vystihl sám jeho první vedoucí prof. Pavel Dias : *„Tehdy jsem dostal, jako jeho první vedoucí, příležitost budovat koncepci zlínského vysokoškolského vzdělávání fotografů. Sám jsem ve Zlíně začal fotografovat a prošel jsem praxí zlínských filmových ateliérů, jejichž předválečná historie, s nástupem mladých avantgardních filmařů v polovině třicátých let, a poválečná produkce, daly základ tradice umělecké tvorby tohoto moderního města. Věhlas režisérů Hermíny Týrlové, Karla Zemana a mnoha dalších filmových tvůrců je všeobecně znám. Reflexe tradice zlínského filmu a Školy umění nás, vedoucí vzniklých ateliérů, motivovaly při budování nové školy. Během krátké doby jsem postavil studijní programy a s pomocí kolegy Mgr. Pavla Koska získal potřebnou fotografickou techniku a doslova „vlastníma rukama“ jsme budovali prostor pro výuku (nejen fyzický), proměnou standardní učebny ve fotografický ateliér s laboratoří.“* [7]

V současné době je Ateliér reklamní fotografie, vedený Jaroslavem Prokopem, orientován na vzdělávání studentů v oblasti užité fotografie, používané především v oblasti reklamy a módy. Velký důraz je kladen především na individuální fotografickou tvorbu. Vedle běžných cvičení, fotografie povrchu a kompozic předmětů, krajiny, těla a obrazů duše člověka (akt, portrét), architektury, vytvářejí posluchači každý semestr výstavní soubor, ve kterém ji mohou volně prezentovat. Studenti jsou v průběhu

[7] Dias, P.. : Vznik školy. In: Devátá sklizeň. Katalog k výstavě, Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, Zlín 2006, s. 2.

svého studia seznámeni jak s technikou černobílé a barevné fotografie tak i s fotografií digitální, kde je kladen vysoký důraz na její následné zpracování pomocí širokého spektra informačních technologií. Pro tyto účely mají studenti k dispozici profesionální digitální pracoviště. Samozřejmostí jsou dva ateliéry a také celková vysoká úroveň technické vybavenosti celého oboru. Více než jen pouhou zajímavostí je rovněž pořádání workshopů. Ty v rámci fakulty vedou přední osobnosti daného oboru. Individuální charakter výuky zaručuje jak pedagogický přístup, tak také to, že v každém ročníku studuje maximálně deset studentů, což umožňuje harmonicky rozvíjet schopnosti každého z nich.

„Velkou výhodou studia se stává jeho otevřenost – přesah k jiným oblastem užitého umění a k předmětům, jako je propagace, marketing, kresba, práce s videem a počítačem." [8] Jedná se především o obory grafického designu, animace a audiovize, oděvní tvorby a marketingové komunikace. V rámci spolupráce na zadaných úkolech se studenti seznamují s pozitivy i negativy týmové práce a nabývají tak dovedností, jenž zvyšují možnost pozdějšího profesního uplatnění. Ani zadávání těchto úkolů není samoúčelné a často probíhá ve spolupráci se školní reklamní agenturou či přímo s klienty – buďto firmami nebo institucemi. Na důležitosti tak nabývá samotné uvědomění si podstatnosti komunikace mezi zhotoviteli (studenty) a zadavatelem a jejími možnými problémy. Příkladem úspěšných spoluprací je zhotovení propagačních materiálů pro expozici Uměleckoprůmyslového muzea v Praze či návrhy řešení stránek reklamních prospektů pro firmu Novesta.

Požadavky pro přijetí ke studiu do Ateliéru reklamní fotografie jsou podobné jako na jiných vysokých školách tohoto typu. Uchazeč musí spolehlivě ovládat klasickou černobílou fotografii. Dále by měl prokázat

[8] Pospěch, T.. : Úvod. In: Devátá sklizeň. Katalog k výstavě, Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, Zlín 2006, s. 5.

schopnosti kreativního myšlení a výtvarného citu a orientovat se ve fotografické technice a technologii. *„Především ale jde o hluboký vztah k fotografickému médiu jako takovému, široký zájem o historii vizuální kultury, ale také hudby, literatury, filmu, divadla atd. i přehled o kulturním dění současnosti,"* doplňuje Jaroslav Prokop.[9] Rovněž uplatnění studentů v rámci oboru je velice dobré. Absolventi mohou pracovat jako volní profesionální fotografové v reklamních agenturách, nebo jako členové kreativních týmů. Prostor se jim také otevírá v redakcích různých časopisů. Neméně zajímavé je jejich možné působení na postech obrazových redaktorů, vedoucích kreativních oddělení a podobně.

Ateliér reklamní fotografie se i přes svou nepříliš dlouhou existenci aktivně zapojil do programu Erasmus a studenti tak mají možnost v rámci zahraničních stáží studovat v Německu, Portugalsku nebo Finsku. Zvláště s německou Fachhochschule v Dortmundu a jejími studenty a pedagogy byla navázána velmi plodná spolupráce. Ateliér také spolupracuje s celou řadou českých škol věnujících se výuce fotografie.

Mezi velké úspěchy Ateliéru reklamní fotografie patří také účast na programu Academy meets Professionals na veletrhu Photokina v Kolíně nad Rýnem, přičemž se této akce účastnil jako jediný z českých škol věnujících se takovéto výuce. Největším úspěchem je zisk 2. místa studentů Petra Dobiáše a Michala Reichstätera na celoevropské soutěži vyhlášené koncernem Volkswagen pro studenty vysokých fotografických škol.

Od vzniku úspěšně opustilo Ateliér reklamní fotografie 41 absolventů, přičemž 27 z nich úspěšně složilo bakalářské zkoušky a magisterský titul obhájilo 14 absolventů. Výuku v Ateliéru zajišťují tito pedagogové: : Pavel Dias, Jaroslav Prokop, Tomáš Pospěch, Jan Jindra a Petr Novotný.

[9] Prokop, J.: Hravá reklama. Fotografie magazín. 2004, ročník 11, č. 4, s. 18-21.

Jaroslav Prokop společně se všemi kolegy dokázali za pár let vybudovat nejen profesionálně vybavený ateliér, ale také vytvořili všechny plány přednášek, cvičení a seminářů. Když se dnes ohlédnou, mohou vidět obrovský kus dobře odvedené práce, který za sebou zanechali. Sám vedoucí Ateliéru reklamní fotografie však jen nerad hodnotí svou práci a kvalitu výuky, neboť tvrdí: ,, *Škola, univerzita, fakulta má pouze a jenom jediný úkol. Tím úkolem je jediný produkt - úspěšný absolvent, který se bez problému uplatní ve svém oboru na nejvyšší profesionální úrovni. Úroveň absolventa je jediným kritériem kvality školy a zároveň její nejlepší propagací pro budoucnost.*“ [10]

[10] Prokop, J.: 1950-Hravá reklama. Fotografie magazín. 2004, ročník 11, č. 4, s. 18-21.

4. Studium

Všechno je zdánlivě jasné: smysl práce se studenty, osnovy, metodický materiál, vybavení laboratoří či ateliérů. Parafrází známého Clairova výroku *„film je hotový, zbývá ho jen natočit...“* můžeme říci: zbývá jenom reklamní fotografii studovat. Podívejme se nejprve na možnosti, způsoby a cesty, které mladému zájemci o reklamní fotografii nabízí ARF UTB ve Zlíně.

V současné době je Ateliér reklamní fotografie orientován na vzdělávání studentů v oblasti užité a reklamní fotografie, používané především v oblasti reklamy a módy. Velký důraz je kladen především na individuální fotografickou tvorbu, přičemž MgA. Tomáš Pospěch spatřuje hlavní rozdíl mezi studenty Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a studenty ostatních vysokých škol s podobným zaměřením v tom, že : *„Zatímco převládající koncepce ostatních škol směřuje studenta poněkud schizofrenně převážně k volné tvorbě i s vědomím, že naprostá většina z nich se po absolutoriu zaměří na užitou fotografii, zlínští studenti se od prvopočátku hlásí na školu, kde budou intenzívně vyučováni a směřováni k tomu, čemu se také chtějí věnovat v budoucnu.“*[11]

[11] Pospěch, T.. : Úvod. In: Devátá sklizeň. Katalog k výstavě, Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, Zlín 2006, s. 5.

Studenti jsou v průběhu svého studia seznámeni jak s technikou černobílé a barevné fotografie, tak i s fotografií digitální, kde je kladen vysoký důraz na její následné zpracování pomocí širokého spektra informačních technologií. Pro tyto účely mají studenti k dispozici profesionální digitální pracoviště. Samozřejmostí jsou dva ateliéry a také celková vysoká úroveň technické vybavenosti celého oboru.

Individuální charakter výuky zaručuje jak pedagogický přístup, tak také to, že v každém ročníku studuje maximálně deset studentů, což umožňuje harmonicky rozvíjet schopnosti každého z nich. V průběhu svého studia se studenti seznamují také s možnostmi prezentace vlastních prací. Více než jen pouhou zajímavostí je rovněž pořádání workshopů. Ty v rámci fakulty vedou přední osobnosti daného oboru.

Důležité je zmínit provázanost oboru reklamní fotografie s ostatními reklamními obory fakulty. Jedná se především o obory grafického designu, animace a audiovize, oděvní tvorby a marketingové komunikace. V rámci spolupráce na zadaných úkolech se studenti seznamují s pozitivy i negativy týmové práce a nabývají tak dovedností, jenž zvyšují možnost pozdějšího profesního uplatnění. Ani zadávání těchto úkolů není samoúčelné a často probíhá ve spolupráci se školní reklamní agenturou či přímo s klienty – buďto firmami nebo institucemi. Na důležitosti tak nabývá samotné uvědomění si podstatnosti komunikace mezi zhotoviteli (studenty) a zadavatelem a jejími možnými problémy. Příkladem úspěšných spoluprací je zhotovení propagačních materiálů pro expozici Uměleckoprůmyslového muzea v Praze či návrhy řešení stránek reklamních prospektů pro firmu Novesta.

Tvorbu jednotlivých studentů charakterizoval MgA. Tomáš Pospěch takto: *„Fotografická tvorba je u jednotlivých studentů poměrně různorodá a*

v průběhu devíti let doznala značného vývoje. Není proto možné vysledovat zcela jednoznačné dominující tendence. Obecně převažuje důraz spíše na sdělnost snímku, nežli na formální uhlazenou estetizovanost. Samozřejmostí je vysoká technická vyzrálost, časté užívání digitálních technologií, kombinace fotografie a grafických zásahů, i volné zacházení s hranicemi přímé a inscenované fotografie. Také v pracích, kde nejsou studenti omezeni žádným zadáním, často vycházejí z vizuálních strategií charakteristických pro žánr reklamy nebo módy.“ [12]

4.1 Koncepce studia a specializace

Výuka v Ateliéru reklamní fotografie je specifická tím, že se snaží zachovat rozmanitost v přístupech k zejména užité, tzn. reklamní a módní fotografii. To tedy v praxi znamená, že vedle běžných cvičení, fotografování povrchu a kompozic předmětů, krajiny, těla a obrazů duše člověka (akt, portrét), architektury, vytvářejí studenti každý semestr výstavní soubor, ve kterém mohou prezentovat také vlastní volnou tvorbu. Takto je umožněn další rozvoj kreativity každého ze studentů.

Cílem výuky na ARF je co nejlépe připravit své studenty pro práci profesionálního fotografa ve všech současných technologiích záznamu fotografického obrazu. Od čtvrtého semestru se tak studenti seznamují s problematikou zobrazování fotografického obrazu na digitální médium. Náplň magisterského studia je samozřejmě náročnější, hlubší a je navíc založeno i na spolupráci se studenty jiných oborů , včetně studentů katedry

[12] Pospěch, T.. : Úvod. In: Devátá sklizeň. Katalog k výstavě, Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, Zlín 2006, s. 5.

marketingových komunikací. Studenti si tak mají osvojit komunikaci s potenciálním zákazníkem, mají se naučit vnímat jeho požadavky, připomínky a především svou práci před ním obhájit.

Absolventi ARF by měli být schopni uplatnit se jako fotografové v reklamních agenturách, fotografové v redakcích časopisů či obrazoví redaktoři apod.

4.2 Systém výuky

Systém výuky na ARF FMK UTB je charakteristický svou horizontální strukturou[13]. Studenti postupně během jednotlivých ročníků plní pro všechny stejný, společný program přednášek, seminářů a cvičení. Tento program teoretické i praktické výuky by měl zajistit, aby byli studenti schopni obstát v kterékoliv oblasti fotografické práce. Vedle toho má ale student možnost fakultativního výběru předmětů, které umožňují další specializaci každého studenta. Absolvent ARF by tak měl mít rozsáhlé profesní znalosti, při zachování předností univerzitního systému, tj. fakultativního výběru předmětů a z něho vyplývající možnosti studentova rozhodnutí pro vlastní orientaci.

Skutečnosti, že si student postupně volí tu oblast tvorby, pro kterou se cítí určen, je přizpůsobeno i pedagogické vedení. Student se postupem do vyšších ročníků dostává pod užší, soustředěný pedagogický vliv té osobnosti, kterou si sám zvolí. Odborné umělecké pedagogické vedení se

[13] Vojtěchovský, M.: Smysl a metodologie vysokoškolské umělecké výchovy. In. Listy o fotografii Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1998, s. 7.

tedy organizuje nikoliv podle ročníků, ale shromažďuje pedagoga se studenty do „dílny“, bez ohledu na jednotlivé postupné ročníky.

Taková organizace tedy umožňuje, že si na jedné straně student osvojí základy specifických problémů jednotlivých hlavních specializací oboru, a na druhé straně dochází ve výuce ke spojení studentů příbuzného zaměření se „svým“ pedagogem, bez ohledu na ročník ve stejném semináři. To v praxi znamená, že např. student třetího ročníku je přítomen korekci práce studenta ročníku posledního a naopak. Je nepochybné, že tento systém umožňuje jak určité posilování se v oborovém zaměření, tak především zjednodušuje komunikaci mezi pedagogem a studentem. Studenti se vzájemně učí na chybách svých kolegů a při správné tvůrčí atmosféře doslova „táhne“ vpřed jeden druhého.

ARF již v minulosti vynikal mezi ostatními vysokými fotografickými školami dvěma zásadními aspekty. Především to bylo zaměření na koncepčnost tvorby v linii aplikované, užité a reklamně-propagační fotografii. Dále ve fotografii průmyslové, fotografii architektury a módní, stejně tak jako ve fotografii ve službách utváření životního stylu.

Druhým, nikoliv však méně významným aspektem, je nepřetržité úsilí udržet během studia vlastní volnou tvorbu posluchačů, to jest tu část práce, která de facto člověka přivádí ke studiu, která pramení z niterné potřeby vyslovit se, sdělit nějaký obsah.

FMK spolu s ateliérem dále přistoupila od zimního semestru roku 2005 k novému způsobu známkování. Vedle slovního hodnocení výborně až dostatečně studenti dostávají do svých indexů rovněž písmena od A až po F. A představuje maximální výkon, F pak znamená, že student musí zkoušku opakovat. Toto rozhodnutí zdůvodnil Aleš Gregar, který se podílel na zavedení tohoto systému, takto: *„Chtěli jsme, aby naši studenti mohli bez*

problémů studovat v zahraničí a naopak zahraniční studenti u nás. Přijetí nové klasifikační stupnice je dalším krokem ke sjednocení našeho systému s požadavky Evropské unie.“[14] Tento způsob hodnocení podle prorektora pro pedagogickou činnost Romana Prokopa *„dokáže jemněji a objektivněji zhodnotit znalosti a dovednosti, které student na zkoušce prokáže“*.[15] Student, který je ohodnocen písmenem C a slovem dobře, tak ve výsledku dostal dvojku. Fakulta multimediálních komunikací už k tomuto systému směřovala již dříve, když pedagogové ke známkám ke zpřesnění výkonu studenta přidávali body v určité hodnotě.

Nová klasifikační stupnice je součástí Evropského kreditního systému (European Credit Transfer Systém - ECTS) a je kompatibilní se záměrem Evropské unie o mezinárodní sjednocení vysokoškolského vzdělávání, což doplňuje i vydávání cizojazyčného dodatku k diplomu, kde se popisuje podstata, úroveň a postavení studia.

Ateliér reklamní fotografie po zkušenostech s tzv. věčnými studenty dále využívá, stejně jako další vysoké školy, možnosti vybírat od těchto studentů sankční poplatky. Pokud ať už z jakéhokoliv důvodu dojde k prodloužení studia o víc než povolený jeden rok navíc, přijde každý další rok navíc studenta na dvakrát tolik co ten předchozí.

Sankční poplatky za nadstandardní délku studia se vypočítávají ze základu, který každý rok stanoví Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Tento základ se odvíjí od průměrné státní dotace na jednoho vysokoškolského studenta, která se každý rok mění. Vysoké školy přitom musí dodržovat pouze spodní hranici poplatku, která činí čtvrtinu z tohoto základu. Horní hranici si stanovuje každá škola sama. Takto

[14] Bergmann, I.: Univerzita už známkuje písmeny. Zlínské noviny, 2005, ročník 16, č. 016, s.5.
[15] viz tamtéž.

vybrané peníze pak musí škola podle zákona investovat zpátky do studentů, např. formou prospěchových stipendií.

4.3 Přijímací řízení

Zájem o studium na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně je velký a daleko překračuje možnosti školy a to i přesto, že v případě studia fotografie není přijato více jak devět studentů. Řada uchazečů si podává přihlášku se značně romantickými a naivními představami, neuvědomuje si jak intelektuálně, technicky i časově náročné studium fotografie je.

U přijímacích zkoušek by měl uchazeč o studium podle J. Prokopa, vedoucího ateliéru, prokázat, že ovládá *„klasický černobílý proces, projevit schopnosti kreativního myšlení a výtvarného citu a obhájit svou základní orientaci ve fotografické technice a technologii“*. Adept studia by zároveň měl mít nejen vztah k fotografování a měl by fotograficky vidět a myslet, ale potenciální student by měl mít i přehled v historii vizuální kultury, ale také hudby, literatury, filmu, divadla atd. a současně přehled o kulturním dění v současnosti.

Při výběru studentů se pedagogové řídí i osobním přesvědčením, koho vlastně chtějí učit. Tomáš Pospěch tvrdí: *„Musíte cítit, že studenty, které přijímáte, také máte co naučit, chcete je vídat a jste přesvědčen, že se vzájemně můžete obohacovat“*. Je to dáno i tím, že do ročníku je přijato kolem sedmi až devíti studentů a ve všech ročnících jich nestuduje více než 35. Proto musí být výběr pečlivý i s ohledem na to, aby studenti byli schopni navzájem spolupracovat a pomáhat si.

5. Pedagogové

Cíle Ateliéru reklamní fotografie se dají snáze definovat, než je tomu u volného umění. Pedagog zde má na výběr z několika rolí: může být svým studentům fotografem-kolegou, který jim předává své zkušenosti nebo být schopným teoretikem, jenž umí vyprávět o vnitřních problémech umění, ale může být i psycholog-terapeut. Jako nejlepší se jeví situace, kdy pedagog má schopnost být univerzální osobností. Ideálně univerzální pedagog však neexistuje.

Osobnost pedagoga ovlivňuje studenty a také je inspiruje, protože všichni máme své vzory a také se k nim jistým způsobem hlásíme. Avšak dobrý student se vlivu svého pedagoga dříve či později zbaví a najde si svou vlastní cestu, kterou se vydá. Proto by měli být pedagogové pro své studenty co nejlepšími vzory.

Před devíti lety, kdy vznikl Ateliér reklamní fotografie, dostal příležitost budovat jeho koncepci vzdělání Pavel Dias[16], jenž se stal nejen jeho zakladatelem, ale zároveň i jeho prvním vedoucím. Sám mimo jiné začal ve Zlíně fotografovat a prošel si praxí zlínských filmových ateliérů. Jejich předválečná historie s nástupem mladých filmařů v polovině 30. let a také

[16] Užitečnost vysokoškolského vzdělání fotografů je třeba srovnávat s užitečností stejného vzdělání spisovatelů, scénáristů, dramaturgů nebo režisérů. Posláním vysoké umělecké školy by neměla být jen znalostní a profesní výbava, ale také etická výchova.

poválečná produkce daly základ tradici umělecké tvorby tohoto města. Sám Pavel Dias říká: *„věhlas režisérů Hermíny Týrlové, Karla Zemana a mnoha dalších tvůrců je všeobecně znám. Reflexe tradice zlínského filmu a Školy umění nás, vedoucí vzniklých ateliérů, motivovaly při budování nové školy"*. V krátké době vypracoval studijní programy, potřebnou fotografickou techniku získal s pomocí Mgr. Pavla Kosky, s nímž také budoval fyzický prostor pro výuku proměnou klasické učebny ve fotografický ateliér s laboratoří.

Zajištění pedagogů pro výuku bylo následující: hlavní oboroví učitelé Doc. Pavel Dias a Mgr. Jana Smahelová, dějiny fotografie přednášel MgA. Tomáš Pospěch, pro výuku technologie odborník v oboru optiky RNDr. Petr Novotný, který měl praxi v Meoptě Přerov a dříve byl pedagogem technologické fakulty ve Zlíně, řemeslné nedostatky studentů pomáhal řešit instruktor Jan Regal. Tito všichni společně vytvářeli pedagogický základ Ateliéru reklamní fotografie.

V současnosti působí v Ateliéru reklamní fotografie tito pedagogové a techničtí zaměstnanci:

BcA. Ančinec Lubomír (*1965 Zlín)

(Na ARF vyučuje od roku 2005 – dosud, technik)

Odborné studium započal v roce 1980 na Střední průmyslové škole strojní ve Zlíně. Ve vzdělávání poté pokračoval v rámci studia na Střední umělecko-průmyslové škole grafické v Jihlavě (1996) a Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské Univerzity v Opavě (2001).

V současnosti působí jako samostatný fotograf, grafik, externí fotoreportér zlínské redakce MF Dnes a především pedagog Ateliéru

reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Jedna z jeho samostatných výstav proběhla roku 2000 při happeningu na Baťově kanálu u jezu na řece Moravě nedaleko Spytihněvi. Ančinec tehdy své fotografie vystavil přímo na stěnách plavební komory. Návštěvníci si obrázky mohli prohlédnout jak ze břehu, tak i z loděk, které brázdily hladinu Baťova kanálu a umožňovaly daleko lepší pohled. Byly zde prezentovány dvě kolekce snímků - na jedné straně kanálu akty a na druhé snímky z expedice do Antarktidy.

Dalším významným počinem byla jeho účast na projektu Zlín a jeho lidé v roce 2002. Jednalo se o společný projekt Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské Univerzity v Opavě a města Zlín, který byl iniciován na přelomu let 1996 - 1997 tehdejším primátorem města Zlína Vladimírem Daťkou a pedagogy Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Vojtěchem Bartkem, Jiřím Siostrzonkem, Jindřichem Štreitem a někdejší studentkou ITF Martinou Markovou. První část tohoto projektu byla veřejnosti představena na výstavě uspořádané na podzim roku 1998 ve foyer Městského divadla Zlín. Část druhá, zpřístupněná veřejnosti na počátku roku 2002 taktéž v prostorách Městského divadla, představila šestadvacet autorů, mezi kterými nechyběl samozřejmě ani Lubomír Ančinec. Součástí vernisáže byl i křest stejnojmenné publikace obsahující šedesát fotografií dvaceti studentů a pedagogů školy a shrnující výsledky čtyřletého projektu.

Prof. Mgr. Pavel Dias (*1938 Brno)

(Na ARF vyučoval od roku 1997 – 1998 a dále od roku 2005 – dosud, zakladatel ARF, vedení cvičení Dokumentární soubor, Knižní publikace).

Započal studia fotografie na Střední uměleckoprůmyslové škole v Brně, kde jej velice ovlivnil profesor K. O. Hrubý[17]. Zde také získal první fotografickou průpravu. I přesto, že na FAMU je v této době studium fotografie chápáno pouze jako předpoklad pro pozdější úspěšnou práci kameramana, rozhoduje se zde studovat, a to u prof. Jána Šmoka[18]. Teprve během jeho na čas přerušeného studia[19] vzniká na FAMU samostatný obor fotografie a on se stává společně se svou ženou Hildou Mistrovou jeho prvním absolventem.

Pavel Dias: *„V šedesátých letech studoval na Škole kameraman Ján Cifra, který byl dost fotograficky zaměřen. Zhruba asi tak s ním byl tam také Alois Nožička,*

[17] Na znovuotevřené Škole uměleckého průmyslu v Brně došlo k vzniku samostatného fotografického odděleni v roce 1951. Vedením tohoto odděleni byl pověřen Karel Otto Hrubý a později s nim působil Oldřich Staněk. Do té doby tam byla fotografie pouze jako součást výuky na jiných odděleních. Původní název fotografického odděleni zněl: Odděleni průmyslové fotografie a retuše. Hrubý se Stánkem vytvářeli tak trochu podobnou doplňující se dvojici jako Funke a Ehm na grafické škole v Praze před válkou. Hrubý rozvíjel u žáků samostatné myšleni a estetiku, Staněk je zase vedl k profesionálnímu zvládnuti techniky a řemesla.

[18] Hollan, J.: Vývoj fotografického školství v Československu a výuky fotografie na FAMU. Diplomová práce, katedra fotografie FAMU, Praha 1991, s. 33-34.

[19] Když pak rok po vyloučení podal Pavel Dias žádost o povolení pokračovat ve studiu na FAMU jako fotograf, bylo jeho žádosti vyhověno. Dokladem projednáni této žádosti je přípis děkanátu FAMU ze dne 31. října 1960, podepsaný tehdejším vedoucím katedry filmového a televizního obrazu - docentem Jánem Šmokem: „Katedra filmového a televizního obrazu projednala na schůzi dne 26. října 1960 žádost Pavla Diase o povolení pokračovat ve studiu na FAMU. Vzhledem ke skutečnosti, že Pavel Dias již jeden rok studoval a byl ze studia vyloučen pro své vyhraněné fotografické zaměření a protože podle nyní schváleného návrhu přestavby je možno posluchače orientovat fotografickým směrem, doporučuje katedra filmového a televizního obrazu přijetí s.Diase do 1. ročníku FAMU.“ Tak se stal Pavel Dias prvním oficiálním studentem oboru kamera - specializace umělecká fotografie (7).

který vystudoval kameru, ale zabýval se také fotografií. Dále tam byl Juraj Sajmovič, který hodně dělal dokumentární fotografii na Slovensku a též Petr Mareš. Mnozí kameramani - fotografové, vyloučení ze školy pro svou fotografickou orientaci, si počínali velmi zdatně. Například Ota Richtr, který v šedesátých letech odešel do USA, pracoval a možná ještě pracuje pro AP, Jan Pařík, zřejmě vyloučen spolu s Richtrem, dál úspěšně pracuje v SRN. Další to byl Miroslav Hucek a po něm Bartůšek. Tuto sérii vyhozených kameramanů jsem v roce 1959 zakončil já. Důvod mého vyloučeni byl, že jsem fotograficky příliš zaměřen, ale možná v tom sehrálo roli i něco jiného, za co jsem si mohl do jisté míry sám. Točil jsem tehdy jako dokument Valdštejnskou zahradu a sbíral jsem to dva měsíce. Protože jsem chtěl mít ten film standardně volaný, nechal jsem všechno vyvolat najednou, ale volání dopadlo špatně. Film jsem odmítl znovu přetáčet, i když se mi spolužáci nabídli, že to za mě přetočí. To cvičeni mi chybělo. Jestli toto byl skutečný důvod, nevím. Prostě jsem odešel. Byl jsem potom zaměstnán na Barrandově v sekci fotoreportérů. Asi tak po roce jsem se setkal s prof. Šmokem a on mě pozval zpět na školu s tím, že dostal povolení pro individuální zaměření na fotografii. Absolvoval jsem znovu přijímací řízení, kde jsem předložil nějaké fotografie, a vše proběhlo hladce. Třetí a čtvrtý ročník jsem tedy dělal sice katedru filmového a televizního obrazu, ale specializaci fotografie.

Mé studium bylo tak trochu kostrbaté, protože na fotografii nebyly osnovy ani pedagogové. Zpočátku jsem sice absolvoval kameramanská cvičení, ale nemusel jsem už točit ateliérovou scénu. Při dalším studiu mi vymýšleli extra předměty navíc - se zaměřením na fotografii. Faktem je, že v počátcích mého studia nebyla na škole (jako pedagog) žádná vyhraněně fotografická osobnost. Prakticky tam působil pouze Šmok, který dělal úplně všechno.

Studium jsem zakončil absolventskou výstavou a teoretickou prací o konstrukci fotografických přístrojů. Výstava byla nejdříve v Domě pánů z Kunštátu v Brně a pak se dostala do Malostranské besedy v Praze."

První diplom fotografické specializace nezískal však Pavel Dias, ale Jaroslav Zima, který studoval obor kamera v letech 1948-53. Jako diplomovou práci v roce 1963 předložil *„Kontrast v barevné letecké fotografii“* a publikaci *„Stráže na pomezí“*.

Dias je, stejně jako mnoho jiných příslušníků této nové generace, vyznavačem živé fotografie, což mu již při studiu přinášelo značné problémy v podobě častých názorových konfliktů s představiteli *„starého pojetí obrazové fotografie.“*[20] Již v raném tvůrčím období viděl cennost fotografie v její schopnosti tlumočit stavy a vnitřní pocity, nejen lidské, ale i ty, jenž lidstvo vedou k ovlivňování dějin a společnosti kolem sebe.

Sám byl - což je pro tuto generaci typické - jako fotograf účasten na mnoha akcích poválečné mládeže. V roce 1958 zaznamenal velký úspěch (získal bronzovou medaili) výstavní účastí na Světovém festivalu mládeže a studentstva ve Vídni, který k němu přitáhl pozornost právě vznikajícího časopisu pro mládež – Mladého světa. Vystavoval také na studentských fotografických výstavách například v Brně, Bělehradě, Hongkongu. Živá fotografie se stala Diasovi cílem, zájmem a vášní. První snímky se začaly objevovat na nedělních stránkách Mladé fronty jako snímky týdne. Své fotografie uveřejňoval rovněž v časopisech Svět v obrazech, Vlasta a Rovnost.

Roku 1959, společně s dvěma vyloučenými studenty FAMU, Miroslavem Huckem a Janem Bartůškem, se zúčastnil manifestační výstavy Chceme vidět život ve všem, kterou Mladý svět podporoval. Celé období nasvědčuje o jeho velkém nadšení pro fotožurnalistiku přesto, že v žádném časopise nezůstal natrvalo. V šedesátých letech s mnohými časopisy

[20] Mrázková, D., Remeš, V.: Cesty československé fotografie. Mladá fronta, Praha 1989, s. 188-189.

spolupracoval a fotoreportáž se tak stala: *„důležitou součástí jeho fotografické orientace.“* [21]

Nepříliš známou skutečností je to, že *„snad díky svému příjmení,“* [22] se seznámil s celou řadou španělských a latinskoamerických osobností. Měl tak možnost pracovat pro španělský časopis Nosotros. Spolupracoval také na výstavě chilských malířů v Praze, jenž byli po Pinochetově puči uvězněni do novodobých koncentračních táborů v Chile a později ještě navíc vypovězeni z vlasti.

V Diasově tvorbě je znát, jak silně jej ovlivnila Praha šedesátých let. Z velké části vymizelo napětí předcházejícího vypjatého období, což poskytlo prostor pro vznik nových časopisů, divadel. O slovo se začínají hlásit divadla Semafor, Reduta, Na zábradlí a posléze i Činoherní klub. Docházelo rovněž k oživení výtvarné výstavní činnost. Dias se osobně seznámil s celou řadou předních tvůrců a umělců. Také ho ovlivnily mnohé filmy francouzské Nové vlny, která zasáhla i českou kinematografii, zejména pak mladé filmaře, s nimiž studoval na FAMU. S některými spolupracoval na jejich projektech jako filmový fotograf. Česká fotografie šedesátých let byla novým myšlenkovým proudem. Mladí fotografové v osobitých projevech reagovali především na atmosféru svého dospívání a na poválečný zmatek v třídění a rozpoznávání skutečných hodnot. Navazovali také na nejlepší české národní tradice, jakými bylo téma všelidskosti, obecné otázky bytí a smyslu života. Dias se stal čelným představitelem těchto snah. Jak uvádí Edgardo Diaz: „Nepotřeboval fotografovat kompozice otlučených stěn periferií města, nepotřeboval si vymýšlet ladnosti. Je vyznavačem zobrazení pravdivé podoby života.“ [23]

[21] Viz. tamtéž
[22] Diaz, E.: Pavel Dias –Fotografie. Katalog k výstavě, GVU Hodonín 1988
[23] Dias, P.: Koně formule 1/1 – P. Pressfoto, Praha 1985.

V roce 1963 začal vyučovat fotografii na Střední uměleckoprůmyslové škole v Brně, kde sám před deseti lety začínal[24]. Své působení na škole ukončil v roce 1988.[25]

V polovině sedmdesátých let dokončuje rozsáhlý obrazový esej Torzo, zastupující jeho potřebu vyrovnat se s realitou 2. světové války, svými hlubokými smutnými válečnými zážitky z dětství a násilím jako takovým. *„Strážní věže, nedohledné provazy ostnatých drátů, vymezujících ring takových zápasišť o život, jakými byly koncentrační tábory Ravensbrück, Osvětim, Buchenwald, Terezín. Místa s opuštěnou mlčenlivostí nouzových baráků, jimiž ještě po desítkách let znějí jako nekonečná výčitka, křik a pláč, hrozby a proklínání mučitelů i zotročených. Fotograf, jako by si potřeboval ověřit, že ty hrůzné rekvizity lidského ponížení nebyly jen strašným snem, to fantasmagorické inferno absurdity objíždí s vytrvalostí hledače vlastní minulosti. S touhou pochopit, jak vůbec mohlo k tomu všemu dojít."*[26] Výsledkem je bohužel pouze výstavní uplatnění.

Až do osmdesátých let působil převážně, až na dvouleté působení ve Filmovém studiu Barrandov, jako nezávislý fotograf.

Během života se Diasovi dostavovaly podněty k pátrání po principech vztahu člověka a přírody vůbec, příčinách této vzájemnosti. Tak hledal a nalezl nejobraznější definici těchto tendencí ve vztahu dvou živých bytostí - mezi člověkem a koněm. Jeho metodičnost brzo rozhodla o tom, jak a kde začít. Zvolil si místo, kde je ještě i dnes tento vztah běžný a společensky silně motivovaný - na koňských dostizích. Diasovy snímky navozují dokonale

[24] Po odchodu Hrubého a Staňka v roce 1977 (Hrubý byl na škole 26 let), převzal oddělení Vladimír Židlický a po něm Pavel Dias.

[25] Pod vedením Pavla Diase došlo na škole k výraznému posunu výuky směrem k výtvarnému pojetí fotografie.

[26] Mrázková, D., Remeš, V.: Cesty československé fotografie. Mladá fronta, Praha 1989, s. 188-189.

dostihovou atmosféru. Jde o líčení jejich vzhledu, průběhu a zjevného i skrytého smyslu v době, kdy jsou automobily formule 1 tím, co skýtá lidem zatím největší poznané vzrušení ze soutěžení a rychlosti. Fotografické výpovědi z oblasti vztahu koní a lidí jsou především příspěvkem k obecným otázkám bytí, smyslu a podoby života, což je ostatně zřejmě Diasovo téma celoživotní.

„Dias koně fotografuje léta. Houževnatě a s vášní. Jezdí po šlechtitelských stanicích a dostihových závodištích v různých částech světa. Je znalcem charakteru koní, jejich výcviku, chovu, vyzná se ve spletitých pravidlech soutěží. Fotografuje zpěněná zvířata, vzrušená hlediště, žokeje, obchodníky, sázkaře, drezúru, ošetřovatele, volné výběhy stád. Ale jde mu vůbec o koně? Není to opět jeho způsob přistupovat oklikou, přes vnější obyčejnosti a halas děje k tomu podstatnému, vnitřnímu a tichému - k duši člověka? Vždyť kůň byl odpradávna jeho nepostradatelným pomocníkem. Na koni se jezdilo, s koněm se pracovalo i bojovalo. Kůň byl přítel; živá, oddaná, milující, inteligentní, nezištná bytost. A tak s mizejícím světem koní, s jejich náhradou stroji jako by z našeho života odcházelo něco velkého a důležitého - další odvěké pouto přírody a lidí. Pevné a určující." [27] Sám profesor Dias o tom říká: *„Kůň má v dnešním přecivilizovaném světě jinou roli než kdysi. Je čím dál víc symbolem, prostředkem psychické rovnováhy člověka."* Jeho snažení vyústilo ve vydání první autorské knihy pod názvem Koně formule 1/1. Svou práci na projektu Dias shrnuje: *„Tento svět mi očaroval. Vydal jsem se za jeho poznáním. Vzal jsem si k tomu fotoaparát, najezdil tisíce kilometrů. A abych pochopil, vydal jsem se i tam, kde to začalo, do Anglie. Předkládám nyní svou výpověď."* [28]

[27] Mrázková, D., Remeš, V.: Cesty československé fotografie. Mladá fronta, Praha 1989, s. 188-189.

[28] Dias, P.: Koně formule 1/1 – P. Dias. Pressfoto, Praha 1985.

V roce 1989 se stal zaslouženě docentem pražské FAMU na katedře fotografie.

Na počátku roku 1995 uspořádal v Pražském domu fotografie retrospektivní výstavu Lidé XX. století. V ní představil výhradně své fotografické příběhy v rozsahu téměř čtyřiceti let. Široké veřejnosti tak zprostředkoval zážitek z atmosféry 20. století, kterou považuje za nejdůležitější součást své tvorby a s jejímž zobrazováním nikdy nepřestal.

V roce 2000 uspořádal Dias ve zlínském zámku výstavu fotografií s názvem Zlínské návraty. Tím se začal naplňovat jeho projekt fotografického kabinetu Alexandra Hackenschmieda, jenž měl zlínskou veřejnost a především pak studenty místních uměleckých škol seznámit s českými i světovými fotografy a jejich pohledem na svět. V této výstavě těžil především ze vzpomínek na mládí prožité ve Zlíně. Nejstarší fotografie vystavené v rámci tohoto projektu pochází z roku 1955 a na některých je i Pavel Dias se svou maminkou. *„Jen díky ní jsem se do Zlína dostal a pro ni jsem se do města vracel,“* říká fotograf, pro kterého byla rodina a nejbližší přátele vždy důležitější než kariéra, úspěch a ekonomický efekt práce. Pro Zlín, jeho obyvatele a malebná zákoutí si Dias vypěstoval zvláštní cit. Město jeho mládí pro něj znamená nejen architekturu a stavby s charakterem rozpoznávacích znaků. Zlín je v jeho vzpomínkách spojen s řadou vynikajících filmařů, osobností žijících i nežijících, které na fotografiích také připomněl.

Série jeho fotografií se stala součástí výstavy Židovská Morava, Slezsko, židovské Brno uspořádané v Domě umění města Brna na přelomu let 2001-2002. Vedle archivních dokumentů, knih, modelů, obrazů a uměleckoprůmyslových předmětů nabízela právě i rozsáhlý soubor Diasových unikátních fotografií. Jeho práce vystihuje duchovní orientaci židovského národa. Obsahuje několik oddílů: portréty rabínů a představitelů

židovské obce, záběry modliteben, prostředí hřbitovů, reportáže ze života v synagogách a učebnách. Snímky osobností nepředstavují portréty v tradičním podání, ale zdůrazňující charakter člověka. Jedinečnost podoby každého člověka Dias přesahuje vystižením obecných vlastností - důstojnosti i dynamické urputnosti, umožňující překonat životní tragédie. Prudké střídání světla a stínu, zdůrazněné oči a gesta rukou podporují expresívnost fotografií, jež mají pro pozorovatele velice závažná sdělení. Snímky modliteben působí svou kompoziční strukturou majestátně. Naproti tomu záběry zříceniny staré synagogy ze Slavkova, mementa zkázy, symbolizují krutost let minulých. Pro Diase je rovněž příznačná přeměna reálného motivu na dílo symbolické. Ta je zřejmá zvláště u detailů architektury a židovských hřbitovů, kdy výřezem a jeho ozvláštněním Dias dosahuje pečlivě propracované skladby meditativního nebo metaforického vyznění. Za všechny lze uvést příklad, kdy na straně jedné zšeřelé zobrazení části hranické modlitebny navozuje pocit úzkosti, a na straně druhé pohled do osvětleného okna synagogy v Lipníku vzbuzuje naději a optimismus. Série fotografií z interiéru modliteben je charakteristická větší mírou reportážní věcnosti. Ale i tady je Diasovo dílo oživené dynamikou suverénních lidí nebo naopak ztišené jejich soustředěním a zamyšlením.

Pavel Dias se také účastnil přípravy projektu Zlín a jeho lidé (2002). K realizaci projektu byla vybrána skupina studentů z Institutu tvůrčí fotografie a z FAMU v Praze. Ti měli za úkol realizovat individuálně zadaná témata a jejich cílem bylo zachytit podstatné prvky, charakteristické pro danou oblast. Společně s dalším zkušeným pedagogem Mgr. Jindřichem Štreitem, který se podobně jako on podílel mnohokrát na obdobných projektech, dohlíželi na průběžné uvádění teoretické části do praxe a zároveň studenty metodicky vedli, čímž zaručili odbornou i uměleckou kvalitu

projektu. Vedoucím projektu byl tehdy přední český fotograf, teoretik, kurátor a pedagog doc. PhDr.Vladimír Birgus.

Roku 2002 uspořádal Dias velkou retrospektivní výstavu ve Velké synagoze v Plzni. Pod názvem Hlubiny paměti shrnul své celoživotní dílo. V rozsáhlé expozici představil široký záběr svých fotografických cyklů. Zastoupen zde byl jak Svět dostihů a koní, tak i Slavnosti víry a naděje a Panelová klec. Z jeho celoživotního díla chyběl snad jen netradiční projekt Planeta malého prince věnovaný nemocným dětem, které měly samy zachytit své vidění světa. Hlavním tématem však byla problematika Torza holocaustu, které se prolíná celým Diasovým životem. Autor sám se k výstavě vyjádřil takto: *„Unikátnost projektu spočívá v tom, že mám nafotografovaná místa a objekty v nich prakticky z celé části ČR jedním dechem. Jedním názorem a stejnou rukou. Nic neprobíhá náhodně. Každý náš čin má mít svůj smysl. Nestačí být jen chytrým, který si myslí, že rozumí jiným. Je nutné stávat se moudrým, aby byl člověk schopen rozumět sobě samému. Moje poslední práce je jakýmsi částečným završením mého letitého úsilí ve vypořádávání se s prožitky vlastního života v závislosti paměti, aby nebyla zapomínána tragická část naší historie. Je to jakási člověčí potřeba starších varovat před možnostmi opakování toho nejhoršího, co „homo sapiens“ doposud zažil. Je to pud myslícího a cítícího tvora - člověka.“* [29]

Hlubiny paměti tak nejsou jen „pouhým“ excelentním obrazovým celkem, ale mají širší souvislost a hluboký filozofický podtext.

Diasovo dílo jako celek pravděpodobně nejpřesněji vystihla v Cestách československé fotografie dvojice autorů Mrázková, Remeš, když píší: *„Jako by si přinesl na svět jakousi tíhu, kterou neustále vláčí životem. Nemůže ji setřást,*

[29] Dias, P.: Hlubiny paměti aneb O přípravě jedné výstavy. Fotografie-Magazín, ročník 9, č.10, s. 12-14.

odložit. Je součástí jeho existence. Je to snad touha a současně tíže poznání? Je citlivým, nervním člověkem, takovým, který intuitivně vycítí váhu příští chvíle; který ve zdánlivých bezvýznamnostech dokáže uvidět ten jediný, bleskem mizející okamžik, odkrývající vnitřní smysl situace nebo děje. Má všechny předpoklady k tomu, aby byl velkým reportérem. Anebo básníkem? Nevyhledává dramata, a přece jsou v každém jeho snímku. Nesleduje stopy poezie, a přece jsou jeho fotografie melancholicky tklivé, lyricky rozněžnělé, jednou plné života a vzápětí zase nostalgie. Doslova jako písně, které také kdysi byly jen jemným chvěním přediva lidské citlivosti."

V oblasti užité fotografie se Pavel Dias věnuje reklamní i průmyslové fotografii, dále kultuře a oblasti cestovního ruchu (fotografie z cest do Indie, Nepálu, Egypta, Ruska aj.). Je rovněž členem Asociace fotografů a Unie výtvarných umělců. Jeho dílo je zastoupeno ve sbírkách UMPRUM Praha, Moravské galerie Brno a jiných. V současnosti působí především jako fotograf a pedagog – vzdělává studenty na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. V roli fotožurnalisty v minulosti publikoval a stále publikuje v mnoha časopisech - Mladá fronta, Rovnost, Svět v obrazech, Mladá vesnice.

O svém životě, nejen profesních výhrách a prohrách, Pavel Dias říká: *„Život utíká příliš rychle. Fotografováni mi je zábavou, poznáním i prací. Ale život sám nebyl vždy zábavou. Kdybych měl srovnávat klady a zápory, co vyšlo a nevyšlo, bylo více ztrát. Člověk ztrácí neustále a ani dnes, pokud zůstane slušným člověkem, se ztrátám neubrání. I napravování křivd minulosti stále způsobuje křivdy nové. Nejhůře se tomu čelí v době, kdy člověk nemá už dost sil. Aby se bránil, aby přežil a nahrazoval téměř permanentní škody ztrát, o nichž se nedá říci slovy zpívajícího politika, že jsou krásnými. Ze všeho nejbolestnější je pocit bezmocnosti čelit lidským hyenám. I v naší branži je jich dost. Psychóza „tržního hospodářství" nadělala už*

z řady dříve docela slušných lidí idioty. Jsem rád, že jsem neměl potřebu se ve svém životě cpát dopředu. Nikdy jsem nemiloval ono „tlačení na pilu" a mnoho z mých známých se mi tím zprotivilo. Jaké je nádherné dobrodružství „objevovat" ve svých krabicových zásobách na mne čekající obrazy. A oživlé vzpomínky..."

Mgr. Jan Jindra (*1962 Praha)

(Na ARF vyučuje od roku 2002 – dosud, vedení a konzultace jednotlivých cvičení, zejména Table top, seminář Strategie prezentace a Trikové fotografické techniky).

Fotografuje už od čtrnácti let. Údajně si fotografii vybral proto, že se chtěl chytit něčeho, co by se mu stalo smyslem života. Otec, který také fotografoval ho téměř donutil navštěvovat fotografický kroužek. Právě tady objevil v množství navzájem si podobných a nezajímavých krajinářských pokusů čísi fotografie Cikánů, jež se mu jevily jako uchvacující drama života.

Odbornou fotografickou průpravu pak získal na Střední průmyslové škole grafické (1982) v oboru Užitá fotografie. Ve studiu pokračoval na Filmové fakultě Akademie múzických umění (1987), kde se věnoval oboru Umělecká fotografie. Během doby studia zaujal zájmem o fotografický dokument. Dodnes ho neopouští, i když říká: *„Hranic výtvarné stylizace reportážní a dokumentární fotografie už bylo dosaženo. Koudelkou v Exilech a Kleinem v jeho snímcích z měst. Dál ve formě už nikdo jít nemůže. Jenom v obsahu. Budoucnost fotografie je v oblasti nikoliv nalezeného, ale vymyšleného obrazu, ať se nám to líbí nebo ne."* [30] Z tohoto období pochází soubory Noční rychlík, Silvestr v hotelu Jalta, Jídelní a lůžkové vozy. Svou poctivost v přístupu k zvolenému tématu prokázal právě v souboru Jídelní a lůžkové vozy (1984 – 87), který vznikal při Jindrových jízdách s rekreanty do zahraničí, kdy

[30] Mrázková, D.: Jan Jindra. Sonáta na opuštěnost. Fotografie-Magazín, 1999, č. 6, s. 15-18.

působil jako vlakový průvodčí. Při studiu na Filmové fakultě rovněž stihl získat ocenění v soutěži Mladí evropští fotografové. Jeho snímek byl publikován v prestižním kalendáři Deutsche Leasing AG pro rok 1987.

V roce 1989 začal pracoval jako samostatný fotograf věnující se především oblasti reportáže. Jeho dílo z období sametové revoluce najdeme v knihách Listopad 1989 a Době navzdory. V roce 1990 získal finanční podporu Charty 77, díky níž se mohl zúčastnit fotografické dílny v USA. Od této doby příležitostně pracuje jako fotograf pro zahraniční časopisy.

V Praze se stal zakládajícím členem fotografů novin Prostor. Dokumentoval odsun sovětských vojsk. Vytvořil reklamní fotografie jak pro Rádio Kiss, tak i kalendáře pro Hyundai, Douwe Egberts, České exportní banky a kalendář Fotoblues pro nakladatelství Excellent.

Od roku 1993 vytváří pravidelně každý měsíc podobu titulní strany časopisu Softwarové noviny, přičemž je také autorem jejich inzertní reklamní kampaně, která byla fotografována v Benátkách, Vídni, Paříži a Londýně.

Téhož roku se také zúčastnil unikátního projektu na převyprávění filmového příběhu Rychlých šípů - Záhada hlavolamu formou fotografického comicsu. Film vznikal pod režijní taktovkou jeho přítele a spolužáka z pražské FAMU Petra Kotka (1963). *„Když jsem se o Kotkově záměru dověděl,“* říká Jan Jindra, *„tak jsem okamžitě pochopil že to je vzácná příležitost realizovat něco většího. To je šance, kterou člověk nesmí zmeškat.“* [31] Primárně však působil jako barrandovský fotograf, nasazený na film proto, aby připravil propagační obrazový materiál. Kvůli tomu opustil i své místo v deníku Prostor, který však mezitím zanikl.

Jeho práce byla velmi náročná. Kvůli focení comicsu nemohl na natáčení docházet nepravidelně, jak je to běžnou praxí u všech filmových

[31] Jindra, J.: Fotocomics. Fotografie, 1993, č. 5, s. 29-32.

fotografů, ale musel každou důležitou scénu zaznamenávat průběžně. Jedině takový pracovní přístup mohl umožnit, aby se z pořízených fotografií dodatečně mohl sestavit smysluplný děj. Jistou výhodou však bylo, že natáčení neprobíhalo synchronně, ale obraz i zvuk se pořizovaly zvlášť. Jindra mohl tedy postupovat jako fotoreportér a dle svého uvážení snímat akci a zaznamenávat herecké výkony v okamžicích, které považoval za nejpřesvědčivější. Průběh celého focení Jan Jindra shrnuje: *„Měl jsem vynikající podmínky, mohl jsem cvakat podle libosti, pouze zvukaře to někdy rušilo a dávali to dost najevo. Byly to ovšem příležitosti, které nešlo promeškat, protože zvláště při ostrém natáčení jsou ti herci ve svém výkonu nejlepší. To už je dodatečně nikdy nikdo do této kvality nenaaranžuje. Samozřejmě se ovšem vyskytly i případy, kdy jsem musel až za kameru, protože prostor byl tak stísněný, že jinak vyřešit to ani nešlo."*[32]

Celkově během natáčení pořídil více než úctyhodný počet téměř šesti tisíc fotografií. Přesto bylo nutno některé záběry dodatečně aranžovat. Uvést na trh s nově vzniknuvším filmem i fotocomics se jevilo jako výtečný marketingový tah, přesto všechno neskrýval Jan Jindra určité obavy: *„Alespoň doufáme, že to bude fungovat. Kdo přijde do kina a bude se mu film líbit, ten využije dalších možností a koupí si fotocomics na stejné téma nebo si bude chtít pověsit doma plakát Zkrátka bude mít v ruce něco, co mu ty Rychlé Šípy bude připomínat. A zase naopak: Kdo dostane do ruky fotocomics, řekne si, že by to mohl být dobrý film, a půjde se na něj podívat do kina."*[33] Režisér projektu Petr Kotek ho doplňuje: *„Byly pochybnosti, že kdo půjde na film, už si nekoupí comics, nebo že comics ho dokonce odradí od návštěvy kina, ale já si myslím, že to je přesně naopak.*

[32] Jindra, J.: Fotocomics. Fotografie, 1993, č. 5, s. 29-32.
[33] Viz. tamtéž

Filmoví hrdinové byli vždycky předmětem určité sběratelské vášně, proč by tomu tedy nyní mělo být jinak?" [34]

V roce 1995 pracoval v New Yorku na kalendáři pro nakladatelství Excellent. V Praze fotografuje pro počítačovou firmu MHM computer. Fotografie se staly stálou výzdobou poboček MHM computer v Praze, Budapešti a dalších evropských městech. V roce 1998 se stal členem spolku samostatných fotografů - designérů v SRN (BFF).

V květnu roku 1999 uspořádal v Komorní galerii Domu fotografie Josefa Sudka v Praze výstavu pod názvem 48 Black and White Photos, která zahrnovala fotografie z dokumentárních cyklů posledních deseti let. Snímky z Nočního rychlíku, Jídelních a lůžkových vozů, Odchodu sovětských vojsk, New Yorku i z dalších cest, záběry z domova. Návštěvníci zde mohli obdivovat především jeho kultivované vidění, které zdánlivě prostý dokumentární záznam povyšuje na estetický zážitek. Stejně tak lze pouze chválit v jeho případě dokonale zvládaný černobílý proces, který není zdaleka takovou samozřejmostí, jak by se v případě absolventa mnohaletého odborného vzdělávání mohlo zdát. Málokdo ze současných profesionálů dnes má v provozu vlastní temnou komoru. A i když okouzlení barevnou fotografií je už dávno na ústupu, tak autorský rukopis v mnoha případech nadále stírá minilab a jeho technologická jednotvárnost.

Ale ať už byly fotografie v rámci této výstavy, prezentované v prvním plánu, věnovány jakémukoliv dílčímu tématu, pocitově je spojovalo téma jediné: svědectví o opuštěných lidech, kteří ve fatálním konfliktu člověka a civilizace na konci tisíciletí musejí hledat vlastní identitu, nechtějí-li být onou vlastnoručně vybudovanou civilizací jako lidské bytosti zničeni. Sám Jan Jindra to okomentoval takto: *„Zajímá mne pocit lidí, kteří se cítí zcela opuštěni*

[34] Jindra, J.: Fotocomics. Fotografie, 1993, č. 5, s. 29-32.

v současné civilizaci, přetechnizovaném světě. Vytváří kolem nich bariéry, které nejsou schopni sami překonat. Podřizují se jim. To je jeden směr, jímž se dnes ve fotografii zaměřuji. Ten druhý vyjadřuje vlastně totéž. Rozdíl je pouze v tom, že obdobné vidění světa - onen fatální konflikt lidí a techniky - lze navodit jinými prostředky. Buď v ateliéru, nebo pomocí světla na nějakém místě, které se vám zalíbí, protože vyjadřuje tu atmosféru opuštěnosti. Tato fotografie přirozeně není takzvaně nalezená, není to reportáž ani dokument, ale obsah vyjadřuje obdobný. Absurditu, odcizení, střet čehosi, co jde proti sobě. Sráží se v onom osudovém konfliktu, který potřebuji vyjádřit." [35]

V současnosti působí zejména jako pedagog v Ateliéru reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

RNDr. Petr Novotný

(Na ARF vyučuje od roku1998 – dosud, přednáší technologické předměty: Chemii, Optiku, Senzitometrii, Kolorimetrii).

Jeho první pokusy o uměleckou fotografii se váží k jeho školním létům, plně se však tvorbě věnuje až od roku 1995. Má za sebou praxi v Meoptě Přerov. Dříve než začal působit jako pedagog pro výuku technologie v Ateliéru reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, vyučoval na technologické fakultě ve Zlíně. Je odborníkem v oboru optiky.

I přes své poměrně krátké působení v oboru dokázal získat řadu významných ocenění.

[35] Remeš, V.: Fotograf opuštěných lidí. Hospodářské noviny, 1999, s. 15.

MgA. Mgr. Tomáš Pospěch (*1974 Hranice)

(Na ARF vyučuje do roku 1997 – dosud, přednáší Dějiny fotografie I – III, Současné tendence fotografie I, II; Diplomový seminář; cvičení Dokumentární soubor, Pocty, Medailon osobnosti).

Vystudoval gymnázium v Hranicích (1992). Bakalářské studium dějin a teorie umění absolvoval na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (1995), magisterské studium stejného oboru na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1999), souběžně také vystudoval magisterské studium na Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě (1998).

Roku 1997 uspořádal společně s Milanem Knížetem (1956) výstavu Dilema věcí v Místodržitelském paláci Moravské galerie v Brně. Soubor je výsledkem jeho soustředěné pětileté práce. Oba autoři spolu mají společné pouze studium čtvrtého ročníku stejné školy a zájem o fotografování věcí. Odlišují se nejen generačně, ale pohybují se ve zcela jiném prostředí, žijí v jiném regionu. Také východiska jejich tvorby a jejich poetika je zcela rozdílná. Spojení jejich děl však naplňuje dilema dvou krajních možností přístupu k tvorbě v žánru zátiší.

Pospěchovu inspiraci lze nalézt hned v několika okruzích. Jeho tvorba v zásadě vychází ze sudkovských, ale především ze svobodovských tradic české statické fotografie. Autor tak objevuje sám pro sebe i pro své diváky ledacos, co je už obsaženo v novém evropském myšlení posledních desetiletí. Jeho intuitivní snímky obsahují i asketismus minimalu.

Podle Pospěcha se stává pro člověka domovem teprve svět, jenž dostává pečeť lidské autentičnosti. Věci nápadné svou novostí, leskem a očividnou touhou po úspěchu do jeho světa nepatří. Naopak pokouší se vstřebávat to, co je tiché, co čas poznamenal kresbou jizev a ran.

Rovněž roku 1997 byla galerii pražské kavárny Velryba k vidění výstava Pospěchových fotografií s názvem Pomezí - lidé z Hlučínska 90. let. Na dvaadvaceti vystavovaných černobílých snímcích zachycuje stěžejní body venkovského života oblasti, kde dodnes stále žije i německá menšina. Jeho snímky balancují na pomezí dokumentu a výtvarné fotografie. Pospěchovy snímky zaujmou především tím, že skutečnost nepřikrášlují, ale ani nedeformují, jak je tomu zvykem u mnoha ostatních soudobých autorů.

Téhož roku začal působit jako pedagog na Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské Univerzity, kde vyučuje dějiny světového a českého výtvarného umění a stavbu a skladbu fotografického obrazu.

Roku 1999 vystavoval Pospěch společně s dalšími autory (Irenou Armutidisovou, Magdalenou Pažourkovou, Jarmilou Šimákovou, Jolanou Havelkovou, Igorem Šefrem, Jaroslavem Malíkem, Martinem Smékalem a Milanem Knížetem) fotografické skupiny Milan v Místodržitelském paláci v Brně. Skupinu založili roku 1998 první absolventi magisterského stupně studia na Slezské univerzitě v Opavě. Při společné výstavě s názvem Hledání vlastního prostoru každý z devíti autorů uchopil dané téma svým způsobem. Pospěch zde prezentoval ukázky ze svého souboru Ostrovy, který se týká různých minoritních skupin v české populaci. Vybral snímky, které spojuje téma kříže, ať už se jedná o křesťanský symbol či artefakty tuto symboliku připomínající. Tato výstava byla druhým vystoupením skupiny Milan a měla být představena v různých zemích světa, například Číně, Jihoafrické republice či Spojených státech.

Svou třetí autorskou výstavu, jenž proběhla roku 2000 v galerii Foma v Brně, nazval Tomáš Pospěch Ostrovy. Tím míní různě izolované skupiny lidí, kteří se odlišují od majoritní společnosti a žijí si vlastním životem. Autor fotografoval v letech 1996 až 1999 vězně, bezdomovce, Cikány či obyvatele

zapadlých východoslovenských vesnic, kde žije rusínská menšina. Dále si všímal třeba hráčů paintballu, kteří po sobě střílejí projektily naplněnými barvou. Pospěch si neklade za cíl dokonale popisně zpracovat jednotlivá témata, zajímá jej spíše než popis prostředí a osudů zachycení obecného pocitu osamění. Motivem záběrů je výtvarné pojednání skutečnosti směřující k nadčasovosti: do prázdného interiéru vězeňské cely se promítá pouhý stín jeho obyvatele, osamělá nevěsta v bílém kráčí ulicí, kterou lemuje torzo staré továrny, za zdí hřbitova se točí kolotoč, dítě seskakující z vysokého podstavce kříže s Kristem má ruce roztažené jako Spasitel.

Na počátku byla jedna běžná studentská bakalářská práce, na konci pak výpravná kniha o architektuře menšího města. Tak by se dala charakterizovat cesta, která dovedla Tomáše Pospěcha k vydání publikace Hranická architektura 1815-1948 v roce 2001. Proč tato kniha vznikla, vysvětluje její autor: *„Zatímco dějiny Hranic, jejich stavební vývoj a četné památky gotiky, renesance a baroka se dočkaly podrobného zpracování a věnuje se jim pozornost i nadále, poslední dvě staletí stavební historie města takové štěstí neměla. Proto bylo cílem mé knihy alespoň zčásti smazat tento dluh.“* Kniha, jenž je bohatě doplněna fotografiemi a náčrty, je rozdělena do několika oddílů: jeden se věnuje hranické architektuře v letech 1815 až 1918, další pak období od vzniku nového státu do roku 1948. Pospěch na sto stránkách knihy tak objevuje celou řadu pozoruhodných staveb. *„Když jsem se o toto téma začal zajímat před lety při psaní bakalářské práce, byly v Hranicích známé pouze dva zajímavé domy. Jeden od Lubomíra Šlapety a druhý od Arnošta Wiesnera. Mně se, myslím, podařilo nakonec objevit asi patnáct velmi zajímavých domů,“* bilancuje Pospěch. Ačkoliv se jeho kniha rozpíná v běhu sto třiceti let, přiznává, že bližší je mu období meziválečné architektury. *„Dominantní je meziválečné období. Tato doba byla vskutku v našich dějinách výjimečná. Myslím, že vrcholná*

gotika, vrcholný barok a právě meziválečná léta, to byla tři stěžejní období v architektuře, kdy měli Češi světu co nabídnout. Proč tomu tak bylo, si já osobně vysvětluji tak, že to byli výjimečně dobří architekti a tak silná doba, která dovolila i na menších městech i u druhořadé architektury vznik špičkových prací. Vždyť v Hranicích najdete práce takových autorů, jako byli Karel Caivas, Lubomír Šlapeta či třeba Josef Danda a mnozí další," míní Pospěch. Svébytnou část knížky tvoří architektura lázní Teplic nad Bečvou. Na jedné tamní dominantně, Oehlerově vile, pak Pospěch dokumentuje i osudy architektury v posledním desetiletí. *„Bývala to luxusní vila, kterou navrhli na počátku třicátých let pražští architekti, manželé Oskar a Elly Oehlerovi. Po znárodnění ale dům začaly užívat lázně jako své ředitelství. Po roce 1989 se dům přes restituce dostal do rukou firmy, která zkrachovala. Dnes dům není deset let obýván, je zdemolovaný. Původní interiérové doplňky jsou zničené nebo rozkradené."*

Roku 2002 představil Tomáš Pospěch v hranické Synagoze kolekci čtyřiceti šesti fotografií pod názvem Ohraničení - momentky z Hranic z let 1996 až 2002. *„Má nová výstava si neklade za cíl vyčerpávajícím způsobem ukázat život obyvatel v našem městě, představit všechny závody, místní specifika a atributy, které jsou pro Hranice charakteristické. Tyto snímky jsou spíše individuální výpovědí o mém životě v rodném městě,"* uvedl Pospěch k výstavě. Když v roce 1996 začal na souboru pracovat, zajímala jej především Cementárna, Romové, kasárna a stavba Philipsu. Ta, jak autor říká: *„představovala pro Hranice zásadní změnu, proto jsem ji chtěl zachytit."*[36] *„Realizace projektu by byla nemyslitelná bez grantu města Hranic. Ten byl použit na část nákladů spojených s pořízením fotografií a knížky představující nejlepší snímky,"* sdělil Pospěch

[36] Pustějovská, I.: Pospěchovo Ohraničení vládne hranické Synagoze. Olomoucký den, 2002, ročník 13, č. 147, s. 23.

V roce 2003 se Tomáš Pospěch spolupodílel na výstavě fotografií, která byla uspořádána při příležitosti desátého výročí hranického Dětského centra, které se zabývá výchovou a vzděláváním postižených dětí. Akce, jenž probíhala v hranickém zámku, se svými pracemi zúčastnili i další fotografové jako například Jindřich Štreit, Jiří Doležel, Vladimír Krynytský, Emil Pališka, Jiří Sosna a Radomír Veselý. Snímky, které dokumentují školní život v Dětském centru, vytvořili fotografové v průběhu října a listopadu 2003 a společně pak vybrali nejlepší fotografie, které veřejnosti představili. Při mapování života v centru si každý z umělců zvolil jiné téma. Tomáš Pospěch si vybral portréty dětí. *„Líbilo se mi, že v centru vedle sebe žijí děti, které jsou zdravé, a děti s lehčím či těžším zdravotním postižením. Podle mne je důležité neposuzovat tyto děti podle jejich zdravotního stavu. Snažil jsem se pro toto sdělení najít jednoduchou formu. Zvolil jsem portrét zezadu, aby lidé nemohli poznat, zda se jedná o zdravé nebo postižené dítě. Sérii snímků jsem nakonec doplnil i portréty zepředu, aby došlo k vzájemné konfrontaci,"* vysvětluje Pospěch.

Jeho zatím posledním počinem je vytvoření souboru Krajinky.jpg, vytvořeného v průběhu let 2002 – 2004. Soubor byl vystaven v ostravské galerii Fiducia a tvoří jej dvacet kontaktních černobílých fotografií formátu 12x16 nebo 10 x 24 cm. Průběh vzniku projektu, své dojmy a pocity nejlépe shrnul sám Tomáš Pospěch: *„Snímal jsem zářící monitory se syntetickými virtuálními krajinami z wallpaperů a her. V prostoru počítače jsem činil vše, co obvykle přináleží krajináři: dlouho vyhledával vhodnou krajinu, ovládáním autíčka, postavy, zaměřovače nebo jiným předprogramovaným postupem pečlivě volil kompozici, klávesnicí a myší nacházel nejvhodnější výřez, ten správný okamžik... a pak dlouze exponoval masivním aparátem na velký formát negativu. Byl jsem tradičním poutníkem s kamerou, krajinářem v prostoru internetového média. Fotografie zachycují univerzální krajiny, které se vyskytují v nejrůznějších*

počítačových programech a vznikly zesumarizováním, schematizací a mutací představ o krajině. Svou syntetickou bezkonkrétností odkrývají obecně sdílený význam pojmu „krajina". Možná ale právě v těchto virtuálních archetypálních scenériích je krajina vyjadřována tak, jak nám nakonec zůstane v paměti. Neurčitá a proto všeplatná." [37]

V současné době působí především jako pedagog Ateliéru reklamní fotografie při Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. Rovněž je činný i jako teoretik a kritik v oblasti fotografie, výtvarného umění a dějin architektury. Publikuje v různých odborných časopisech (Ateliér, Umění, Prostor Zlín, Listy o fotografii, Camera Austria, Imago) i v denním tisku (Salon-Právo, Reflex).

Mgr. Jaroslav Prokop (*1950)

(Na ARF vyučuje od roku 1999 – dosud, vedoucí ARF, vedení a konzultace jednotlivých fotografických cvičení).

Je v současné době zejména vedoucím Ateliéru reklamní fotografie při UTB ve Zlíně. Začal se zabývat uměním již od svého útlého mládí. V pubertě se společně se svými vrstevníky pouštěli i do tak náročných projektů, jakými jsou filmy. Dokonce už v té době za ně byli oceňováni v různých soutěžích, např. Brněnská šestnáctka.

Po základní škole nastoupil na studia na gymnázium a po maturitě se rozhodl přihlásit na studia na FAMU – obor kamera. Bohužel však nebyl úspěšný u přijímacích zkoušek, a proto zamířil na ŠUPS do Brna – obor fotografie. Jeho profesory byly takové kapacity jako O. Hrubý a O. Staněk. On sám dodnes považuje tuto školu za velmi přínosnou a prof. Hrubého

[37] Pospěch, T.: Krajinky. jpg. Katalog k výstavě, Fotografická galerie Fiducia FGF, Ostrava 2005.

za:*,, vlastního otce myšlenky, že bych se měl zabývat fotografií.“* Na této škole si udělal druhou maturitu a po ní už byl přijat na svou vysněnou FAMU, kde chtěl stále ještě studovat kameru. Ani tentokrát se z něj však kameraman nestal, neboť v druhém ročníku, při redukci studentů, mu bylo nabídnuto, aby po složení vyrovnávacích přijímacích zkoušek pokračoval ve studiu v oboru fotografie. Tyto testy udělal úspěšně, stejně, jako poté úspěšně dostudoval v roce 1976.

Od roku 1977 působí jako samostatný výtvarný fotograf, i když v dnešní době je dle jeho názoru: *,, Kvalitní fotografie u nás, ve světě profesionální užitá fotografie, značně nedoceněna. Málokdo ji v podstatě požaduje a zdá se, že důležité je jen to, aby byla rychle a hlavně levně zpracována. Právě v takových chvílích si znovu pohrávám s myšlenkou, zda jsem přece jen neměl zůstat u filmu, ale kdoví, co by mne trápilo tam.“* Jeho láska k filmu a zájem o filmovou kameru jej však neopouštěla nikdy, což se projevuje zejména v jeho projektech, na kterých se velice rád spolupodílí , a tak s mnoha jinými autory vytváří jedno společné dílo tak, jak tomu je i ve filmové tvorbě. Stal se také členem Asociace profesionálních fotografů v České republice a od roku 1999 pedagogem v Ateliéru reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Díky svým počinům v oblasti fotografie je Jaroslav Prokop od roku 2002 také jedním z nositelů certifikátu QEP (kvalifikovaný evropský fotograf) v České republice, udělovaného Federací evropských profesionálních fotografů.

Nyní se vrátíme zpět do doby, kdy byl po dohodě s akad. mal. Doc. Janem Meisnerem přijat rovnou na pozici vedoucího ARF. Stalo se tak proto, že rok po založení ateliéru se velmi změnilo jeho osazenstvo, ale pozice vedoucího byla stále volná. Tenkrát tam působili např. Jan Regal, Jiří Víšek, nebo Jana Smahelová. Pro Jaroslava Prokopa byla tato práce velkou výzvou,

neboť měl hned od začátku možnost vyučovat volně, bez větších omezení. Jedno omezení zde však přece bylo – výuka musela být zaměřena na fotografie reklamní, ne umělecké. Jaroslav Prokop vylíčil své začátky takto : „ *Po dohodě s Doc. Janem Meisnerem, ředitelem a jedním ze zakladatelů tehdejšího Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací, což je předchůdce dnešní Fakulty multimediálních komunikací, jsem se seznámil s mým budoucím působištěm, nezrekonstruovanou budovou současného sídla fakulty a nabídku jsem přijal na zkušební dobu. Pojal jsem to jako velkou výzvu i proto, že mi byla poskytnuta absolutní volnost v tom, co se bude učit, ovšem s důrazem na reklamní a nikoliv výtvarnou nebo uměleckou fotografii. Vlastně jsem dostal příležitost celou školu si sám vymyslet a realizovat. To byl velký apel a motivace. Prostorové dispozice byly velmi nevyhovující, zvláště ateliér byl příliš malý, provizorní. Při mém nástupu do školy zde studovalo celkem asi 7 studentů, kteří neměli k dispozici téměř žádnou kvalitní techniku, pouze jeden starý středoformátový Pentax a velkoformátový Sinar. Čekala na mne však i jiná překvapení, neboť jsem neznal situaci a nevěděl, jak to chodí ve školství. Prvním z nich byly přijímací zkoušky v roce 1999, kde jsem měl najednou rozhodovat o osudech uchazečů. Dříve nepoznaný pocit, kdy jsem si připadal jako soudce odsuzujícího někoho na popravu. Po seznámení se s prostředím, studenty, jejich pracemi, stížnostmi i přáními, po vymyšlení a sestavení prvního plánu cvičení se blížila rekonstrukce budovy. Společně s p. Regalem a dalšími kolegy jsme se s odhodláním pustili do architektonického návrhu nového, vhodnějšího prostředí učeben a ateliérů. Nezapomněli jsme také na technologické vybavení, osvětlovací a snímací techniku. Asi po dvou až třech letech jsme dosáhli téměř současného stavu, a to za běžného provozu fakulty i ateliéru, dvojího stěhování do provizorního prostoru, jiné budovy a zpět.“*

V dnešní době už tento obor vystudovalo úspěšně čtrnáct studentů magisterského studia, kteří se také díky Jaroslavu Prokopovi úspěšně zapojili

do světa fotografie, ať už jako fotografové na volné noze či v reklamních časopisech. Vzhledem k volnosti výuky je její kvalita obrovskou měrou ovlivněna kvalitou vyučujících. Jaroslav Prokop klade vždy důraz na individualitu a rozvoj kreativity každého jednotlivého studenta. Jeho cílem je : *„…především pomoc nalezení vlastní cesty každého studenta-fotografa a jeho dobrého vztahu, snad by se dalo říct celoživotní lásky, k tomuto médiu. Toto vše samozřejmě musí být doplněno dokonalým zvládnutím řemesla.“*[38] Jaroslav Prokop společně se všemi svými kolegy dovedli za těch pár let vybudovat nejen profesionálně vybavený ateliér, ale také museli vytvořit všechny plány přednášek, cvičení a seminářů. Navíc se ještě snaží doplňovat výuku různými doprovodnými akcemi, workshopy atd. Sám jen nerad hodnotí svou práci a kvalitu výuky, neboť tvrdí: *„ Škola, univerzita, fakulta má pouze a jenom jediný úkol. Tím úkolem je jediný produkt - úspěšný absolvent, který se bez problému uplatní ve svém oboru na nejvyšší profesionální úrovni. Úroveň absolventa je jediným kritériem kvality školy a zároveň její nejlepší propagací pro budoucnost.“*[39]

V současnosti je známo několik projektů a výstav, na kterých se Jaroslav Prokop podílel. Zde se Vám pokusím představit některé z nich.

Jednou z knih, ve kterých můžete vidět jeho díla, je publikace s názvem *Decuria*: deset QEP fotografů z České republiky, kterou vydalo nakladatelství HQ kontakt, spol. s. r. o. V ní nakladatelství, ve spolupráci s Asociací profesionálních fotografů České republiky, představuje deset profesionálních fotografů v České republice, kteří se zároveň stali prvními držiteli certifikátu QEP (Qualified European Photographer). Kniha byla pokřtěna 15. 11. 2005 v Senátu Parlamentu České republiky. Jejím patronem byli společně se senátorem Josefem Zoserem také zástupci různých

[38] rozhovor Věry Matějů s J.Prokopem pro Fotografie-Magazín 4/2004.
[39] Viz. tamtéž.

významných firem, kteří se zároveň zúčastnili zahájení výstavy vybraných fotografií z této knihy. Tato výstava se pořádala také v budově Senátu. Profesionálními fotografy, kteří poskytli své fotografie např. z reklamních kampaní (ODA, Dobrá voda, Guseppe, Staropramen), obalů gramofonových desek (pro Sony Bonton Music, Supraphon), výročních zpráv, kalendářů (MORPA Olšany, Elit, Vitana) nebo katalogů firem (Nestlé – Maggi, Masna Studená…), jsou kromě Jaroslava Prokopa také Karel Beneš, Tomáš Dvořák, Bohumil Eichler, Jiří Jiroutek, Aleš Jungmann, Ladislav Kamarád, Zdeněk Lhoták, Jan Pohribný a Petr Šálek.

Jaroslav Prokop se podílel svými fotografiemi také na různých výstavách. Jednou z nich byla také výstava k výročí ukončení druhé světové války a násilí na Balkáně, která se konala v roce 2005 na Staroměstské radnici a již její tvůrci pojmenovali *,,Z prachu a popela"*. Výstava byla rozmístěna po velké části radnice a neskládala se jen z fotografií, ale také z několika grafik, případně koláží. Hlavním duchem výstavy byl výtvarník Jiří Sozanský. Tento vytvořil grafiku v přízemí kamenné chodby, na které se společně vyskytují hesla a citáty z textů osvětimských vězňů Prima Leviho a Viktora Frankla a citáty ze zápisků velitele osvětimského lágru Rudolfa Hessse, které byly znázorněny v jeho rodném jazyce. Sám autor k tomuto řekl: *,,Na první pohled působí bílý nápis v tmavém poli jako jasný záblesk z historie. Další okolnosti se rozplývají jako šedá písmena na pozadí obrazu."* [40] Koláže byly sestaveny z odstřižků kůží a lidských vlasů, ale také jsme mohli vidět šest fotokoláží, které Sozanský fotil přímo v Sarajevě, kam byl vyslán společností Člověk v tísni, aby zjistil kulturní dění v jednom obléhaném městě. Fotografie Jaroslava Prokopa, které byly zakomponovány do fotografické části výstavy,

[40] Hamáčková, E.: Výstava ukazuje válečná utrpení. Mladá fronta Dnes, 2005, ročník 16, č.088, s.05.

nebyly přímo z doby válečné, ale nahá aranžovaná těla tanečníků ze skupiny Dumping Hamada, které byly pořízeny na představení nazvaném Animace krutosti, skvěle doplňovaly syrovou atmosféru ostatních děl. Výstava nás podle Sozanského měla donutit k zamyšlení, protože, jak při jedné příležitosti smutně podotkl : ,,*Není od věci, že se historie může kdykoli opakovat.*"

Dalším počinem byla expozice, které se J.Prokop účastnil na výstavě, uspořádané na počest druhého pražského biskupa, k příležitosti milénia jeho mučednické smrti. Tato její část byla věnována Bronzové legendě o sv.Vojtěchu. Mohla nás zaujmout roku 1997 v kostelíku sv.Vavřince na Petříně. Jaroslav Prokop tam zachytil na osmnácti fotografiích reliéfní výjevy, které jsou vytvořeny na Bráně královské z katedrály Panny Marie v polském Hnězdně. Na těchto výjevech je zobrazen legendární život tohoto světce od jeho narození až po smrt v Prusku, jsou zde také naznačeny scény z vykoupení jeho statků Boleslavem Chrabrým nebo z pohřbení Vojtěchova těla v Hnězdně.

Jaroslav Prokop se však nepodílel na rozvoji fotografie jen svou pedagogickou činností, či svými díly, ale také se pustil ve spojitosti se svým členstvím v Asociaci fotografů (jako místopředseda) do náročného projektu, jehož cílem bylo založit Muzeum fotografie v komplexu zásmuckého zámku v Jindřichově Hradci. Do projektu byly zapojeny také další dva subjekty, a to Komora fotografů a katedra fotografie FAMU , a byl představen jak majitelce zámku, tak Ministerstvu pro místní rozvoj a Ministerstvu kultury. Také město se rozhodlo projekt podporovat, jednak z důvodů kulturních, ale také z důvodu možnosti vzniku pracovních míst. V budovách zámku se měly vyskytovat prostory pro veřejnost, kde by se konaly různorodé výstavy fotografií a přednášky a kde by také byla možnost získat informace o tomto

oboru v jakémsi Informačním centru. Zároveň by se zde však nacházely také prostory veřejnosti uzavřené, kde by byla možnost spravovat a ochraňovat různé sbírky. Počítalo se mimo jiné také s určitou ubytovací kapacitou. Tento zámek byl vybrán hlavně díky vstřícnosti jeho majitelky, hezkému přírodnímu prostředí okolo a také z důvodu dobré dostupnosti z hlavního města Prahy. *„Cílem Muzea fotografie je zachování odkazu české fotografie, bez limitace výběru nejzdařilejších děl,"* tlumočila jedno z poslání vznikající instituce Ivana Matějková. *„Nechceme konkurovat jiným fotografickým sbírkám, ale vyplnit mezery,"* dodal Ivo Gil [41].

Muzeum bylo úspěšně dokončeno a v roce 2002 byla započata obecně prospěšná společnost při NMF. Dnes je Jaroslav Prokop členem v jeho správní radě a pomáhá zde realizovat mnoho výstav. Jednou z pro něj velmi významných byla např. prezentace doposud ne příliš známého zlínského fotografa, cestovatele a dobrodruha, Eduarda Ingriše, ve spolupráci s Muzeem jihovýchodní Moravy ve Zlíně a Archivem Hanzelky a Zikmunda, kde plnil funkci kurátora.

Dále se fotografie J. Prokopa objevily ve spojitosti s jinou částí uměleckého řemesla – hudbou. Podílel se totiž svými fotografiemi na doprovodné textové brožuře ke známému hudebnímu albu. Album, které nese název Tanec při svíčkách, se sestává z bluesrockových šansonů, jejichž jediným autorem hudby a textů a zároveň jejich hlavním interpretem je Ivan Hlas. Bylo vydáno v roce 1996 ve spolupráci s firmou Bonton Music a na úpravě doprovodné brožury se podílel Karel Haloun.

Nezůstal však jen u tohoto jediného projektu. Zapojil se také do práce na nové ediční řadě Bontonu. Řada Panton Classic odstartovala v létě roku 1996 a každý rok se rozrůstá o tituly spíše komornějšího rázu v podání

[41] Kromholzová, Š.: Muzeum fotografie by oživilo město i region. Kolínské noviny, 1999, s..7.

českých interpretů. Nechybí ale ani klasici světové hudby, neboť část titulů byla převzata z archivů Panthonu a Supraphonu. Tyto byly ošetřeny tak, aby odpovídaly soudobým technickým požadavkům. Bonton těmito edicemi pomáhá zvláště mladým posluchačům založit si svou vlastní fonotéku, neboť tyto tituly nejsou nikterak drahé, což však není na úkor jejich umělecké kvality ani technické úrovně. Obaly alb z této edice vypadají jednotně. O jejich grafickou úpravu se postaral výtvarník Joska Skalník, který na nich použil motivu starého zmačkaného notového papíru a barevných fotografií Jaroslava Prokopa.

V současnosti patří mezi jeho nejrozsáhlejší dokončená díla na zakázku zejména kniha o Pražském hradě s názvem Příběhy Pražského hradu, což je doprovodná publikace ke stejnojmenné stálé výstavní expozici ve Starém královském paláci. Jedná se o velmi rozsáhlé dílo obsahující na pět set osmdesát fotografií architektury, drobných předmětů a archeologických nálezů z Pražského hradu od prehistorických dob až do současnosti.

Regal Jan (*1938 Zlín)

(Na ARF vyučuje od roku 1997 – dosud, správce ateliéru, seminář a cvičení pro 1. a 2. ročník Fotografické praktika, Zvláštní fotografické techniky).

Vystudoval Uměleckou školu výrobních družstev Prostějov (1956), kde se věnoval oboru fotografie.

Dnes je především reklamním fotografem působícím v roli instruktora, který obětavě pomáhá dohánět řemeslné nedostatky začínajících studentů Ateliéru reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Ze seznamu jeho individuálních tuzemských výstav je třeba jmenovat ty, jenž proběhly v Galeriích Dios a Fórum ve Zlíně a především pak Výstavu

divadelní fotografie na vsetínském zámku. Ta obsahovala čtrnáct divadelních kostýmů a desítky kostýmních a scénických návrhů z dílny divadelního výtvarníka Petra Dosoudila, doplněné o osmdesát fotografií pořízených Janem Regalem ve zlínském divadle nebo Divadle Bolka Polívky v Brně. Jeho vztah k divadlu charakterizoval při vernisáži kurátor výstavy Lubomír Piperek takto: *„Byl jeho dvorním fotografem. V době, kdy neexistovalo video, fotil herce při zkouškách. Ti pak svá gesta hodnotili podle fotografií a zjišťovali, co dělají špatně.“* Kromě fotografií je Regal také autorem divadelních plakátů a programů, kterých vytvořil na 450. Pod jeho vedením pak vznikla ve studentské tvůrčí dílně divadelní fotografie fotografická zpráva o představeních jednoho z ročníků mezinárodního festivalu Divadlo.

Během své profesionální kariéry vystavoval například v New Yorku, Moskvě, Berlíně, Edinburghu nebo Kolíně nad Rýnem.

6. Školní život

Fakulta multimediálních komunikací spolu s Ateliérem reklamní fotografie nabízí svým studentům zapojení se jak do tvůrčího, tak i do společenského života. Organizována je již tradičně celá řada mimoškolních aktivit, jako je například fotografická příprava a realizace soutěže Miss Akademia.

Soutěž Miss Academia

Soutěž Miss Academia je zcela v režii studentů Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně v rámci předmětu Komunikační agentura. Mnohem větší důraz než na fyzickou krásu, jako v jiných volbách miss, je zde kladen důraz na intelekt, inteligenci a osobitost soutěžících dívek. Posláním všech ročníků soutěže je ukázat, že i inteligentní a vzdělaná dívka může být krásná.

Počátek této tradice lze položit do roku 1997, kdy byla poprvé, tehdy jen v rámci reprezentačního plesu zlínské Fakulty technologické, zvolena nejmilejší studentka. Vlastní identitu si soutěž začala budovat od roku 1998. Studenti Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací ji začali pořádat pravidelně a soutěžícími byly studentky obou tehdejších zlínských fakult. V roce 2001 se poprvé zúčastnila dívka, která ve Zlíně nestudovala a rovnou vyhrála, což vzbudilo myšlenku realizovat soutěž celorepublikově.

Roku 2002 proběhl první celostátní ročník Miss Academia a v témže roce došlo také k zaregistrování ochranné známky Miss Academia, jejímž vlastníkem se stala Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. V roce 2004 už realizační tým oslovil i vysoké školy na Slovensku.

Cílem letošního realizačního týmu bylo především navázat na devítiletou tradici a pokračovat v ní tak, aby se zvýšilo povědomí o soutěži nejen mezi studentkami vysokých škol, ale také mezi širokou veřejností. Velká snaha je rovněž věnována zachování originality soutěže pomocí tematicky komponovaných ročníků lišících se od Miss České republiky tak, aby Miss Academia oslovovala jiné cílové skupiny a byla především zábavným večerem pro všechny zúčastněné.

Škála akcí, pořádaných studenty ARF a Fakulty multimediálních komunikací, je až neuvěřitelně pestrá. Mezi jinými také organizují akci s názvem:

Literární květen

Soutěž Literární květen je jednou z mnoha akcí pořádaných studenty Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáš Bati ve Zlíně. Festival je pořádán pravidelně od roku 2002. Organizační tým je tvořen právě studenty fakulty, zpočátku se jeho organizování věnovalo pouze 6 studentů, v roce 2004 již bylo kvůli rozrůstání festivalu o různé doprovodné akce a jeho vyšší popularitu členů týmu 16, nyní již organizaci zajišťuje celý Studentský tým Komunikační agentury Literární květen.

Literární květen je určen pro všechny příznivce literatury, kterou prezentuje v mnoha rozmanitých formách od workshopů, přes setkání s významnými osobnostmi literárního a kulturního světa, debaty o aktuálních problémech literatury v nejširším smyslu, happeningy, až po

autorská čtení. V neposlední řadě je důležitou součástí festivalu také studentská literární soutěž.

Součástí zahájení posledního ročníku Literárního května byla například i vernisáž výstavy fotografií z minulých ročníků a kaligrafických listů studentů ateliérů Fakulty Multimediálních komunikací UTB ve Zlíně, uskutečněná v Kavárně mrakodrapu 21 ve Zlíně.

Festival je zpravidla rozdělen do dvou bloků, dopoledního a odpoledního.

Dopolední blok je věnován studentům gymnázií a středních škol Zlínského kraje, který tak je vítaným zpestřením výuky literatury a pomáhá literaturu přiblížit jako cosi živého, skutečného, ne jen nudné řádky a jména v učebnicích. Studenti mají možnost debatovat se současnými českými autory, např. Milanem Uhdem, Ivanem Klímou nebo Jiřím Žáčkem, které znají právě z učebnic.

Odpolední program je rozdělen do tematických celků a jednotlivých dílčích programů, mezi nimiž jsou hudební vystoupení (na posledním ročníku vystoupily např. skupiny Tři tuny a Mour Music), projekce filmů, tematické debaty a setkání s autory (např. *„Cesta za literaturou“* s autory Jiřím Dědečkem, Terezou Brdečkovou, Antonínem Bajajou a Madlou Vaculíkovou o jejich cestě k literatuře a jejich vlastní literární tvorbě).

Jedním z cílů festivalu jakožto literárního svátku je přiblížit nejširší veřejnosti literaturu – knihu jako stále živý esteticko-komunikační prostředek, kulturní statek, který má v našich životech i přes rozmach digitálních médií a nejrůznějších typů multimediální zábavy stále velmi důležitou nezastupitelnou úlohu. Vždyť, *„Kdo nečte, nezná svět,“* jak napsal Arno Schmidt.

Festival probíhá pod záštitou Českého centra Mezinárodního PEN klubu a Obce spisovatelů. Festival je podporován Ministerstvem kultury České republiky a celou řadou sponzorů ze státního i soukromého sektoru, uveďme alespoň Univerzitu Tomáše Bati ve Zlíně, Zlínský kraj a Nadaci Tomáše Bati a firmu Baťa.

Jednotlivé ročníky festivalu Literární květen jsou věnovány našim významným literárním osobnostem. První ročník byl věnován Janu Skácelovi, další pak Bohumilu Hrabalovi, Karlu Krylovi ,a zatím poslední uskutečněný ročník Vladimíru Holanovi. Ten letošní byl věnován Miroslavu Zikmundovi.

Festival dále významně přispívá k humanizaci a zvyšování kulturní úrovně regionu. Pravidelně jej navštěvují tisíce lidí nejen ze Zlínska, ale i z celé České republiky. Důležitou cílovou skupinou jsou příslušníci mladé generace, kteří mají možnost předvést a zhodnotit své literární pokusy v literární soutěži festivalu. Kromě Zlína jsou jednotlivé akce Literárního května pořádány i v dalších městech – Otrokovicích, Kroměříži a Vsetíně.

Literární soutěž je určena pro studenty denního studia českých a slovenských vysokých škol, je součástí festivalu od roku 2004 a je rozdělena do dvou kategorií: próza a poezie.

Každý ročník soutěže má jiné téma soutěžních textů spojené s osobností, jíž je daný ročník festivalů věnován. Mottem literární ročníku 2006 byl citát *„Je-li kde na světě ráj...“*, ze stejnojmenného filmu právě Miroslava Zikmunda, Jiřího Hanzelky a Jaroslava Novotného.

Oceněná díla jsou postupně otiskována v domácích literárních časopisech

V porotě zasedli v průběhu jednotlivých ročníků např. divadelní teoretik z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy Pavel Janoušek, známá

spisovatelka Alexandra Berková, literární vědec a pedagog Lubomír Machala, kritik a literární vědec Vladimír Karfík, novinář a básník Milan Hrabal a mnozí další přední čeští literární kritici, publicisté a spisovatelé.

Hosty festivalu byli v průběhu jednotlivých ročníků mimo jiné: Michal Ajvaz, Antonín Bajaja, Alexandra Berková, Ivan Binar, Daniela Fischerová, Michal Hvorecký, Pavel Janoušek, Zeno Kaprál, Ivan Klíma, nositelka Státní ceny za literaturu Květa Legátová, František Listopad, Antonín Přidal, Zdeněk Rotrekl, Jiří Stránský, Milan Uhde, Ludvík Vaculík, Miroslav Velinský. Mnozí z nichž navštěvují festival opakovaně.

Městský kulturní institut Alternativa (Výstavy Ateliéru reklamní fotografie)

Zlínský městský kulturní institut Alternativa zahájil svou činnost v roce 2003 v budově Kolektivního domu, neboli „kolhausu“, bývalé restaurace, později menzy a taneční kavárny. Po rekonstrukci jsou zde dnes pořádány nejrůznější kulturní, vzdělávací a společenské akce, módní přehlídky, komorní divadelní a hudební představení, autorská čtení, filmové kluby a především výstavy.

Samotný výstavní prostor galerie Alternativa má rozměr 270 m2 poskytující dostatek prostoru pro vystavovaná díla studentů ARF.

Festival studentských filmů

MIXER – Festival studentských filmů Zlín (organizován od roku 2000) je již třetím rokem organizován studenty Fakulty multimediálních studií Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně pod vedením jejich pedagogů v rámci předmětu Komunikační agentura, jenž má studenty připravit na samostatnou práci v nejrůznějších oblastech filmového průmyslu, včetně produkce.

Cílem MIXERu je představit široké, nejen odborné, veřejnosti práce studentů českých a slovenských vysokých a vyšších výtvarných škol, jejichž studenti se zabývají audiovizuální tvorbou. Účastníci tak mají při vzájemném setkání možnost konfrontovat své práce, vyměňovat si zkušenosti a načerpat novou inspiraci.

Součástí MIXERU jsou nejen samotné projekce studentských filmů, ale také množství tematicky orientovaných přednášek, majících za úkol seznámit účastníky s novými trendy v oblasti filmu, v posledních ročnících zaměřované zejména na film digitální.

Přednášky a workshopy osobností ze světa filmu a kultury jsou otevřené všem bez rozdílu vyznání oblasti umění.

Celou řadu debat, setkání a přednášek s českými filmaři a tvůrci reklam doplňuje pravidelně doprovodný program.

Jak píší organizátoři MIXERu na webových stránkách věnovaných projektu o programu: *„Nejvyšší rychlost otáček MIXERu můžete zažít na doprovodném programu festivalu. Happeningy, performance, zábava, DJ's, kapely, soutěže, mixéry, experimenty, koktejly, mixéry, promítání a zase mixéry.“* A dále: *„,Je to zelené a točí se. Co je to? Žába v mixéru. MIXER nejen že se točí, ale dokonce přímo hýří barvami.“*[42]

Snímky jsou zastoupeny ve čtyřech soutěžních kategoriích: Hraný film, Dokumentární film, velmi populární kategorii Animovaný film a Reklama a videoklip.

Ceny jsou včetně zvláštních ocenění udělovány odbornou porotou ve všech čtyřech kategoriích.

V průběhu jednotlivých ročníků se MIXERu účastnily snímky studentů Filmové akademie múzických umění, Univerzity Tomáše Bati ve

[42] http://agentura.utb.cz/projekt/festival-studentskych-filmu/s/64/p

Zlíně a Vyšší odborné školy Zlín, Vysoké školy uměleckoprůmyslové, Filmové a televizní fakulty VŠMU a dalších.

Prvního ročníku festivalu se účastnilo přes 50 prací, v roce 2005 se MIXERu již zúčastnilo přes 70 snímků

Šestadvacetičlenný realizační tým z roku 2003 se do roku 2005 rozrostl na více než čtyřicetičlenný, což svědčí spolu s narůstajícím počtem soutěžních snímků a doprovodných akcí o úspěšnosti a tím také vyšší náročnosti jeho příprav.

Naopak rady na správné mixování a tvoření exkluzivně poskytnou hosté našeho festivalu. Přednášky a workshopy osobností ze světa filmu a kultury jsou otevřené všem bez rozdílu vyznání oblasti umění.

Studentská tvůrčí činnost

7.

Soutěž Volkswagen „Golf loves Europe, Europe loves Golf “

„Golf loves Europe, Europe loves Golf “ bylo hlavní téma mezinárodní soutěže studentů renomovaných fotografických vysokých škol, vypsané firmou Volkswagen v červnu roku 2004 při příležitosti 30. výročí zahájení výroby nejúspěšnějšího modelu automobilky. Soutěže se mohly zúčastnit vypisovatelem vyzvané evropské vysoké školy s výukovým programem fotografie, z každé však maximálně tři autoři, nebo autorské týmy.

Soutěže se zúčastnilo 32 studentů z osmi zemí, kteří předložili celkem 28 projektů. Práce posuzovala 11-ti členná jury, ve které byli zastoupeni experti z oblasti fotožurnalismu, artbuyingu, výzkumu trendů, designu a marketingu.

První cenu získal student Vysoké školy výtvarných umění v Lipsku, Sven O. Heinz, druhou cenu získali studenti Ateliéru reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně – Petr Dobiáš (viz. obr. 13.-15. v příloze) a Michal Reichstäter. Vysoká kvalita předložených prací pak vedla porotu k vyhlášení tří třetích cen pro studenty Fachhochschule Hannover, Fachhochschule Dortmund a Fachhochschule Essen-Duisburg.

Práci studentů Ateliéru reklamní fotografie komentovala porota takto: *„Série tří fotografií kombinuje symbolický předmět zavěšený na zpětném zrcátku s odpovídající realitou světa mimo automobil. Práce je jedinečnou hrou se symboly, perspektivou, významy."*

V červnu až srpnu byly všechny zúčastněné práce vystaveny v pavilonu firmy Volkswagen ve Wolfsburgu. Zde byl také v červnu slavnostní akt předávání cen za účasti prezidenta firmy.

Workshop „Worlds in Room"

se konal pod vedením prof. Jörga Winde a jeho asistentky Viviane Wild ve dnech 12. až 14. 10. 2004. Při mezinárodní účasti nechybělo ani 13 studentů 3., 4. a 5. ročníku Ateliéru reklamní fotografie, kteří zde byli pozváni v rámci programu Erasmus a probíhající spolupráce s Fachhochschule v Dortmundu.

Zadání, jenž bylo zasláno písemně, přednesl vedoucí pedagog Ateliéru Jaroslav Prokop již v úvodním semináři svolaném na 23. září. Tématem workshopu byla Fotografická inscenace nebo manipulace zvoleného prostoru.

V mezidobí pracovali studenti na svých pracích samostatně. Po příjezdu prof. Winde prezentovali vypracované projekty a současně proběhla intenzivní společná diskuse. V průběhu dalších dnů docházelo k úpravám a doplnění jednotlivých děl. Dne 14. října proběhl závěrečný seminář a diskuse nad konečnými výsledky. Workshop zakončila výstava studentů a závěrečná řeč prof. Winde.

Projektu se zúčastnili tito studenti: Milan Votápka, Lenka Grossmannová, Jakub Vrhel, Lucie Prášilová, Petr Dobiáš, Marek Bartoš,

Michala Homolová, Natálie Řeřichová, Ondřej Straka, Jana Lištiaková, Michal Reichstäter,David Trčka a Alžběta Trubačová.

Workshop „Novesta“

se konal po dohodě s firmou Novesta ve dnech 6. - 14. května 2005 v dojednaných objektech firmy. Byl pokračováním mezinárodního workshopu „*Worlds in Room*“ pořádaného v loňském roce. Zúčastnilo se jej 5 studentů z Fachhochschule Dortmund a 5 studentů Ateliéru reklamní fotografie. Workshop se opět konal pod vedením prof. Jörga Winde s organizační podporou pedagogů Ateliéru reklamní fotografie a Grafického designu.

Konkurzem vybraní studenti obou škol měli za úkol představit své projekty a po konzultacích je ve spolupráci s firmou Novesta ve Zlíně realizovat. Účastníci měli plnou tvůrčí i žánrovou svobodu. Omezeni byli pouze prostorem továrny a daným časem. Vznikly tak soubory všech žánrů od sociálního portrétu (viz. obr.70.-72. v příloze), přes zátiší, aranžovaného skupinového portrétu (viz. obr. 92.-95.v příloze) až po módní fotografii. I tentokrát byl workshop ukončen výstavou doplněnou malým katalogem.

Již po skončení workshopu „Worlds in Room“ se organizátoři dohodli na pokračování celého projektu. Usoudili, že takto přínosné a aktuální téma by měla ukončit výstava doplněná o dvoujazyčný katalog. Ta by se měla uskutečnit v Česku i Německu pravděpodobně koncem roku 2007.

Heaven Art 2005

Soutěž byla vyhlášena sítí kaváren Cofee Heaven pro mladé začínající umělce. Dana Pololáníková a Anton Karpita, studenti 2. ročníku Ateliéru reklamní fotografie, zvítězili v kategorii Fotografie. Výsledky soutěže byly vyhlášeny 8. března 2006 v Paláci Flora v Praze.

Workshop divadelní fotografie

Od roku 2000 se při mezinárodním festivalu Divadlo konají workshopy, které vedou významní čeští divadelní fotografové, jakými jsou Jaroslav Krejčí, Jan Regal, Viktor Kronbauer a další. Právě posledně jmenovaný se věnuje tomuto oboru takřka třicet let. Absolvoval strojní průmyslovku, ale zároveň se již začal zabývat fotografováním. Považuje se za žáka fotografa a grafika Jaroslava Krejčího. Od roku 1984 pracuje pro Divadelní ústav a jeho snímky publikují mj. pravidelně Divadelní noviny. Kronbauer spolupracoval například s režiséry Miroslavem Macháčkem, Davidem Radokem, Janem Grossmanem, Lubošem Pistoriem či bratry Formanovými a fotografoval rovněž na zahraničních scénách - v Rusku, Itálii, Maďarsku, Německu či Anglii.

Workshopy jsou určeny pro studenty fotografických oborů všech vysokých škol v České republice. Účastnili se jich jak posluchači z pražské Filmové akademie muzických umění, opavského Institutu tvůrčí fotografie ,tak i žáci Fakulty multimediálních komunikací ve Zlíně. Smyslem pořádání projektu je jednak prezentovat díla začínajících fotografů, ale i udržovat zájem o obor divadelní fotografie jako specifické disciplíny u dalších generací.

Jaroslav Prokop, vedoucí Ateliéru reklamní fotografie, k pořádání workshopů říká: *„Česká divadelní fotografie má v evropském i světovém kontextu velmi dobrý zvuk. Z vlastní zkušenosti mohu připomenout ideální spolupráci s HaDivadlem z počátku osmdesátých let, kdy umělecké vedení souboru (Arnošt Goldflam a Josef Kovalčuk) stálo o důkladnou spolupráci s fotografem a považovalo ji za součást vznikajícího díla. Tito praktičtí divadelníci chápali jedinečnost sdělení, které může fotografie zprostředkovat.“* [43]

[43] http://festival.divadlo.cz/rocniky/roc02/workshop.asp

Odpojeno - Spojeno 2005, Architektura a reklamní fotografie

Cyklus sleduje propojování architektury s jinými uměleckými obory, prosazování atraktivní a srozumitelné formy prezentace architektury a nalézání způsobů, jak architekturu popularizovat i skrze jiné umělecké obory a jejich možnosti. Již v roce 2004 byl realizován podobný projekt – šlo však o propojení architektury a animovaného filmu, který měl podtitul Architektura a animace. Akce proběhla pod záštitou Centra středoevropské architektury (CCEA).

Část **„Odpojeno“** představila diplomové práce, které byly obhájeny na všech českých vysokých školách architektonického zaměření (FA ČVUT Praha, FA VUT Brno, FA Technické univerzity v Liberci, Ateliér architektury AVU v Praze a Katedra architektury VŠUP v Praze).

Došlo tak ke konfrontaci nejlepších diplomových prací, které jsou výsledkem vzdělávaní různých architektonických škol. Kritériem výběru byl jak myšlenkový koncept, kvalita zpracování a v neposlední řadě také téma diplomové práce. Vystavené modely doprovázely nahrávky komentářů jejich autorů, kteří se snažili vystihnout a popsat nejdůležitější body svých návrhů a řešení. Záběr prací, které byly *„spojeny“*, je velice široký. Šlo o projekty, jakými jsou Nový hřbitov pro Prahu, Filharmonie Holešovice, Polyfunkční dům Smíchov či Exerciční dům.

V části **„Spojeno“** přizvali organizátoři projektu ke spolupráci Ateliér reklamní fotografie, obor Multimédia a design při Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Výstavy se zúčastnili tito studenti druhého až čtvrtého ročníku: Tereza Vlčková, Alžběta Trubačová, Jakub Vrhel, Marek Bartoš, Jan Hrouzek, Petr Dobiáš, Lenka Grossmannová, David Trčka, Michala

Homolová, Lucie Prášilová, Natálie Řeřichová, Kamila Musilová, Jiří Skoták, Petr Dobiáš, Michal Reichstäter a Ondřej Straka.

Zadáním úkolu bylo vizuálně podpořit, rozvést vybraný architektonický projekt nebo na něj kriticky reagovat. Specifikum i výzva úkolu spočívala v tom fotograficky uchopit a prezentovat stavbu, která dosud neexistuje. Kurátorem fotografické části byl Tomáš Pospěch.

Od projektu si organizátoři slibovali zvýšení popularity oboru architektury u širší veřejnosti pomocí jiného uměleckého oboru – fotografie.

Studenti ARF ve spolupráci se studenty architektury vytvořili soubory fotografií inspirovaných těmito, dosud nerealizovanými, architektonickými návrhy:

Athény-Hellenikon

Zpracovali: Ondřej Busta, TU Liberec, ateliér: prof. Ing. arch. akad. arch. Jiří Suchomel

Tereza Vlčková, UTB ve Zlíně, Ateliér reklamní fotografie: MgA. Jaroslav Prokop

Projekt vycházel ze zadání soutěže města Atény na využití prostoru bývalého letiště, jenž se nachází cca 10 kilometrů od Akropole. Jednalo se o vytvoření Metropolitního parku, jehož součástí měla být i komerční zóna, plnícího roli nového centra města. Celkově šlo nejen o vytvoření nových turisticky atraktivních lokalit, ale především o zlepšení možností kulturně-společenského vyžití stávajících obyvatel. Celý navrhnutý projekt lze rozdělit do dvou krajinně zcela odlišných částí.

V první části se počítá s využitím půdorysu bývalé runwaye v nové prostorově zajímavější modelaci doplněné o kopce s údolími. Ty poskytují dostatečný prostor pro výstavbu stadiónů a běžeckých tratí. Druhá část

parku zanechává nesmazatelný dojem spíše velkým množstvím krajinných typů. Její výšková orientace není tak výrazná jako u první části.

Celý park je protkán množstvím vodních strouh, jenž, pozvolně směřujíc k moři, přivádějí návštěvníky ke komerční zóně. Její umístění na terénně vyvýšeném místě ji jednak staví do role architektonické dominanty celého parku a také zajišťuje dobré povětrnostní podmínky pro velké množství zde umístěných větrných elektráren. Tvarování celé komerční zóny *„vychází z nezbytnosti zachovat objekty olympijských stadionů a komunikací pod ní.“* [44]

Fotografie pořízené Terezou Vlčkovou zachytily podstatné aspekty projektu se zřetelným zaměřením na jeho konstrukční prvky (viz. obr. 144.-146. v příloze). Zjevná je zde inspirace tvarem větrných elektráren. Jejich důmyslné prostorové uspořádání je charakteristické jak říká sama autorka: *„jednoduchými, čistými kompozicemi s důrazem na světlotonážní charakter snímku.“* [45]

Rekonstrukce a dostavba areálu VUT v Brně

Zpracovali: Lukáš Svoboda, VUT Brno ateliér: Doc. Ing. arch. Zdeněk Májovský
Jiří Skoták, Kamila Musilová, UTB ve Zlíně, Ateliér reklamní fotografie: MgA. Jaroslav Prokop

Projekt navrhuje plán rekonstrukce a dostavby areálu fakulty architektury a fakulty výtvarných umění VUT v Brně a v podání architekta Lukáše Svobody počítá se vznikem dvou nových staveb – výukového boxu ve dvoře stávajícího areálu a prezentačního centra na nároží komplexu.

[44] Busta, O.: Athény-Hellenikon.In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[45] Vlčková, T.: Athény-Hellenikon. In: Odpojeno/Spojeno, , multimediální prezentace, 2005.

Nároží vytváří architektonickou hranici mezi již stojícími budovami a jeho značně futuristické ladění ovlivňuje okolí především *„svou výraznou výtvarnou formou."* [46]

Jeho dvě kontrastně do značné míry protichůdně působící části se snoubí v jeden celek, jenž vytváří *„pocitovou bariéru"*[47] při průchodu do vnitřní části komplexu. Tmavá část multimediálního centra skýtá ideální prostor pro prezentaci všech projekčních objektů. Světlá část pak poskytuje dostatečnou kapacitu k vystavování ostatních studentských prací. Navržená koncepce výukového boxu působí svými čistými liniemi inspirativně, kreativně a zároveň přesouvá centrum celého seskupení budov na pravé místo - do jeho středu, a dodává tak doposud opomíjeným částem plochy na důležitosti. Technicky je výukové centrum pojato jako kombinace velkoprostorových provozů v přízemí budovy s velkým množstvím ateliérů umístěných v její horní části.

Fotograf Jiří Skoták se svým dílem pokusil vyjádřit jistý rozpor mezi budovami, které se nacházejí ve dvoře tohoto areálu. Jeho cílem byla jejich zdokumentování a použití výrazné růžové barvy (viz. obr. 122.-126. v příloze) ukazuje na autorovu snahu svým dílem upozornit na stávající situaci, kdy je relativně velký park, jak sám Jiří Skoták říká: *„utlačován změtí různorodých budov, některých už snad i nefunkčních a v několika koutech sloužících dokonce jako skladiště reznoucího odpadu."* [48] Celé dílo opakovaně upozorňuje na nutnost změny a odstranění stávající nadále neúnosné situace, protože jak

[46] Svoboda, L.: Rekonstrukce a dostavba areálu VUT v Brně. In: tamtéž.
[47] Svoboda, L.: Rekonstrukce a dostavba areálu VUT v Brně. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[48] Skoták, J.: Rekonstrukce a dostavba areálu VUT v Brně. In: tamtéž.

autor přiznává: *„těžko už si dokážu představit, že bych se v takovýchto neinspirativních prostorách měl něčemu učit nebo se v něm pouze pohybovat.“* [49]

Naproti tomu Kamila Musilová pojala svou reakci na projekt zcela odlišně. Její práce je spíše holdem skládaným obyčejným a dávno zapomenutým zákoutím, jakých jsou kolem nás tisíce, a která jsou neustále nahrazována věcmi *„novými, mnohem krásnějšími.“* [50] (Viz. obr. 73.-75. v příloze).

Filharmonie Holešovice

Zpracovali: Ondřej Císler, AVU, Škola architektury Prof. Emila Přikryla

Marek Bartoš, UTB ve Zlíně, Ateliér reklamní fotografie: MgA. Jaroslav Prokop

Zadáním projektu bylo vybudovat kulturní instituci jako nový oživující prvek města, jenž by rozvířil společenské dění. Iniciací projektu byla skutečnost, že Praha, jakožto přední město světové hudební scény, nemá odpovídající koncertní sál špičkových parametrů jako jiné, nejen evropské metropole. Pro umístění svého projektu si autor vybral městskou část Holešovice, jež se vyznačuje rozsáhlými *„neupravenými či zanedbanými plochami, zbytky dnes nevyužívané či dosluhující industriální zástavby.“* [51] V jeho představách se Holešovice stávají novým středem města.

Architekt Císler se pokusil navrhnout sál se skvělými akustickými parametry, který by sloužil především pro přednes symfonické sborové a varhanní hudby a zároveň umožňoval široké spektrum úpravy akustických

[49] Skoták, J.: Rekonstrukce a dostavba areálu VUT v Brně. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

[50] Musilová, K.: Rekonstrukce a dostavba areálu VUT v Brně. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

[51] Císler, O.: Filharmonie Holešovice. In: Odpojeno/ Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

parametrů. V jeho návrhu jsou rovněž zahrnuty patřičné kapacity pro pořízení nahrávek špičkové úrovně. Architektonicky dal svému dílu tvar *„kvádru ořezaného o přebytečnou hmotu“* [52], který se vyznačuje velkým množstvím geometrických, nepravidelně rozmístěných oken.

Vnitřní prostor je členěn na hlavní a malý sál, dále zde nalezneme velké množství zkušeben a samozřejmě šatny. Při návrhu obou sálů dává autor přednost přímé akustice bez nutnosti jakéhokoliv elektronického dotváření a stejnou přirozenost preferuje i při osvětlení prostoru obou sálů, kdy se tak děje pomocí fléten střechy.

Marek Bartoš se při své reakci na dílo Ondřeje Císlera nechal inspirovat především vnitřním prostorem, jeho členěním a osvětlením. Autor se pokusil nejprve svou představu zachytit pomocí fotografie, ale s tímto výsledkem nebyl spokojen, připadal mu *„příliš těžkopádný a nečitelný.“*[53] Při neustálém abstrahování a čištění takto vzniklých fotografií dospěl fotograf Bartoš k přesvědčení, že nejlépe svou reakci vyjádří pomocí čistě grafické formy. Takto vzniklé dílo je význačné snahou zachytit jakési *„vnitřní světlo budovy“* [54] a precizně vytvořeným dojmem prostorovosti. Pomocí ploch a jejich ohraničení čistými linkami s použitím velkého množství šedých odstínů se to autorovi více než podařilo (viz. obr. 1. v příloze).

[52] Císler, O.: Filharmonie Holešovice. In: Odpojeno/ Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[53] Bartoš, M.: Filharmonie Holešovice. In: Odpojeno/ Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[54] Bartoš, M.: Filharmonie Holešovice. In: Odpojeno/ Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

Exerciční dům

Zpracovali: David Nývlt, ČVUT Praha ateliér: Ing.arch. Ivan Kroupa
Lenka Grossmannová, Michaela Homolová, UTB ve Zlíně:
Ateliér reklamní fotografie: MgA. Jaroslav Prokop

Projekt vychází ze zadání Objekt do volné krajiny – myšlenková formulace programu a místa, přičemž pro jeho umístění si autor zvolil klidné místo obklopené lesy, kde stavba spočívá v pokojném sepětí s okolní krajinou a přírodou poblíž úpatí broumovských stěn blízko osady Studená Voda.

Navržený objekt slouží k hledání a nalezení ztracené rovnováhy, relaxacím. Poskytuje tak přístřeší všem, kdož chtějí na chvíli spočinout v klidném rozjímání stranou okolního uspěchaného života, a to jak ze strany laiků, tak i duchovních. V objektu sloužící bratři dominikánského řádu slouží jako exercitátoři a zpovědníci.

Při budování domu klade David Nývlt důraz na měnící se intenzitu prosvětlení objektu, jenž *„odráží niternost kontemplativního života – ztělesněním touhy uzavřít se před světem, oddat se tiché meditaci a soustředit se na studium.“* [55] Pro tento účel byl navržen i vnější plášť domu, který působí jednolitě, a vytváří tak dojem naprosté izolace od vnějšího času a prostoru.

Vnitřní struktura objektu je členěna do pěti základních částí: vstup, dormitorium, refektorium, kapitulní síň a kaple.

Ve fotografiích Lenky Grossmannové se zrcadlí její poněkud rozporuplné vnímaní tohoto projektu. Na jedné straně ji naplňuje Exerciční dům pocity klidu, duchovna a spojení s Bohem. Na straně druhé však vnímá určité negativní emoce, jenž z tohoto místa, dle jejího názoru, vyzařují. Jde

[55] Nývlt, D.: Exerciční dům. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

především o dojmy z něčeho *„přesahujícího, nedotknutelného“*[56] avšak v negativním slova smyslu. Pro Grossmannovou je klidné místo určené k rozjímání naplněno především pocitem *„jistoty zázemí spojeného s existencí světla přesahující naše vnímání.“* [57]A také to dává na svém díle patřičně znát. Její fotografie *„zachycují odrážená světla uzavřená v chráněném prostoru, jež ve své podstatě postrádá hranice a paradoxně s tímto neohraničením tvoří semknutou strukturu. Kovový povrch nedefinovatelného prostředí spolu se záblesky světelných map, jež jsou v některých místech téměř okem nepostihnutelné, vyjadřují mou snahu o pochopení Nývltovy cesty.“* [58] (Viz. obr. 16.-18 v příloze).

Naopak Michaela Homolová se do velké míry ztotožňuje s Nývltovými vizemi. Snaží se reflektovat dojem z prostoru a zvláště ji inspiruje architektova hra s různou intenzitou osvětlení. Její snaha o to, aby fotografie působily *„meditativně, čistě, klidně“*[59], je více než zřejmá. K dosažení tohoto dojmu zvolila různě pocitově zabarvené fotografie sněhu a pracuje především s jeho nekonečnou tvarovou bohatostí (viz. obr. 32.-34.v příloze). Její dílo se tak stává vyjádřením obdivu bílé barvě, protože ta, jak říká autorka: *„Integruje různé roviny života do vyšších celků a otvírá duši božskému světlu, poznání a uzdravení. Šířka a neohraničenost, blízkost nebe a uvolnění se od osobního života.“* [60]

David Trčka se zase věnuje více okolí a prostředí, které stavbu obklopují. Vyjadřuje v nich symbolicky to, co Nývlt svým projektem sděluje přímo. Pro oba Exerciční dům ztělesňuje duševní i fyzické odpoutání se od reality, ale Trčka v něm spatřuje i *„proud času, vzdušnost, ubíhající krajinu,*

[56] Grossmannová, L.: Exerciční dům. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace,2005.
[57] Viz. tamtéž.
[58] Grossmannová, L.: Exerciční dům. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[59] Homolová, M.: Exerciční dům. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[60] Viz. tamtéž.

ubíhající život a taky zastavení, ohlédnutí se za sebou.“ [61] (Viz. obr. 127.-130. v příloze).

Nový hřbitov pro Prahu

Zpracovali: Petr Nacházel, ČVUT Praha, ateliér: Ing.arch. Roman Koucký
Petr Dobiáš, Michal Reichstäter, Ondřej Straka, Alžběta Trubačová, Jakub Vrhel, UTB ve Zlíně, Ateliér reklamní fotografie: MgA. Jaroslav Prokop

Projekt Petra Nacházela zpracovává neotřelým způsobem problematiku výstavby nového hřbitova pro hlavní město Prahu jako místa sloužícího k důstojnému odpočinku.

Autor si uvědomuje problém neustále se zvětšujících prostorových požadavků ať už stávajících nebo nově vznikajících hřbitovů. Proto navrhuje zastavení horizontálního rozpínání a navrhuje expanzi vertikální, *„jež sedimentací vytváří stále nové nad sebou, kdy stávající hřbitovní struktura nebude narušena a bude zachována v původním stavu.“*[62] Jeho projekt počítá se hřbitovem jako průběžně se rozrůstající strukturou. Nacházel vykládá svou vizi takto: *„Uvažuji o systému, jež by nezávisle na svém umístnění a výsledné formě byl schopen fungovat a přitom při každém uplatnění by byl unikátní a nenahraditelný. O struktuře, jež nemá řezy ani půdorysy. O struktuře, kdy objekt i prostory k pohřbívání se mohou neomezeně rozšiřovat“.* [63]

Hřbitov má podobu mohutného trámu vinoucího se okolo pomyslného středu, přičemž pohřební komory jsou umístěny v jeho ploše. K vnitřnímu

[61] Trčka, D.: Exerciční dům. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[62] Nacházel, P.: Nový hřbitov pro Prahu. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[63] Viz. tamtéž.

vybavení stavby patří množství schodišť a přemístitelných ramp, které umožňují zabezpečit její nemalé logistické požadavky.

Kolektiv autorů Petr Dobiáš, Michal Reichstäter a Ondřej Straka připouští, že jejich dílo pouze supluje stavbu do doby, než se zhmotní - stane se skutečností. A tomu odpovídá i jejich tvorba, kdy, jak sami říkají: *„Popřeli jsme nosič. A snažili se o efekt. Z dostupných materiálů jsme použili pouze systém chodeb a světlem jej obkreslili. Toť vše. Měřítkem zůstává upřímnost, nikoliv hodně nebo málo nebo dost.“* [64]

Alžběta Trubačová nechala volně plynout své myšlenky a pohled na spletitou strukturu hřbitova jí připomněl pavoučí sítě, proplétání větví stromů a stébel trávy, a proto celé její dílo upozorňuje na to, že veškeré lidské výtvory jsou jen zrcadlením samotné Přírody, a příroda je také doplňuje a spoluutváří (Viz. obr. 135.-137.v příloze).

Zato v Jakubu Vrhelovi evokoval hřbitov, stejně tak jako většině z nás, smrt ve všech jejích podobách. Jeho pokus o *„výkřik do tmy“* má vyjádřit jak na jedné straně snahu naší společnosti o popírání smrti, tak na straně druhé o její zlehčování a odosobnění. Autor se domnívá že: *„bychom se měli o smrti něco naučit, jinak má pohřbívání prázdný význam. Jakákoliv snaha o vytvoření vhodného pietního místa pak stojí na vratkých základech a těžko může najít zaslouženého uplatnění.“* [65]

[64] Dobiáš, P. a kol.: Nový hřbitov pro Prahu. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

[65] Vrhel, J.: Nový hřbitov pro Prahu. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

Polyfunkční dům, Smíchov

Zpracovali: Lucie Faturíková, ČVUT Praha, ateliér: Ing. arch. Roman Koucký
Lucie Prášilová, Natálie Řeřichová, UTB ve Zlíně: Ateliér reklamní fotografie: MgA. Jaroslav Prokop

Projekt vychází ze zadání městský dům o *„minimální šířce“*, výzva k hledání a formulaci principu úzkého domu. Autorka si pro umístění svého projektu vybrala lokalitu, kterou prochází cesta propojující Malou Stranu a Újezd se Smíchovem.

Lucie Faturíková pojala návrh domu jako obraz místa a doby, v níž vznikl. V jejím podání se jedná o několikapatrový, vícevrstevný dům vhodný k umístění velkoplošných reklamních poutačů, jenž jsou jeho nedílnou součástí a prakticky tvoří boční stěny domu. Návrh kombinace reklamy statické a velkých projekčních LED- panelů není v dnešní době ničím převratným, avšak *„transparentní materiál reklamy umožňující průchod světla do oken v boční fasádě, sloužící k druhotnému osvětlení a funkci větrání“* [66] přináší názornou ukázku nakládání s moderními materiály.

Polyfunkční dům poskytuje jak obytné, tak i kancelářské prostory, a v jeho suterénu skýtá dostatečný prostor pro restauraci, obchod nebo kavárnu. Faturíková se tak snaží vytvořit nový model živoucí a dynamicky se měnící architektury.

Fotografka Lucie Prášilová si ve své reakci na dílo Faturíkové pohrává s myšlenkou, že až *„po odstranění tváře, fasády domu získáme to, co se skrývá pod ní.“*[67] Zavádí tak reklamu, obecně chápanou jako plytký a povrchní druh

[66] Faturíková, L.: Polyfunkční dům, Smíchov. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.
[67] Prášilová, L.: Polyfunkční dům, Smíchov. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

umění, ad absurdum. Uvědomuje si, že ad absurdum lze chápat v dobrém i špatném slova smyslu a to se zřetelně podepsalo na sérii jejích fotografií (viz. obr. 109.-110. v příloze). Staví nás tak do role diváků, kteří jsou *„nuceni chápat nebo nechápat, pozitivně a i negativně, a tak se nechat oslovit …a pochopit.“* [68]

Natálie Řeřichová projevuje rozpor mezi prvotním nadšením z projektu Faturíkové a postupnou racionalizací a vystřízlivěním z tohoto nadšení. V její reakci na projekt se zrcadlí obavy z možného reklamního využití velkého množství fádních betonových ploch a negativního dopadu na obyvatele, jenž by byli, i proti své vůli, takovémuto dlouhodobému působení reklamy vystaveni (viz. obr. 114.-117. v příloze).

Společenské centrum Velká ohrada

Zpracovali: Jakub Srpa, VŠUP Praha, ateliér: prof. Ing.arch. Eva Jiřičná
Petr Dobiáš, Jan Hrouzek, UTB ve Zlíně: Ateliér reklamní fotografie: MgA. Jaroslav Prokop

Projekt zpracovává problematiku řešení výstavby nového obchodního centra, s důrazem na využití pozitiv těchto komplexů a projevuje snahu o minimalizaci možných negativních dopadů. Pro jeho umístění autor zvolil sídliště Velká ohrada, a to především s ohledem na prostorovou orientaci a absenci širšího spektra služeb.

Struktura společenského centra se nachází pod úrovní dvorů sídliště, ale konkrétní umístění záleží na jeho zasazení v terénu, jímž je také možno regulovat potřebu světla. Vnitřní uspořádání centra v podstatě kopíruje město. Z náměstí v jeho středu vedou ulice, které jej spojují se školami umístěnými o několik úrovní níže, čímž dochází také k propojení komplexu

[68] Viz. tamtéž.

s okolní zástavbou. Podél nich tak vzniká prostor pro obchody a malé krámky.

Vybavenost každého obchodního centra je *„dimenzována podle potřeb sídliště, okolní zástavby a zamyšlené okolní zástavby a měla by tvořit jakési centrum vybavenosti kulturní a komerční."* [69] Samozřejmostí je vybudování dostatečného množství záchytných parkovišť, samoobsluh, bazénu a dalších staveb pro kulturně-společenské vyžití umístěných v jeho spodní části.

Reakce Petra Dobiáše nastavuje Srpovu projektu doslova kritické zrcadlo (viz. obr. 10.-12. v příloze). V něm se promítají odlesky minulosti, k nimž *„paneláky"* patří. Vidí je stát osamoceně, jakoby mimo ostatní dění, s jejich malichernými problémy a nedokonalostmi. Jakoukoliv snahu o změnu nebo zlepšení situace odsuzuje k zániku.

Podobně jako Dobiáš vidí i Jan Hrouzek stávající prostředí značně negativně. Při pohledu na jeho dílo, které nutí k hlubokému zamyšlení, většině z nás vytanou na mysli dvě slova: nicota a zmatek (viz. obr. 41. v příloze).

[69] Srpa, J.: Společenské centrum Velká ohrada. In: Odpojeno/Spojeno, multimediální prezentace, 2005.

8. Výstavní činnost

Devátá sklizeň

Výstava Devátá sklizeň a při její příležitosti vydaný katalog je první prezentací prací studentů reklamní fotografie za téměř desetiletou éru fungování školy.

Výstava Devátá sklizeň je vlastně průřezem velkého množství prací studentů, které vznikly za celé toto období. Jsou zde zahrnuty především semestrální, bakalářské a magisterské práce studentů, ale do výběru byly zahrnuty i některé realizované školní zakázky a rovněž práce na rozsáhlejších projektech jako byly Odpojeno/Spojeno, Novesta Zlín či fotografie pro soutěž Volkswagenu.

Tvorba každého ze studentů je poměrně různorodá a v průběhu devítiletého období doznala určitých změn. Obecně zde panuje důraz na sdělnost snímku, technická vyzrálost je samozřejmostí. Často se objevuje využití digitálních technologií, kombinace fotografie a grafické zásahy, nalézt můžeme také volné zacházení s hranicemi přímé a inscenované fotografie. V pracích, ve kterých nejsou studenti omezováni žádným zadáním, sami často užívají vizuálních strategií, jež jsou charakteristické pro žánr reklamy a módy.

Na výstavě jsou poměrně rozsáhle zastoupeny aktuální a výrazná témata z posledního desetiletí, zájem o tělesnost vidíme u ornamentálního

dekoru Vandy Dejlové-Peroutkové (viz. obr. 90. a 91. v příloze), estetizované podobě Bytostí Davida Trčky (viz. obr. 131. -134. v příloze) či v popisném přístupu Veroniky Raffajové a Jany Lištiakové. Jako protiútok na reklamní školu a současné dámské módní časopisy lze nahlížet na bakalářské práce Šlachtenie Jany Lištiakové (viz obr. 56. – 60. v příloze) nebo Zdokonalování Jany Mattasové (viz. obr. 62. - 69. v příloze).

V posledních letech je možné sledovat tendenci tzv. pixelizace, což znamená vytváření krátkých filmových sekvencí z velkého počtu digitálních snímků. Tu nacházíme především v pracích Petra Dobiáše a Michala Reichstätera (viz. obr. 13. - 15. v příloze). Na okraji zájmu je žánr krajiny. Na výstavě je zastoupen pracemi Markéty Kubačákové ve formě banálních krajin německé periferie, vytvořenými během její stáže v Dortmundu.

Kreativní inscenovanou módu, která zasahuje do prostoru life-stylové fotografie, můžeme vidět u prací Veroniky Mořkovské, Natálie Řeřichové (viz. obr. 118. - 121. v příloze), Alžběty Trubačové (viz. obr. 138. a 139. v příloze), Antona Karpity, Terezy Vlčkové (viz. obr. 147. a 148. v příloze) a Bohumila Pospíšila (viz. obr. 96. a 97. v příloze). Módní fotografie s prvky antimódy, spojené s humorem, jsou typické pro díla Michaly Homolové (viz. obr. 39. a 40. v příloze) a jejího kolegy Petra Willerta (viz. obr. 156. a 157. v příloze). Ironii společně s dětskými hračkami využili ve svých reklamních a módních souborech Jan Krejčí (viz. obr. 51. v příloze), Bohouš Pospíšil (viz. obr. 98. - 101. v příloze) a Lucie Prášilová (viz. obr. 105. - 108. v příloze). Svět elegantní reklamy zastupují snímky Antona Karpity, kdežto Petr Karšulín se zabývá kontrastem špičkového designu a opotřebovaného starého vybavení zlínských domácností (viz. obr. 48. - 50. v příloze).

Zajímavým a netradičním projektem byla spolupráce na realizaci projektu Odpojeno/Spojeno, kde jsou zastoupeny práce Natálie Řeřichové a

Lucie Prášilové. Autorky měly za úkol pozitivně či negativně reagovat na daný architektonický projekt. Tento úkol byl specifický v paradoxu, že studenti vytvářeli reklamu na dům, jenž ještě doposud nestojí. Z posledního ročníku tradičního workshopu ve zlínské Novestě jsou vystaveny díla Dany Pololáníkové, Kamily Musilové a Jakuba Skokana, kteří se zabývali některými zdejšími sociálními tématy. Na výstavě nalezneme i snímky ze soutěže na propagaci vozu VW Golf, které se zúčastnilo duo Marek Bartoš a Tomáš Mikule (viz. obr. 6. - 9. v příloze), jejichž snímky zaujaly hororovou nadsázkou a apartní počítačové manipulace Jany Lištiakové a Daniely Novotné. Nakonec obrovský úspěch a druhou cenu v soutěži získala dvojice Petr Dobiáš-Michal Reichstäter.

Rád bych ještě v této kapitole připomenul další významné výstavy v rámci ARF.

Výstava Fachhochschule Dortmund „Sicht – Einsicht“

se konala ve dnech 5. – 12. května 2005 ve zlínské galerii Alternativa. Představila výběr fotografické tvorby Oboru fotodesign, Fakulty design na Fachhochschule Dortmund v Německu. Prezentovány byly nejen práce prof. Jörga Winde, ale rovněž semestrální a diplomové práce jeho devatenácti studentů.

Výstava byla koncipována tak, aby představila dva významné proudy média fotografie. Na jedné straně svým dokumentaristickým pohledem zprostředkovaná věcnost reality (Sicht – vzhled). Na straně druhé zobrazení vnitřního světa autora, umožňujícího vhled do jeho vlastních pocitů prostřednictvím inscenace okamžiku (Einsicht – vhled).

Ateliér reklamní fotografie organizačně a technicky výstavu zajišťoval. Příkladem spolupráce mezi jednotlivými ateliéry je skutečnost, že Ateliér

grafického designu vypsal konkurs na grafický návrh tiskových materiálů potřebných pro výstavu. Partnerskou školou z Dortmundu byla pak vybrána práce Alžběty Landsbergerové.

Photokina

Projekt byl uspořádán v září 2004 v Kolíně nad Rýnem. Jde o největším evropský veletrh fotografické techniky. V rámci doprovodných programů se tradičně koná řada výstav významných fotografů, dochází k předávání cen BFF (prestižního svazu německých fotografů - designérů) absolventům vysokých fotografických škol z celé Evropy za nejlepší diplomovou práci, které jsou po celou dobu konání Photokina vystaveny. Cenu BFF vítězi pak předávají fotografové světových jmen - tentokráte vítěz převzal ocenění z rukou Elliotta Erwitta.

Ve vysokoškolském centru se pod názvem *„Academy meets Profesionals“* prezentovala pracemi studentů většina německých vysokých škol zaměřených na výuku fotografie. Ty vyzvaly k účasti na fóru rovněž své partnerské školy z jiných evropských zemí. Takto se, díky jedné z nejvýznamnějších fotografických vysokých škol v Německu - Fachhochschule v Dortmundu, dostalo pozvání i Ateliéru reklamní fotografie, jež se stal jedinou školou České republiky, která měla na Photokině svou vlastní reprezentativní expozici. Prezentoval se spolu s francouzskými, dánskými a dalšími evropskými školami 34 fotografiemi autorů Petra Karšulína, Bohouše Pospíšila, Karolíny Némethové a Davida Trčky.

Paris Photo

V listopadu 2004 pozvala studenty Ateliéru reklamní fotografie Prestižní pražská fotografická galerie Leica Gallery Prague, aby vystavovali v rámci její prezentace na *„Měsíci fotografie“* v Paříži. Galerie byla přitom jediným zástupcem ČR, kterého pozvala pařížská porota.

Expozice se zúčastnili čerství absolventi: B. Pospíšil, P. Karšulín, V. Peroutková, L. Novotný, ale také studenti J. Vrhel, M. Bartoš, D.Trčka a L. Grossmanová.

Dozvuk

Jednalo se o výstavu několika studentů zlínského ateliéru v rámci dlouhodobější spolupráce mezi Univerzitou Tomáše Bati a ČNB, která proběhla od 20. listopadu 2003 do dubna 2004 v Praze. Návštěvníci se zde mohli seznámit s diplomovými pracemi Venduly Fantové a Bohuslava Pospíšila. V rámci své bakalářská práce vystavoval své fotografie i David Trčka. Návštěvník výstavy si mohl prohlédnout okolo padesáti snímků, inspirovaných různými motivy. Vendula Fantová, která je členkou Asociace fotografů a v současnosti působí jako fotoreportérka týdeníku Ekonom, se představila se svými dvěmi kolekcemi na téma Móda a Přátelé. Fotografie z jejích dvou kolekcí zachycují především módu a životní styl dneška. Bohumil Pospíšil se věnuje fotografování již od základní školy a nejraději tvoří inscenované živé i neživé snímky. Pro výstavu Dozvuk si připravil soubor fotografického příběhu pod názvem Fotky z Marsu. Tento absolvent školy a vynikající fotograf je v současné době na volné noze a věnuje se hlavně spolupráci s různými reklamními agenturami. David Trčka, pocházející přímo ze Zlína, je dle svých slov nejvíce fascinován všemi lidskými bytostmi. V Praze vystavil své dvě kolekce, jednou nazvanou Na

cestě, která se věnuje módě mladých výtvarníků, a druhou uvedl pod lehce tajemným pojmenováním Anonym.

V závěru této kapitoly je potřeba, alespoň formou stručného výčtu, zmínit ještě i tyto výstavy:

- **Moment**, společná výstava studentů Ateliéru fotografie VŠUP v Praze a Ateliéru reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, autoři: Lukáš Prokůpek, Pavel Svoboda(VŠUP), Lenka Grossmannová, Anton Karpita (ARF FMK UTB), kavárna Krásný ztráty, Praha, červen-červenec 2006.

- **Fotopohoda**,výstava semestrálních prací studentů, autoři: Petr Dobiáš, Lenka Grossmannová, Michaela Homolová, Jan Hrozek,Jan Krejčí,Markéta Kubačáková, Jana Maltasová, Kamila Musilová, Michal Nečas, Karolína Némethová, Dana Pololáníková,Veronika Raffajová, Natálie Řeřichová, Katarína Thótová, Martin Tůma, Tereza Vlčková, Jan Vrhel, Vsetín, 2005.

- **Přání a sny**, autor Petr Karšulín, spolupráce s FAMU, galerie Velryba, Praha 2003. (Viz. obr. 42. -47. v příloze).

- **Jindřichův Hradec v zajetí fotografie**, výstava fotografií z workshopu, Jindřichův Hradec, září-říjen 2002, FMK Zlín, listopad 2002, kurátor: Tomáš Pospěch.

9. Závěr

Domnívám se, že v názvu Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně se slovo univerzita objevuje zcela právem a hlavně v tom pravém významu. Zdání, že škola a univerzita jedno jsou, je dle mého názoru, již na počátku jakýchkoliv úvah mylné.

Posláním školy je školit. V podání dnešního systému postmoderní doby to znamená produkovat větší počet jednotek – žáků navzájem si podobných v rámci školy, oboru nebo specializace jako vejce vejci. Doba si to přece tak žádá! S jejich zařazením do pracovního procesu pak nejsou žádné potíže. Svým „dokonale opracovaným tvarem" zapadnou na místo předem přesně určené, a bude-li to ten či onen absolvent, je vlastně jedno. Trh práce oplývá velkým množstvím takovýchto produktů, a proto nečiní nikomu problém je vzájemně nahrazovat, přesouvat a vyměňovat jako kostky obrovské stavebnice jménem „úspěšná a produktivní společnost."

Je toto však idea, se kterou se všichni ztotožňujeme? Je toto cíl, kterého chceme všichni dosáhnout? Domnívám se, že nikoliv. Právě proto si tolik vážím slova univerzita a především toho, co pro mne představuje. Univerzita v pravém slova smyslu se, navazujíc na raně středověké tradice, snaží studenty především vzdělávat, a nikoliv pouze školit. Je místem pro nezávislé svádění bojů, myšlenek a koncepcí. K tomu je uzpůsobena

vyváženým rozdělením sil a demokratickými pravidly fungování. Vzdělání samozřejmě obsahuje nezbytnou sumu informací, kterou je třeba zprostředkovat. Nikoliv však vnutit! Univerzita Tomáše Bati se snaží informace, prostřednictvím svých pedagogů, především předkládat a nechává na studentech, jak s nimi naloží. Jejím posláním je ukazovat možnosti, otevírat nové obzory. Pedagogický přístup není autoritativní z pozice moci a síly, ale především z pozice zkušenosti a vyzrálosti.

V současné době jsou zosobněním všech těchto pozitivních a přínosných vlivů zejména pedagogové prof. Mgr. Pavel Dias, zakladatel Ateliéru reklamní fotografie, MgA. Mgr. Tomáš Pospěch a Mgr. Jaroslav Prokop, jeho současný vedoucí, který společně se svými kolegy vytvořil základní a přitom flexibilní konstrukci programu studia a v nynější době je bezesporu duchem tohoto ateliéru.

Studium je rozděleno podle běžných zvyklostí na bakalářské a magisterské, teoretické předměty a praktická cvičení v ateliérech. Protože na fakultě studuje kolem pětadvaceti posluchačů, jsou ateliéry místem setkávání studentů všech ročníků. Vzniká tak prostředí přirozené „zdravé“ konkurence.

První dva roky studia se odehrávají pouze v mantinelech klasické fotografie s důrazem na zvládnutí všech technik černobílé i barevné fotografie. Na počátku třetího ročníku probíhá seminář základů digitální fotografie, který navazuje na základy práce s počítačem, absolvované v prvních dvou ročnících. Jen na posluchači potom je, jakou technologii si zvolí pro své další práce. Zde je třeba zmínit špičkové technologické vybavení ateliéru (Hasselblad, Hensel, Sinar, Nikon, PhaseOne, Apple Macintosh) a to nejen pro klasickou fotografii, ale i pro oblast velkoformátové digitální fotografie.

Protože na fakultě vedle sebe působí všechny obory moderní komunikace, je kladen důraz na propojení jednotlivých ateliérů. Zastřešujícím projektem pro spolupráci všech ateliérů je *„Cvičná reklamní agentura“*, která navíc kreativní obory propojuje s marketingovou částí fakulty a vytváří takřka reálné prostředí se všemi jeho funkcemi.

Ti, jenž Ateliér reklamní fotografie opouští, tak nejsou jednotvarým produktem určeným ke spotřebě, ale jejich cílem a posláním je vytvářet něco nového a tím obohacovat svět kolem sebe.

10. Přílohy

10.1 Obrazové přílohy

Obr. 1. Marek Bartoš
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

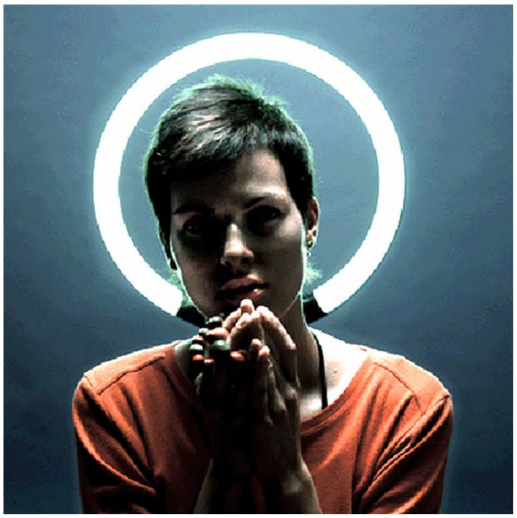

Obr. 2. ,3. ,4. ,5. Marek Bartoš

Obr. 6. ,7. Marek Bartoš, Tomáš Mikule
VW Golf: Golf loves Europe, Europe loves Golf
soutěž, 2005

Obr. 8. ,9. Marek Bartoš, Tomáš Mikule
VW Golf: Golf loves Europe, Europe loves Golf
soutěž, 2005

Obr. 10. ,11. ,12. Petr Dobiáš
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 13. , 14. , 15. Michal Reichstäter, Petr Dobiáš
VW Golf: Golf loves Europe, Europe loves Golf
soutěž, 2005

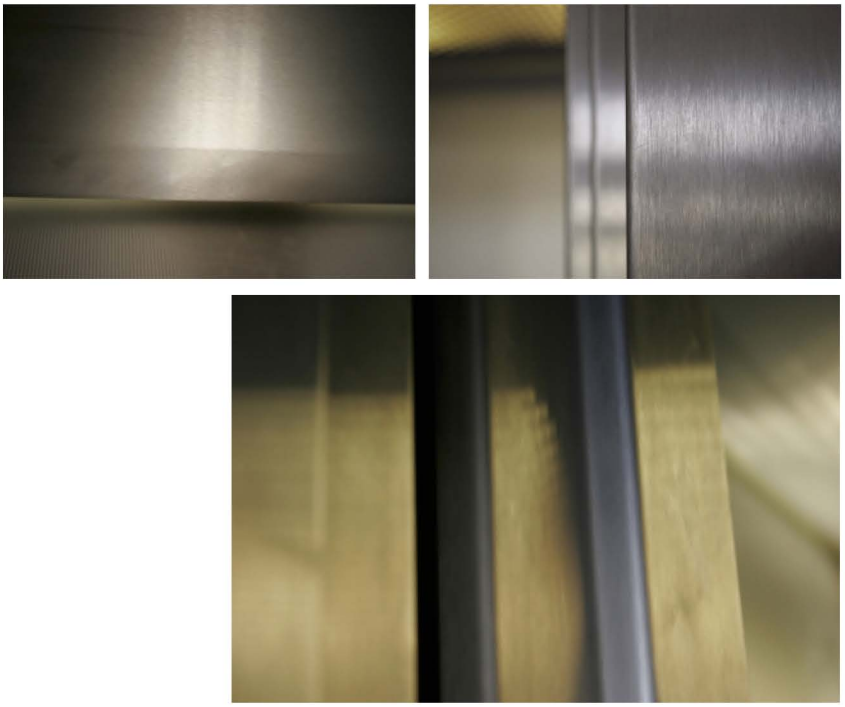

Obr. 16. ,17. ,18. Lenka Grossmannová
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 19. ,20. ,21. ,22. ,23. Lenka Grossmannová
Pocta Duanu Michalsovi
cvičení, pocta 2006

Obr. 24. ,25. Lenka Grossmannová
Cesta Koček
bakalářská práce, 2004

Obr. 26. ,27. ,28. ,29. ,30. ,31. Lenka Grossmannová
bakalářská práce, 2004

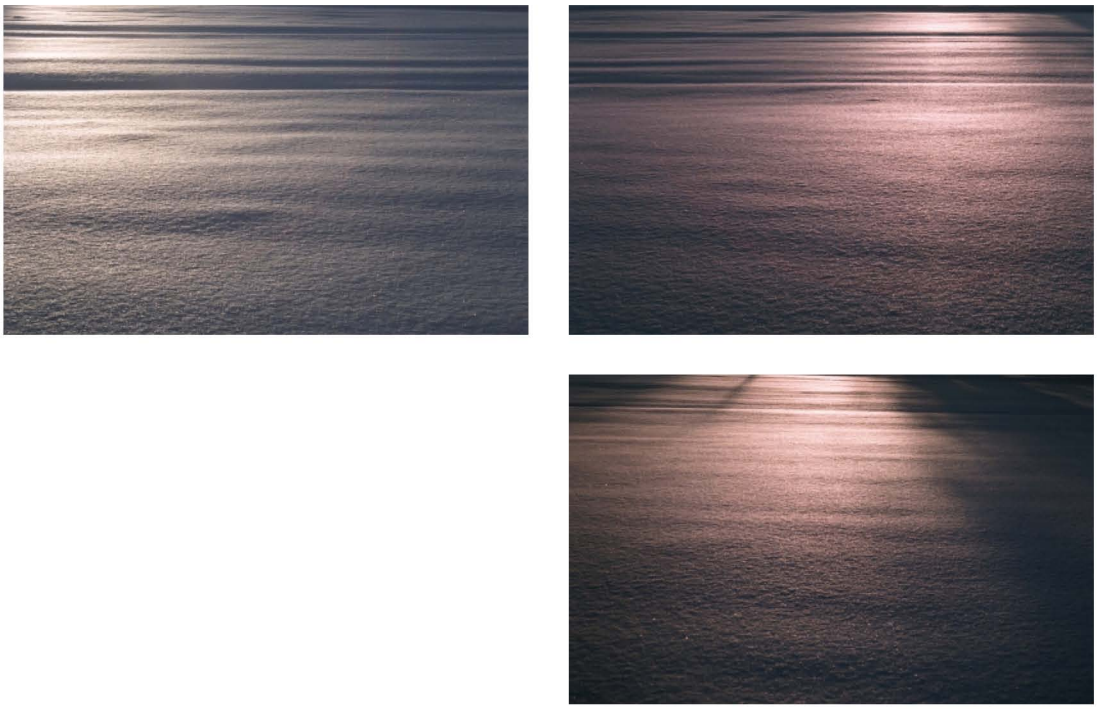

Obr. 32. ,33. , 34. Michala Homolová
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

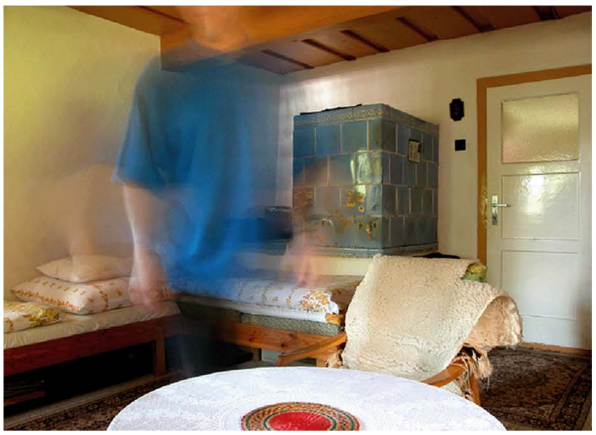

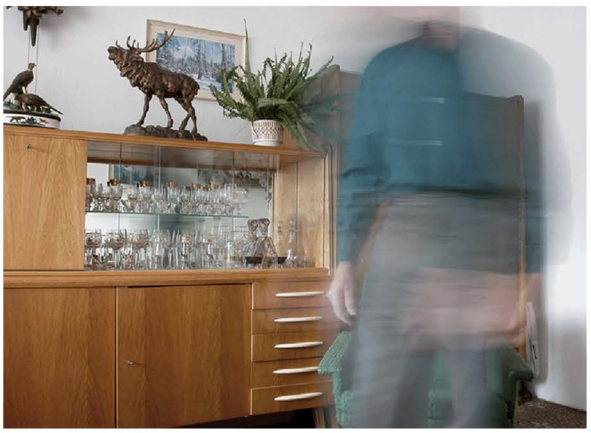

Obr. 35. ,36. ,37. 38. Michala Homolová

Obr. 39. ,40. Michala Homolová
Katalog Benettonn
bakalářská práce, 2005

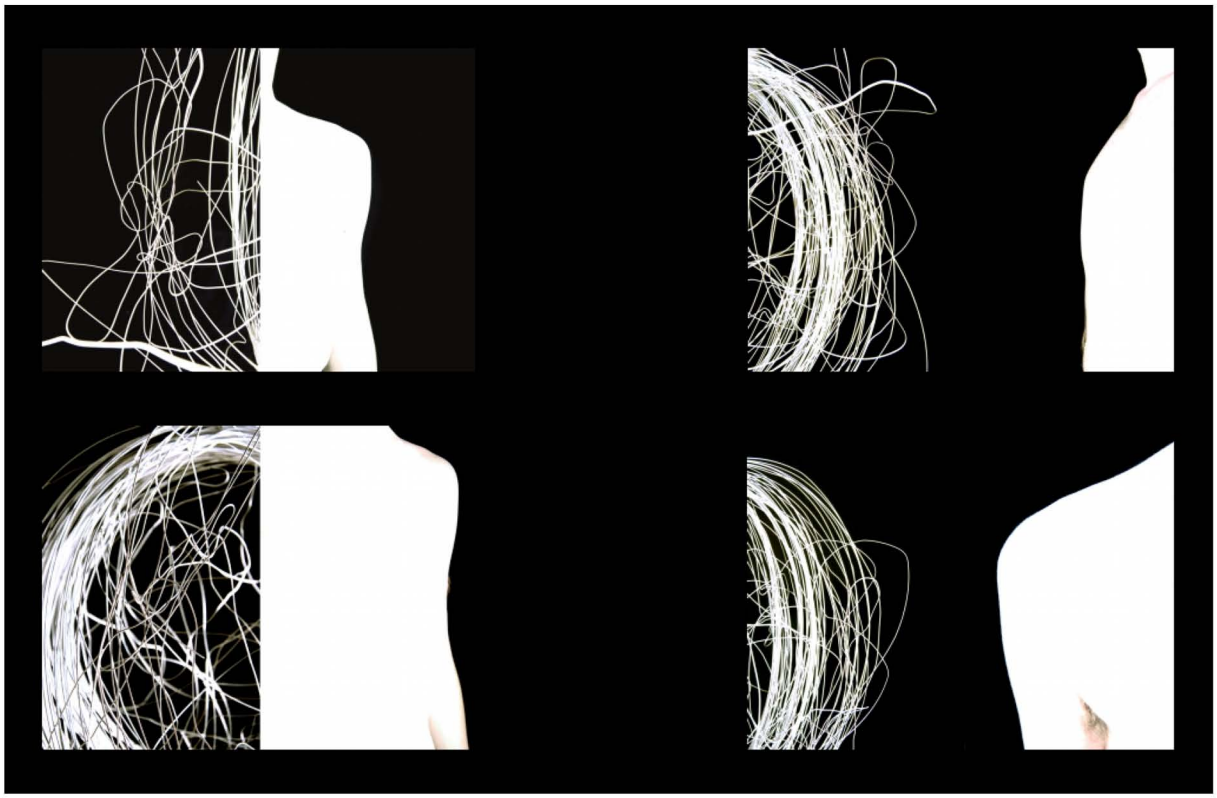

Obr. 41. Jan Hrouzek
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 42. ,43. ,44. ,45. ,46. ,47. Petr Karšulín
Přání
bakalářská práce, 2001

Obr. 48. ,49. ,50. Petr Karšulín
Bez názvu
magisterská práce, 2003

Obr. 51. Jan Krejčí
Chuckie
cvičení, moderní zátiší, 2005

Obr. 52. ,53. ,54. ,55. Jana Lištiaková
Tattoo
bakalářská práce, 2003

Obr. 56. ,57. ,58. ,59.,60. Jana Lištiaková
Šlachtenie
magisterská práce,2005

Obr. 61. Tomáš Manina
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 62. ,63. ,64. ,65. ,66. ,67. ,68. ,69. Jana Mattasová
Identita intimita
bakalářská práce, 2006

Obr. 70. ,71. ,72. Kamila Musilová
workshop Novesta, 2005

Obr. 73. ,74. ,75. Kamila Musilová
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 76. ,77. ,78. ,79. Karolína Némethová
Deník
stáž VŠUP, 2004

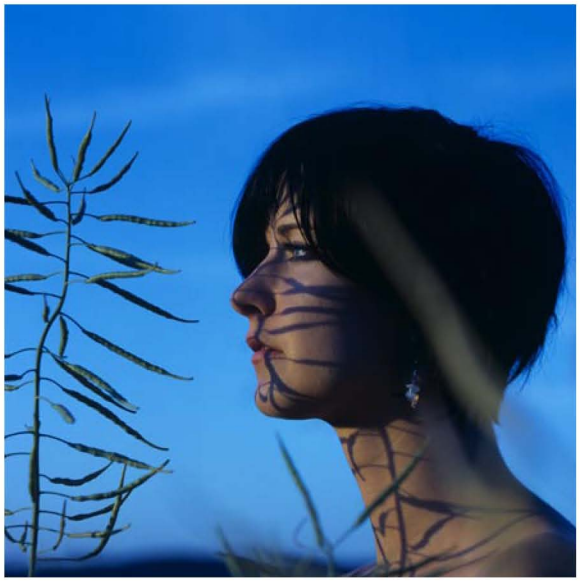

Obr. 80. ,81. ,82. ,83. ,84. ,85. Karolína Némethová
Portréty mých přátel
diplomová práce, 2005

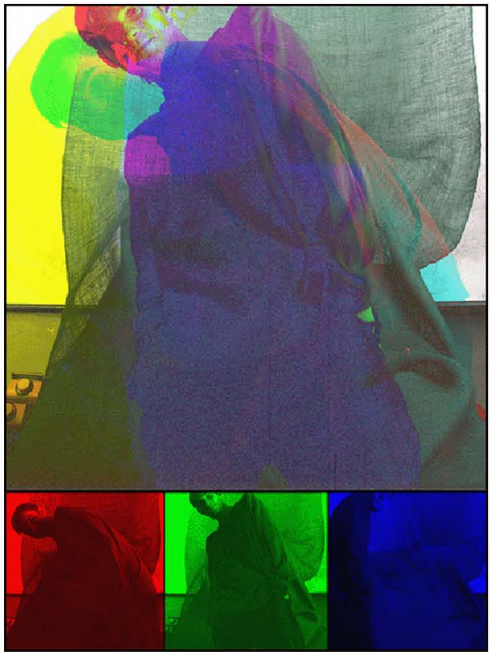

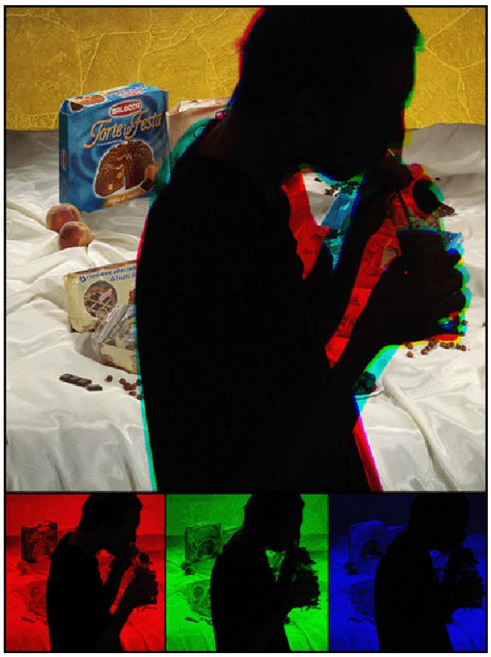

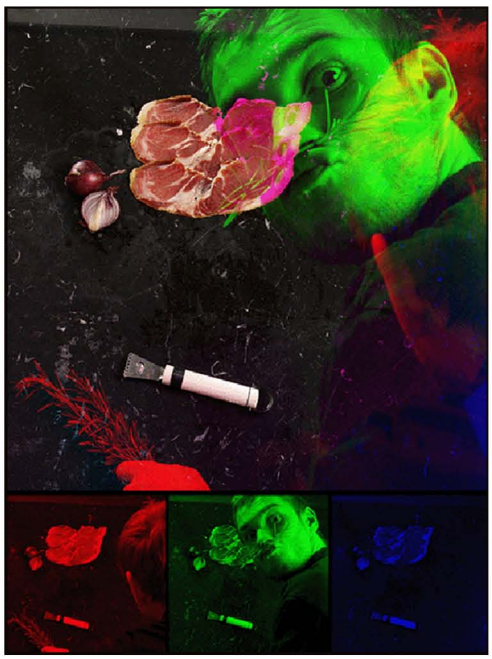

Obr. 86. ,87. ,88. ,89. Luboš Novotný

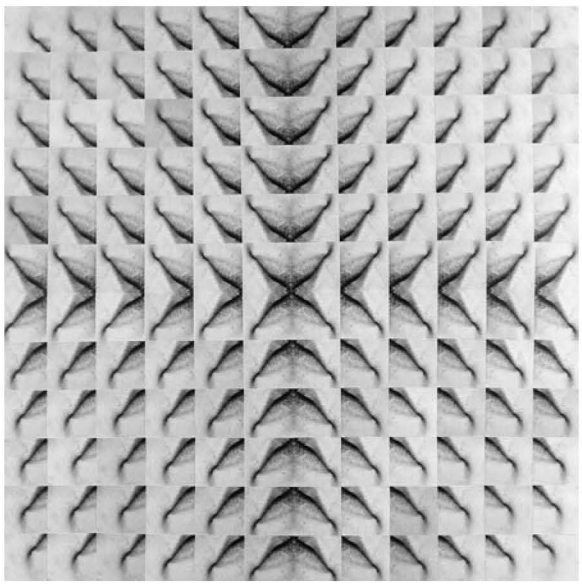

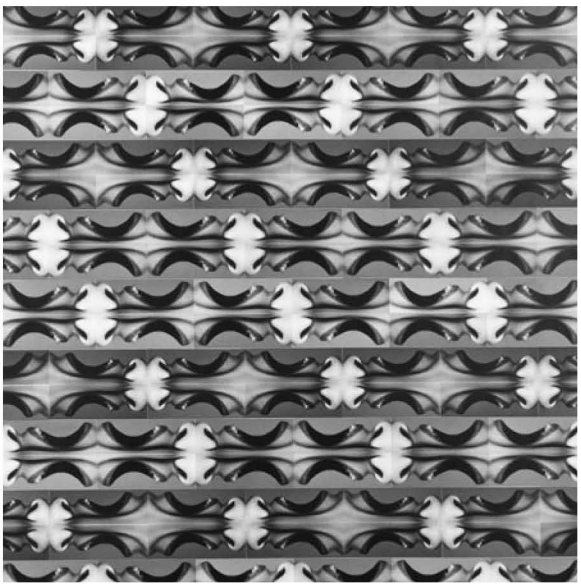

Obr. 90. ,91. Vanda Peroutková
Koláž 4
diplomová práce, kalendář 2003

Obr. 92. ,93. ,94. ,95. Daniela Pololáníková
Portréty Novesta
semestrální práce, 2006

Obr. 96. ,97. Bohumil Pospíšil
Not Enough for Nothing in Schwerte
stáž FH Dortmund, Německo, 2005

Obr. 98. ,99. ,100. ,101. Bohumil Pospíšil
Fotky z Marsu
semestrální práce, 2002

Obr. 102. ,103. ,104. Lucie Prášilová

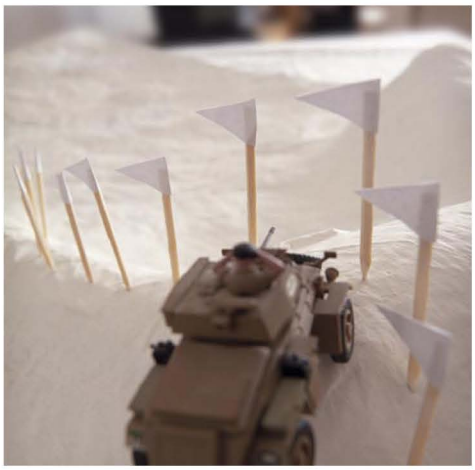

Obr. 105. ,106. ,107. ,108. Lucie Prášilová
Naše vojsko
semestrální práce, 2006

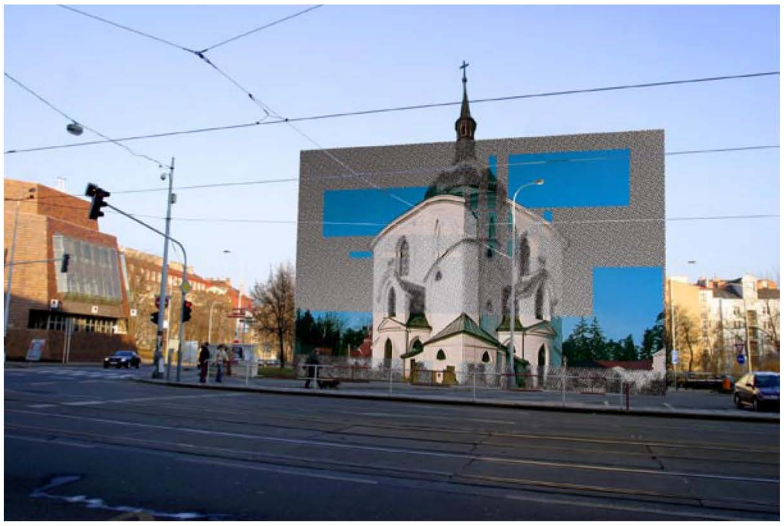

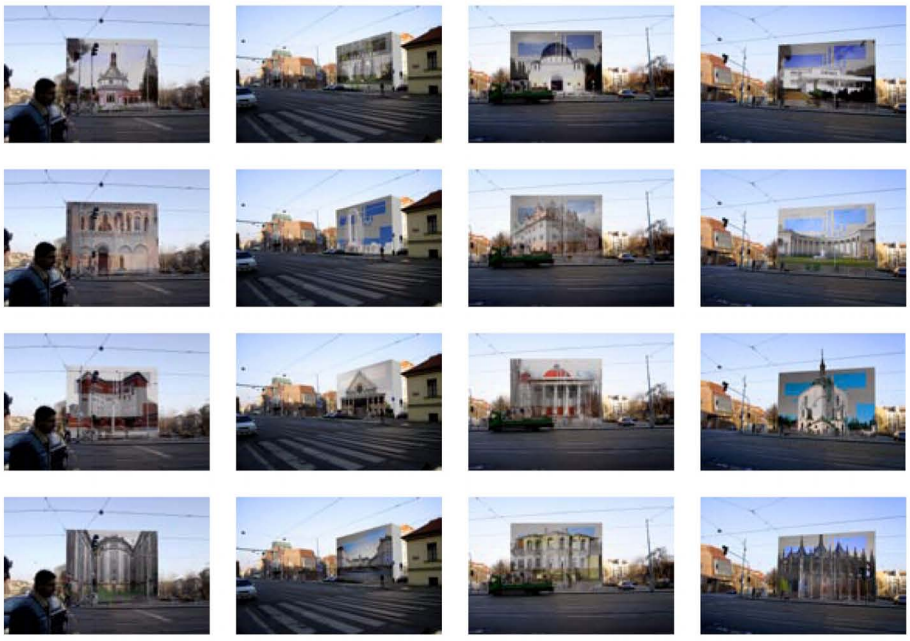

Obr. 109. ,110. Lucie Prášilová
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 111. ,112. Michal Reichstäter
Intimita I.
2006

Obr. 113. Michal Reichstäter
Intimita III.
2006

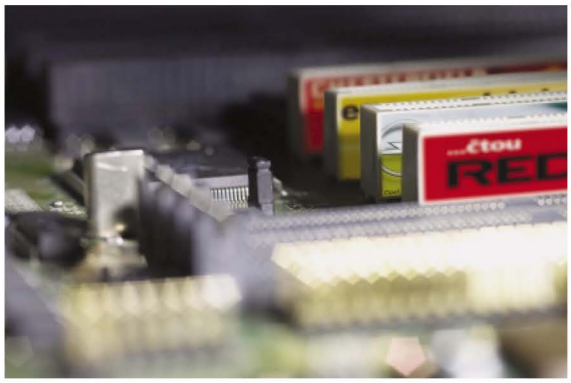
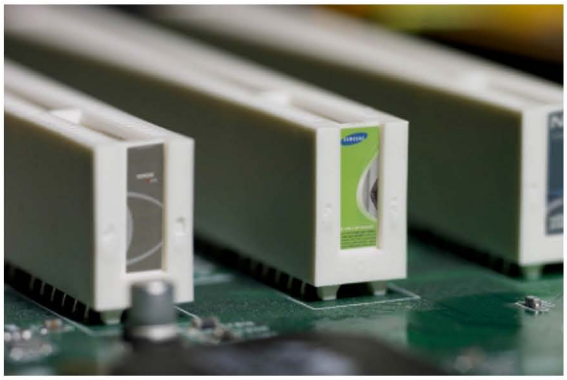

Obr. 114. ,115. ,116. ,117. Natálie Řeřichová
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 118. ,119. ,120. ,121. Natálie Řeřichová
bakalářská práce, 2005

Obr. 122. ,123. ,124. ,125. ,126. Jiří Skoták

Obr. 127. ,128. ,129. ,130. David Trčka
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

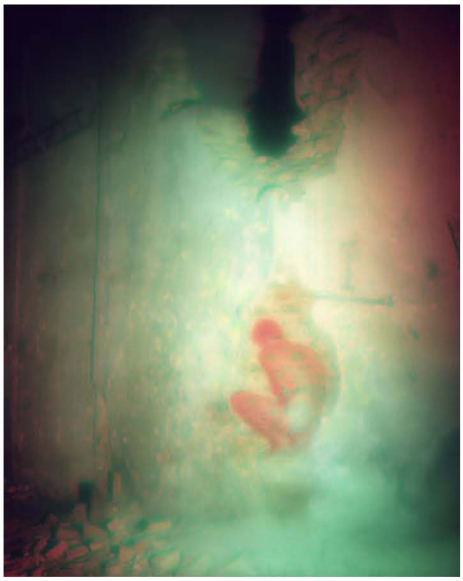

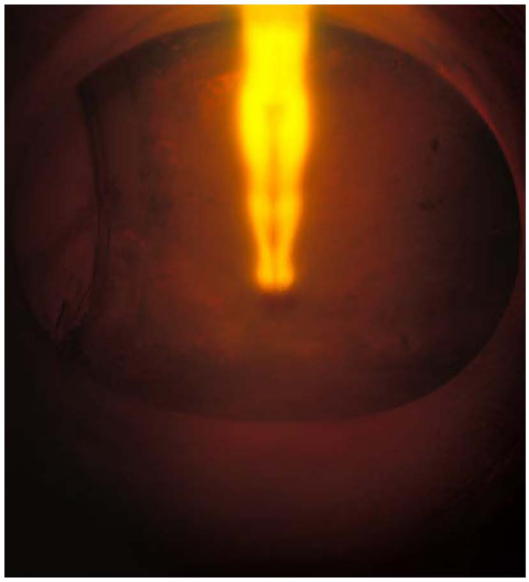

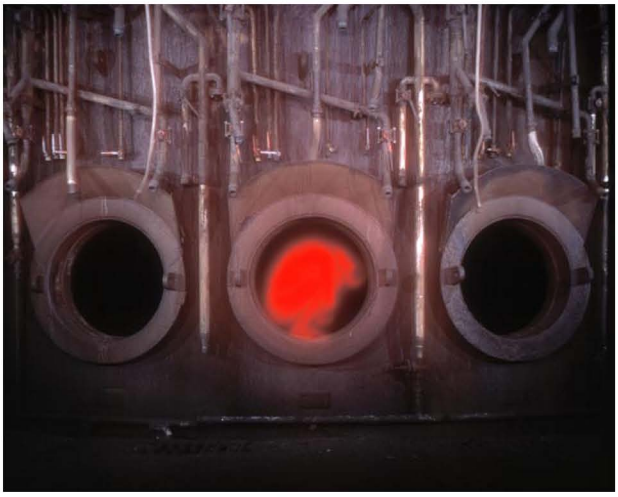

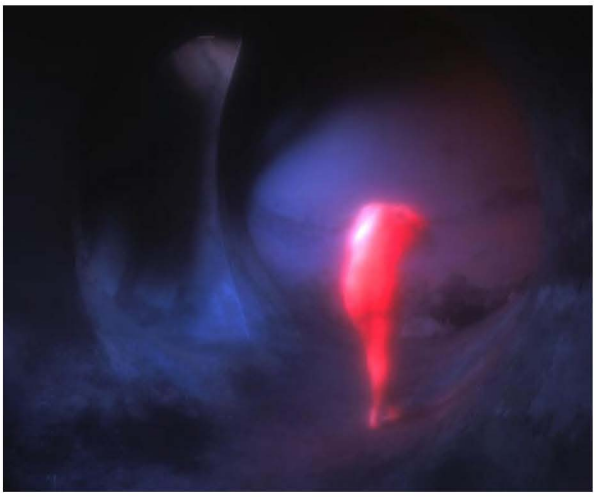

Obr. 131. ,132. ,133. ,134. David Trčka
Bytosti
diplomová práce, 2005

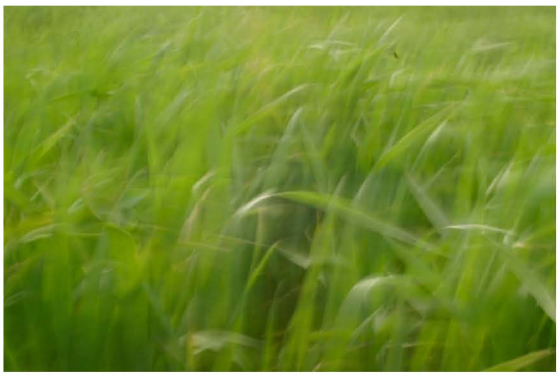

Obr. 135. ,136. ,137. Alžběta Trubačová
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 138. ,139. Alžběta Trubačová

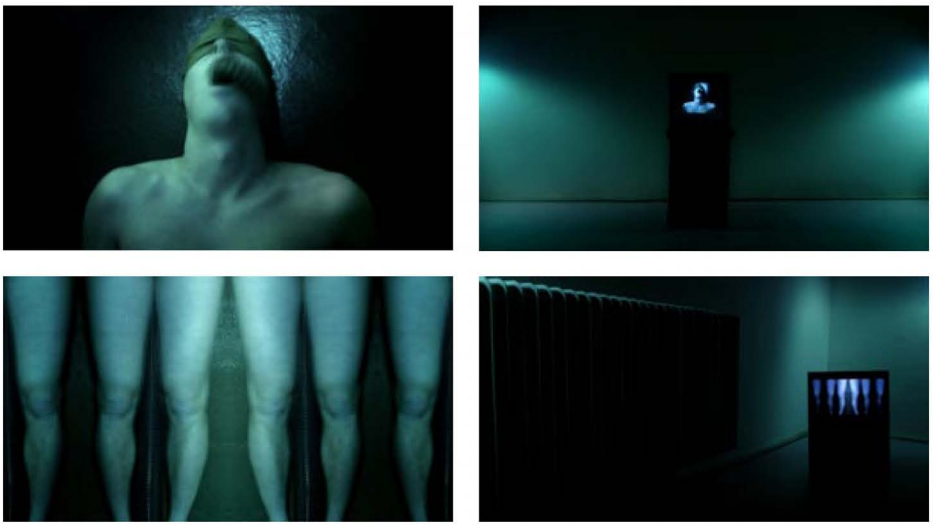

Obr. 140. ,141. ,142. ,143. Martin Tůma
Tělo
semestrální práce, 2006

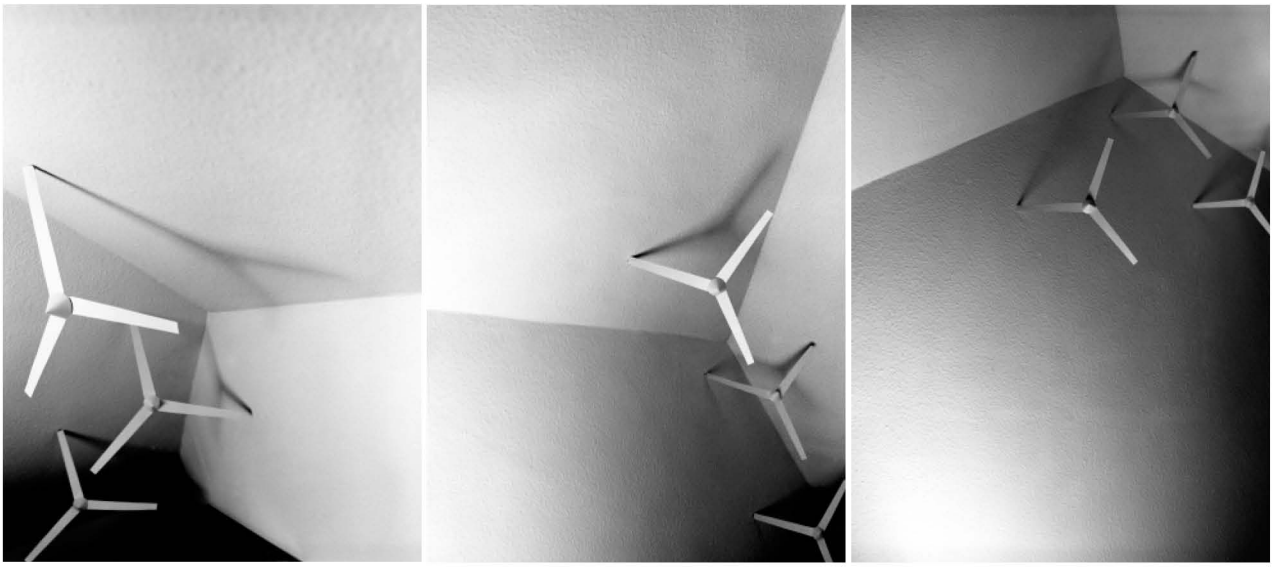

Obr. 144. ,145. ,146. Tereza Vlčková
Odpojeno. Spojeno!
projekt CCEA, 2005

Obr. 147. ,148. Tereza Vlčková
Orange in orange
cvičení, autoportrét s atributem, 2005

Obr. 149. ,150. ,151. Jakub Vrhel

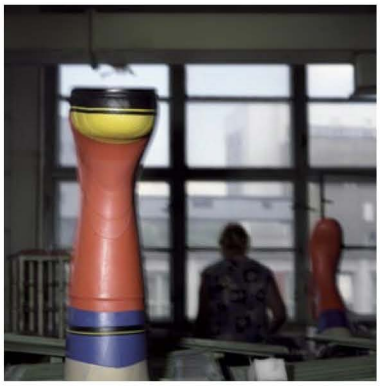

Obr. 152. ,153. ,154. ,155. Petr Willert
Vnitřní pohledy
workshop Novesta, 2006

Obr. 156. ,157. Petr Willert
Babička Růžena

10.2 Interview s pedagogy

10.2.1 Prof. Mgr. Pavel Dias

1. **Co vás přivedlo k fotografování? Proč jste si zvolil právě tento umělecký obor?**

Původně jsem chtěl malovat, proto jsem se hlásil na uměleckou školu. Dostal jsem se do Brna na ŠUR, obor fotografie. Maloval jsem dál, ale osobnost mého profesora K.O. Hrubého ve mně podnítila hlubší zájem o mou studijní specifikaci, tedy fotografii. S velkou láskou jsem začal fotografovat. O prázdninách jsem byl také v úzkém kontaktu s filmem, protože jsem pracoval ve zlínských ateliérech, a to způsobilo, že jsem se v Brně na škole připravoval na studium na FAMU, obor kamera. Praxe ve filmu působila na můj způsob fotografování. Od začátku jsem začal pracovat, fotografovat v cyklech. Velmi mi pomohl kameraman filmu Vynález zkázy, pan Jiří Tarantík. Své první, cyklicky pojímané fotografie jsem s ním konzultoval. Vůbec bylo překvapivé, že ti „kudlovští filmaři" mne jako kluka brali dost vážně. Seznámil jsem se s filmovou prací, filmovými triky, navštěvoval jsem sobotní pracovní a studijní projekce, dozvěděl jsem se mnoho o historii zlínského filmu. Zlínské filmové studio mne doprovázelo po celý můj profesionální život. Pracoval jsem na řadě filmů zlínské produkce, jako například Václava Táborského -Útěk do větru, filmech Zdenka Sirového – Kaňon samé zlata, Outsider a na mnoha dalších v barrandovské produkci. Po revoluci jsem učil na Vyšší odborné filmové škole ve Zlíně na Kudlově. Abych se vrátil k otázce. Skutečně jsem se hned po maturitě dostal na obor filmová kamera na FAMU. Mé fotografování ze začátku ovlivnil film. Byly to především filmy italského neorealismu a později i filmy francouzské nové vlny. S filmaři české nové vlny jsem studoval na FAMU a osobně je poznal. Na některých filmech jsem jako „famák" asistoval. Vedle vlivu prof. K.O. Hrubého na střední škole mě také ovlivnil katalog světové fotografické výstavy E. Steichena „The Family of Man" (Lidská rodina). Zajímá mne obyčejný život obyčejných lidí a jejich obyčejné příběhy. Fotografie se mi v době totality zdála svobodnou věcí. Nepotřeboval jsem žádnou organizaci, která by mi cokoli diktovala. Fotografování bylo výlučně mou osobní věcí, mým osobním projevem. Tak se stalo, že ač jsem studoval kameru, směřoval jsem k fotografii. Skončilo to po patřičných peripetiích tím, že jsem se stal prvním studentem na FAMU, který byl zaměřen na výtvarnou fotografii. Pracoval jsem jako fotograf ve studiu Barrandov jako metodik pro obor filmu a fotografie, jako novinář pro obrazové časopisy a kulturní deníky i týdeníky (Literární noviny, Kultura, Svět v obrazech atd). Po založení časopisu Mladý svět jsem s redakcí velmi záhy navázal kontakt a patřil jsem k jeho prvním spolupracovníkům. Hned po absolutoriu vysoké školy FAMU jsem dostal nabídku učit na střední škole, na ŠUŘ v Brně, na škole, která se mi zapsala do srdce a kterou jsem sám prošel. Odmítl jsem tuto nabídku. Byl jsem

přesvědčen, že k tomu, aby člověk mohl učit, potřebuje mít větší profesionální zkušenosti a také být vyzrálejším člověkem. Pohrdal jsem těmi, kteří se po škole stali učiteli. Když odcházel K.O.Hrubý do penze, byla mi nabídka opakována. Ze stejných důvodů jsem opět odmítl. Byl jsem mladý a chtěl jsem fotografovat, ne sedět za katedrou učitele. Režim mi tehdy pomíchal mé plány. Zatáhl rolety v normalizačním „husákovském" období. Zemřel mi osmnáctiletý syn a sám jsem onemocněl. Měl jsem plné zuby působení na „volné noze" a neustálého ježdění po republice za prací. Najezdil jsem pravidelně 40-50 000 kilometrů. V roce 1983 jsem dostal třetí nabídku z brněnské školy. Tentokráte jsem ji přijal. Bylo mi po čtyřicítce a stal jsem se učitelem. Nevěděl jsem, jak to mám dělat, ale věděl jsem, jak to dělat nemám.

Bylo to těžké a zároveň nejlepší rozhodnutí v mém životě. Práce se studenty mne „brala". Z mých absolventů se stávali a stále ještě stávají dobří přátelé a profesní kolegové. Po brněnské škole jsem se ocitnul jako pedagog na FAMU, kde působím doposud. Učitel uměleckého oboru musí sám velmi dobře pracovat, jinak se stane pro studenty nezajímavým. Pedagogická práce ale ubírá energii, pracovní příležitosti a hlavně potřebný čas na tvůrčí činnost. Ve světě mají dobře zavedený institut na uměleckých vysokých školách.

Každých sedm let pedagogické práce má učitel-kumštýř povinnost rok pracovat ve svém uměleckém oboru, aby jeho tvůrčí potenciál nezakrněl. Protože jde o sedmileté období, říká se tomuto institutu „sabat". Škoda, že naše školství zatím tento systém moc nepraktikuje a je zatíženo ještě starým myšlením a neuváženým zproduktivňováním tzv. uměleckého školství.

2. Jak jste stal pedagogem na UTB? Jaká byla vaše cesta k povolání pedagoga?

Na tuto otázku už bylo částečně odpovězeno. Ve Zlíně jsem přijal práci učitele na Vyšší odborné škole filmové také proto, že jsem v tomto městě měl svou starou maminku. Pravidelné dojíždění do Zlína mě k ní přibližovalo a já s ní mohl být více času. Byl jsem docentem na FAMU a mohu si přiznat, že nějaké pedagogické zkušenosti jsem měl. Tak se stalo, že jsem se stal pedagogem a zakladatelem Ateliéru reklamní fotografie, a to doslova. Nejen, že jsem připravoval koncepci studia, studijní programy a sháněl nové pedagogy, ale vlastníma rukama ateliér, nejen jako instituci, ale i fyzicky jako prostor, budoval. Byli jsme na to dva. Já a pan Kosek, který těsně před zahájením akademického roku byl nezodpovědným jednáním některých pracovníků školy vyštván.

Byla to radost po dvouměsíčním shánění a zařizování zahájit nový akademický rok kompletně vybaveným ateliérem s nainstalovanou výstavou fotografií osobností české fotografie. Začínali jsme z ničeho, doslova od nuly. Tehdejší děkan školy, pan profesor Dostál a prorektor VUT v Brně pan prof. Sáha nás podpořili. Vybudovat ve Zlíně univerzitu byl jejich záměr. Nezapírám, že jsem byl hrdý na toto nové vzdělávací pracoviště, na jehož vybudování jsem se osobně podílel. Víte, řada škol, a

dnes je jich už víc než dost, mají ve svých názvech vznešené umění. Zabývají se uměleckou kreativností, ale většina absolventů všech uměleckých škol se v praktickém životě věnuje převážně reklamní fotografii a pak teprve svému umění. Žádná z těchto škol nemá v názvu přívlastek reklamní fotografie. Zlínská škola je v tomto ohledu jediná a uměla této otevřenosti náležitě využít. Je to škola nová, o které se sice už hodně ví, ale není ještě dost zakotvena ve vědomí odborné veřejnosti. Letošní prezentace školy s přehlídkou výsledků jejího devítiletého působení by měla povědomí o škole náležitě zlepšit.

3. **Jaká je vaše současnost fotografa? Připravujete nějakou výstavu či publikaci?**

Fotografovat jsem samozřejmě nepřestal. Fotografie se stala pevnou součástí mého života, do kterého vstupují nová přátelství s mladými lidmi, převážně mými absolventy. Už dávno neběhám tak čile za fotografií jako dříve. Cykličnost mého způsobu práce zapříčiňuje mou několikaletou koncentrovanost na konkrétní témata, kterými se zabývám. Jde téměř o desetiletí. Již jsem se zmínil, že dobrovolná oběť pracovat jako učitel je vyvážena radostmi učitelské profese a přátelskými kontakty s mladými lidmi, které nedovolují předčasně stárnout a navíc naplňují člověka hrdým pocitem z úspěchů svých studentů. Učitel musí mít na mysli výchovu potencionálně lepších tvůrců než je sám. Výstavy připravuji kontinuálně s realizacemi svých projektů. Chystám se na to, že se o vlastní výstavy přestanu zajímat. Chci se více soustředit na přípravu knih. Učitelská práce na druhé straně mince bere tvůrci čas a energii, která s rostoucím věkem nepřibývá. Musím pamatovat na své resty spočívající v dokončení a uspořádání své dosavadní práce. Tady by byl na místě onen institut sabatu, o kterém jsem se již zmínil. Pokud nechci, aby má dlouholetá práce, mé úsilí šlo vniveč, musím se rozhodnout. Nikdo jiný za mne tuto práci neudělá. Ke svému životu s fotografií mám také své povinnosti. V blízké budoucnosti mám plánů až dost.

4. **Kde hledáte inspiraci při tvorbě nových prací?**

Hlavní inspirace je v prožitcích z dětství. Začnete se zabývat určitým tématem, a to na sebe nabaluje souvislosti. Poslední období mé práce je charakterizováno návraty do minulosti, na kterou by se nemělo zapomínat. Zabývám se lidskou pamětí a pamětí fotografie, judaiky. Fotografuji osiřelá sousedství po lidech, kteří kdysi vytvářeli svým životem a svou prací spolu s našimi předky prosperující stát a vysokou liberální multikulturu nábožensky tolerantní společnosti, než je pohltil holocaust. Hledám a fotografuji připomínky těchto míst, navštěvuji náboženské a kulturní památky po těchto lidech, stejně jako objevuji novou lidskou hrdost obnovujících se náboženských komunit.

5. **Co považujete v rámci ARF za svůj úspěch a co byste chtěl zlepšit, čeho dosáhnout?**

Za úspěch považuji jeho založení, vybudování UTB. ARF je v dobrých rukou pana Prokopa.
Má kolem sebe malý kompetentní tým pedagogů. ARF je dnes jedním z nejlépe vybavených vysokoškolských vzdělávacích pracovišť. Usiluji o zařazení svého pedagogického vlivu, zatím jsem neměl příležitost vstoupit progresivně do výuky. Vytvoření nového prostoru není až tak jednoduchá věc.

6. **Jste spokojen s výsledky vaší pedagogické činnosti?**

Nejsem spokojen. Loňská práce se studenty prvního ročníku začala velmi dobře a slibně. Brzy však skončila právě proto, že jsem v ní neměl dostatečný prostor. Studenti začali s nadšením, které skončilo krátkodobým programem s nimi. Práce se čtvrtým ročníkem nebyla také nejlepší. Studenti mne neznali a neprojevili patřičný zájem o skutečnou práci. Připadal jsem si jako nevhodný implantát v jejich programu.

7. **Jaký je váš osobní pohled na užitou, tedy reklamní a módní fotografii?**

Jako v každém jiném oboru je zapotřebí, aby měl člověk dobrý vztah ke své práci. Jedině tak se dá dělat dobře. Člověk musí být také dosti hravý, aby hledal svěží způsoby fotografování reklamy. Podmínkou je poctivá tvůrčí práce.

8. **Co je podle vás nejdůležitější studenty naučit (např. zvládnutí řemesla, láska k médiu apod.) ?**

Zvládnutí profese řemesla je samozřejmou podmínkou. Škola nevytvoří talent a ani nenaučí, jak nejlépe fotografovat. Dá jen podmínky, nabídku, kterou musí student umět dobře využít. Při studiu si může student tzv. „natlouct hubu“, má právo na omyl, na neustálé zkoušení i neúspěch. V profesním životě už nic takového neexistuje. Chyby jsou velmi tvrdě trestány. Vztah k řemeslu, ke své profesi, musí být a bez něho by šlo o „machu“, stereotypní, nezajímavou a netvůrčí práci.

9. **Jak velkou důležitost přikládáte v tvůrčí práci vzdělání?**

Vzdělání může nabýt i samouk, ale velmi složitou a trnitou cestou. Vyžaduje to nepředstavitelnou vůli nejen chtít, ale také dělat. Vzdělání akceleruje tvořivost, odstraňuje hloupé a často naivní tápaní, upřesňuje orientaci.

10. **Vyučujete studenty s mnoha specifickými různorodými zájmy. Co je pro vás z tohoto pohledu při výuce nejdůležitější?**

Nikdy se nesnažím, aby studenti byli jako já. Není dobrým kantorem ten, který si ve studentech vytváří své kopie. Já hledám v každém jedinci jejich původnost, jim

vlastní projev a ten se snažím profesně kultivovat. Napomáhám jim v hledání jejich výrazu. Podporuji jejich objevování a z toho vychází mé vedení jejich práce. Funguji jako starší rádce, který se rád nechá dobrým nápadem mladého člověka poučit.
V každém lidském vztahu hraje důležitou roli etické chování, práce v reklamě nevyjímaje. Reklama je přece také o vztazích. Pro mne jako člověka i fotografa a učitele jsou normy etického chování zásadní. Ve svých přednáškách na to zvláště upozorňuji. Slušné chování je důležité pro práci s lidmi, jako jsou studenti. Nedovedu si představit, že bych pět let spolupracoval s „hajzlíkem". To nejde. Proto i na tomto místě si dovoluji citovat Šimona Perése :
„ Je třeba jasně rozlišovat mezi nadáním a mravní pravdou. Existuje spousta ničemů, kteří mají obrovský talent a člověk musí být natolik soudný, aby byl schopen vidět rozdíl mezi ničemností a talentem...
Nadaným může chybět schopnost rozlišovat mezi dobrem a zlem. Ale dost možná, že právě talent rozlišovat mezi dobrem a zlem je největší nadání. Životu nedává smysl hora impozantních slov, ale mravní úsudek ."

11. Jak hodnotíte z pohledu vyučujícího dnešní studenty? Jak se vaši studenti vyrovnávají s případnou kritikou?

Když slýchávám o totálně zkažené mládeži, nesouhlasím. Člověk, který má dobré zájmy a věnuje se jim, nezlobí. Studenti uměleckých škol jsou kulturní lidé. Mají v sobě zakódován smysl etického chování. Bývá to spojeno s jejich talentem nebo výjimečnými schopnostmi. Uvedu příklad, kdy jsem učil na střední umělecké škole. Setkával jsem se s kolegy, kteří působili na jiných středních školách, průmyslovkách a gymnáziích. Bavili jsme se také o tom, co dokážou tyto středoškolské děti navyvádět. Nám na umělecké škole také leccos studenti vyvedli, nikdy to však nebyly činy fyzicky ubližující někomu. Myslím tím, že žádný z nám známých případů nebyl násilný, nikdy hrubě neurážely nikoho. Domnívám se, že vše má na svědomí umělecký cit, kterým je kulturnost lidí zabývající se tvrdou uměleckou prací.
Pokud se nám na našich studentech něco nezdá, pravděpodobně jde o dluh dospělých, rodičů, předchozích učitelů, nebo dokonce nás samotných. Jsou citliví, obětaví, vnímaví a dovedou být přátelští. Nesnášejí faleš a je třeba s nimi jednat na rovinu. Neznám témata, o která by neměli zájem. Pokud jim vytýkáme nějakou špatnost, podívejme se sami na sebe. Z toho vyplývá jejich přijímání kritiky. Je-li upřímná a neponižující, rádi ji berou. Vždyť na dobře myšlené a praktikované kritice stojí progresivní výchovná komunikace. Samozřejmé je, že pedagog nesmí mladého člověka udupávat kritikou. Kritika je funkční tehdy, když se s ní neplýtvá.

12. Čím je ARF FMK UTB ve spektru fotografických škol specifický? Na jakou oblast se soustřeďuje koncepce studia? Co je cílem výuky?

Jak se má ARF ve spektru jiných vysokých škol s výukou fotografie je částečně odpovězeno v předchozích bodech dotazníku. Jinak poukazuji na texty a fotografie

připravovaného katalogu výstavy ARF. Koncepce je jasně formulována v charakteristice tohoto studia ve studijních programech.

13. **Jaké jsou požadavky pro přijetí a podmínky studia? Jsou vaše kritéria spolehlivá?**

Umělecké školy vždy přijímaly své studenty na základě přijímacích zkoušek. Ty zkoumaly jejich zájem, schopnosti, podle připravenosti teoretické a praktické. K tomu slouží dvě základní kola přijímaček, domácí práce, pohovory a praktická zkouška ve škole při přijímačkách. Je paradoxem, že v době velkých možností získávání informací třeba po internetu, v knihovnách a také otevřeného cestování jsou současní uchazeči o studium na naší, ale i jiných uměleckých školách, nedostatečně připraveni. Chybí jim představa vážnosti vybraného oboru. Vážnosti v tom smyslu, že nestačí jen chtít, ale především nesmí chybět obětavá schopnost také něco pro své chtění udělat. To dá práci. Nikdo to za uchazeče neudělá. Cesta k opravdovému kumštu je tvrdá a je to běh na neuvěřitelnou vzdálenost.

Cesta k dokonalosti v každém oboru je cesta náročná. Neníí-li člověk tuto, až trnitou cestu, podstoupit, nemá smysl, aby o studiu uměleckého oboru uvažoval. Podle mnoha příkladů, z množství takových zkoušek se domnívám, že představy o studiu oboru jsou velmi naivní a neodpovídají předpokládanému stavu intelektového vývoje osmnácti až dvacetiletých lidí. *Pravděpodobně je to určitá laxnost a představa něčeho snadného. Taková věc se okamžitě u zkoušek pozná. Práce se nedá kamuflovat. Rozpor mezi kvalitou předkládané práce a odpověďmi uchazeče v přijímacím pohovoru je rychle a bezpečně rozeznatelný. Chci upozornit na faktor současnosti. V České republice je nyní otevřeno až 7 vzdělávacích pracovišť pro fotografii na vysokých uměleckých školách. Školy přijímají v průměru asi kolem 7-9 nových studentů. Jedna z nich, ITF v Opavě bere až 40 studentů do prvního ročníku distančního studia. Počítejte se mnou. Šest škol bere v průměru 8 studentů. Celkově je to 48 nových studentů fotografie a připočteme-li asi 40 opavských studentů, je to dohromady 85. Stojí to za zamyšlení a provokuje to řadu otázek. Je každoročně opravdu téměř stovka mladých talentovaných studentů? Potřebuje naše společnost opravdu každoročně tolik fotografů? Uplatní se takové množství lidí na trhu práce? Trend v počtu škol je stoupající, je to zodpovědné ? Nedegraduje bezbřehá politika vzrůstajícího školství náš obor? Mohl bych pokračovat s otázkami dál. Jde vůbec o studenty nebo jen o pracovní místa pro personál škol a jednoduché řešení politiky nezaměstnanosti? Otázky nechám otevřené… Vrátím se ke kvalitě uchazečů o studium. Jak se zdá, jde více o univerzitní typ absolventů. To je na jedné straně v pořádku. Je to jakési kulturně-společenské, obecné vzdělávání, které dokáže pohltit takovéto množství studentů. Koneckonců, zejména na amerických školách tak tomu je. I FAMU pozměnila v poslední době svůj směr. Na úkor přibližování univerzitní výchově ztrácí tato škola na charakteru zaběhlé koncepce skutečné profesionální přípravy jakési„Fachschule“. V uvedeném ročním počtu uchazečů o studium*

fotografie musí nutně docházet k ředění jejich kvality. A nyní další část odpovědi na předcházející otázku. ARF UTB se za profesní školu považuje, nestydí se za slovo reklamní v názvu ateliéru. Naopak, své zaměření zdůrazňuje a klade ho za hlavní program výuky. Fotografie jako umění se studentům dostává podobným dílem jako na jiných školách. Právě profesní výuka na ARF je největším specifikem nové školy.

14. **Jak jsou vaši absolventi vybaveni pro konkurenční prostředí v reklamě?**

Stážemi na zahraničních školách, těsná spolupráce s ateliérem grafiky vytváří spolu s individuální mimoškolní praxí podmínky profesní výuky pro připravenost v konkurenčním prostředí praxe. Špičkové vybavení školy neponechává studenty ARF v neznalosti současné techniky fotografie.

Program je třeba dodržovat. Lidé nejsou vlaky, a proto musí jízdní řády školy být dostatečně pružné prostřednictvím dobrých pedagogů. Samozřejmě charakter umělecké výchovy vyžaduje ohledy na individuální schopnosti a zaměření studentů, stejně jako na jejich mentalitu. Věci výuky tvorby umění vyžadují individuální přístup. Nelze masově pracovat s velkým množstvím studentů jako na běžícím pásu.

Pavel Dias, 17. srpna 2006

10.2.2 MgA. Mgr. Tomáš Pospěch

1. Jak velkou důležitost přikládáte v tvůrčí práci vzdělání?

Do toho, co děláme, bychom měli dávat vše. Vzdělání je jednou z důležitých součástí.

2. Vyučujete studenty s mnoha různorodými zájmy. Co je pro vás z tohoto pohledu při výuce nejdůležitější?

Rozhořet v nich zájem. A také jim zprostředkovat další podněty. Aby cítili, že ať už jim přednáším o díle kteréhokoliv autora, ať už je jim blízký či nikoliv, svým způsobem je v jeho díle vždy něco silného, co si mohou navnímat.

3. Jak hodnotíte z pohledu vyučujícího dnešní studenty?

Nemyslím, že by byli lepší nebo horší než kdykoliv dříve. Někdy mne zarazí, ale netýká se to zdaleka všech, malý zájem o to, co dělají. Chybí jim zapálenost. Projevuje se to u některých i v tom, že když už investují trošku času a námahy, jsou pak bezmezně přesvědčeni, že vytvořili něco silného, ale po čase tomu už ani sami nevěří...

4. Jak se vaši studenti vyrovnávají s případnou kritikou?

To je individuální a někdy to pro ně může být opravdu těžké se s tím vyrovnávat. Když cítím, že je potřeba povzbudit, chválím, ale většinou se snažím říct upřímně vše, co si o jejich předkládané práci myslím... Rozhodně mi vždycky záleží na tom, abych nebyl osobní. Oni jsou skvělí, lidsky určitě. Chyby, které vytýkám, se týkají jen konkrétních věcí v jejich práci.

Ale hlavním smyslem konzultací není nacházet chyby. Spíše mne zajímá, co chtějí, jak o práci uvažují a na to se snažím navázat a ukazovat jim různé možnosti, jak se dá pracovat s jazykem obrazu, kam se to dá posouvat...

5. Čím je ARF FMK UTB ve spektru fotografických škol specifický? Na jakou oblast se soustřeďuje koncepce studia?

Ve spektru šesti českých veřejných vysokých škol, na kterých je vyučována fotografie, má zlínský ateliér ojedinělé postavení. Oproti ostatním českým fotografickým školám je hlavní tvůrčí potenciál studentů od začátku studia směřován ke kreativní užité fotografii. Zatímco většinová praxe ostatních škol směřuje studenta poněkud schizofrenně k volné tvorbě, i s vědomím, že naprostá většina z nich se pak během života věnuje užité fotografii, zlínští studenti se od prvopočátku hlásí na školu, kde budou intenzívně vyčováni a směřováni k tomu, čemu se také chtějí věnovat po celý život.

6. **Jaké jsou požadavky pro přijetí a podmínky studia? Jsou vaše kritéria spolehlivá?**

Slovu talent příliš nerozumím, většinou se pod ním skrývá kdoví co. Mne zajímá, jestli mají aspoň minimální technické základy, fotograficky vidí i myslí a jsou schopni se dále rozvíjet.

Především zde, kde má ateliér rodinný charakter – přijímáte tak sedm lidí a ve všech ročnících dohromady nestuduje více než 35 studentů, nakonec při výběru rozhoduje také osobní přesvědčení, koho chcete učit. Musíte cítit, že studenty, které přijímáte, také máte co naučit, chcete je vídat a jste přesvědčen, že se vzájemně můžete obohacovat. Kromě toho je také důležité, aby sami studenti fungovali jako celek, byl to dobře sestavený manšaft. V ateliérech žijí na malém prostoru, musí k sobě ladit jako rodina, vzájemně si pomáhat, půjčovat věci, třeba i stát modelem, a v neposlední řadě – důležitou součástí studia je, že se učí od sebe navzájem.

7. **Jak jsou vaši absolventi vybaveni pro konkurenční prostředí v reklamě?**

Myslím, že technicky skvěle. Jen někteří, a to za mnoho let, se dopracují k podobně profesionálnímu vybavení, jaké byli běžně zvyklí užívat na škole. Bohužel, pro reklamu je nezbytná také schopnost být samostatný, být sám sobě tvrdým zaměstnavatelem a to škola může zprostředkovat jen částečně. Vznikají dobré věci, protože cítí, že je nad nimi tlak učitelů, inspirující prostředí, jsou motivováni konzultacemi. Když vystoupíte z tohoto inkubátoru, je těžké si dál udržet svou cestu.

8. **Jsou již mezi absolventy ARF také zahraniční studenti?**

Jezdí k nám na stáže studenti z Polska, Německa nebo Portugalska, z absolventů ARF máme kromě Čechů tradičně řadu Slováků.

9. **Kde mohou vaši absolventi nalézt uplatnění?**

Prakticky kdekoliv v oblasti fotografie, ale také v reklamních, produkčních a obrazových agenturách. Sledujeme si je, a myslím, že se jim to hodně daří.

10. **Jak vy sám hodnotíte jejich závěrečné práce?**

Jak které, některé mám hluboce v paměti a stále se mi líbí. Rozhodně je úroveň srovnatelná s ostatními českými vysokými školami, které mají delší tradici.

11. **S jakými firmami a organizacemi ARF spolupracuje?**

To je nejrůznější, od zlínského magistrátu a krajského úřadu, přes ministerstvo kultury, některých zlínských firem až po pražský Centre for Central European Architecture, podobně zaměřené vysoké školy v Dortmundu, Krakově. Velice dobré vztahy máme s pražskou VŠUP.

12. **Jak často přehodnocujete strukturu vašeho studijního programu, zaměření aktivit ARF a zaměření potřebám praxe?**

Scházíme se kvůli tomu průběžně, tak dvakrát do roka, ale máme osvědčenou strukturu, kterou je dobré neměnit. Spíše jen dolaďujeme. Studenti ví, co je čeká, můžou se na to připravit, navíc systém výuky je pětiletý, přílišnými změnami by vznikaly trhliny, které by se podepsaly na komplexní připravenosti studentů.

13. **Jsou témata ročníkových prací striktně určeny osnovami nebo reagujete na mentalitu ročníku?**

Nemáme osnovy, témata si určujeme sami, v průběhu let se alespoň rámcově cvičení příliš nemění, jiný může být třeba konkrétní úkol, ale jeho podstata víceméně zůstává.
Když má ročník 3 – 6 studentů, je velice snadné a příjemné jim flexibilně upravit úkol na míru.

14. **Jaký je váš osobní pohled na užitou, tedy reklamní a módní fotografii?**

Jsem na škole vlastně jako podivný relikt. Už když jsem studoval fotografii a dějiny umění, bylo nezbytné omezit působnost svých zájmů. Takže reklamní nebo módní fotografii se sám nevěnuji, a i když se snažím sledovat i tuto oblast a kreativní reklama mne zajímá, zprostředkovávám studentům na přednáškách spíše užití fotografického média jako uměleckého sdělení. Sami to určitě také cítí, konzultují se mnou především své volné práce.

15. **Co je podle vás nejdůležitější studenty naučit? (Např. zvládnutí řemesla, láska k médiu...)**

Technika se dá naučit poměrně rychle. Co je cílem vysoké školy, naučit je vizuálně myslet, pracovat s vizuálním jazykem, usouvstažňovat si nejrůznější podněty a dál si je osobitě rozvíjet.

16. **Co vám osobně dává učení? Setkávání s mladšími fotografy?**

Vzhledem k mému věku je vždy otevřenou otázkou, zda jsou mladší. Rozhodně fascinující je střetávání pohledů, různých přístupů. Bez nadsázky je to neustálé vzájemné obdarovávaní se. Pedagog na umělecké škole by měl především respektovat myšlenky studentů, ukazovat jim cesty, jak se dá s výchozím materiálem dále pracovat a současně je pro tvorbu a studium neustále „zapalovat". Nechtěl bych být nikdy dogmatický, respekt budící pedagog, kterému studenti vytvářejí práce na míru, aniž by to sami tak cítili. Snažím se pozorně vnímat co sledují, kam se jejich hledání ubírá a říkat jim, jak bych jejich myšlenky rozpracoval já, co se mi líbí a co ne a je zcela na nich, zda z těch mých podnětů něco použijí.

Také přednáším dějiny fotografie – a to je neustálé kladení si úkolů: toto si pořádně nastuduji, s těmito novými tendencemi by je bylo dobré seznámit…a hledání pádných argumentů, jak si obhájit, co cítím, že je v tom díle plodné…Zkrátka jim zprostředkovávám nové podněty a je na studentech, jak si je přetaví.

17. Jak probíhá vaše výuka?

Přišel jsem na univerzitu do Zlína učit ve svých třiadvaceti letech, kdy si mne vybral Prof. Pavel Dias. Sám jsem ještě dokončoval jednu ze škol a měl všechny rozpaky nad vysokým školstvím v živé paměti. Studenti byli víceméně stejně staří nebo i starší, na tom se dalo dobře stavět, mnohé věci prostě fungují jinak, přirozeněji, než když vycházíte z pozice pedagog-student. Měl jsem tehdy svým způsobem privilegované postavení.

Současně bylo velice podnětné sledovat vznik univerzity, téměř na zelené louce, krásné i bolestivé. Z některých batolecích krůčků se škola nevymotala dodnes. Je to jiné prostředí, než na etablované univerzitě, v dobrém i zlém. Především mne zajímalo, jak vytvořit funkční strukturu výuky dějin umění a dějin jednotlivých uměleckých oborů, tak aby byly smysluplné a vhodné pro celou fakultu. Dnes se podle toho učí a státnicuje a myslím, že to většinou dobře funguje.

Současně jsem si od počátku co nejpřesněji koncipoval výuku dějin fotografie, vytvořil předměty – Dějiny fotografie I až III, Současné tendence I a II, kde je jedna série přednášek rozvíjena historicky (vertikálně) a druhá tématicky (horizontálně), tak aby se studentům do paměti vtiskla jak časová linie, ze které pak mohou celoživotně vycházet, tak také aby se hned od prvního ročníku dovídali např. o současných přístupech ve světě. Důležité pro mne bylo, aby měli studenti během celého studia vlastně neustále přednášky z dějin fotografie. Na žádné české vysoké škole dnes nemají studenti tolik přednášek z dějin fotografie, tak jako ve Zlíně. V bakalářském studiu jsou to Dějiny fotografie, kde je jednou za 14 dní vždy jedna přednáška z chronologického vývoje a jednu si volím na nějaké konkrétní téma. Často jsou to studenti, kteří mi říkají, o čem chtějí příště přednášku. Vyhovět je pro mne často zničující, znamená to obstarávat si třeba téměř nedostupnou literaturu, nastudovat oblast, o které jsem toho do té doby věděl jen minimum, ale je to i skvělá výzva. V magisterském studiu mají Současné tendence, zde přednáším autory, kteří tvořili cca v posledních třiceti letech. Některé přednášky volím tématicky (např. národní fotografie nebo vybraný aktuální problém), v jiných seznamuji s tvorbou konkrétního autora nebo je občas velice podnětné konfrontovat např. dva autory. Mnohem více tak vynikne specifikum každého z tvůrců i možné souvislosti. Zde už je důraz kladen na konkrétní problémy, pochopení hlubších vazeb v tvorbě, různých strategií sdělování a očekávám od studentů i vlastní aktivitu.

Fotografové mají dějiny svého oboru povinně, ale trvám na tom, že na přednášky chodit nemusí. Nechci neustále slyšet, že se mi z těch a těch důvodů omlouvají a je to

i tlak na mne, že musím být dobrý, zaujmout, aby měli důvod přijít. Jinak si mé přednášky může zapsat kdokoliv na škole a to z kteréhokoliv ročníku.
Svým způsobem je výhodou, že mi nikdo z nadřízených nikdy neřekl, co mám přednášet a jak svou výuku koncipovat, vždy to bylo tolerováno. Jsem tak vlastně placen, že si sám dál studuji - vymýšlím nová a nová témata, souvislosti, nastudovávám potřebnou literaturu, sháním obrazový materiál. Protože nemůžu opakovat přednášku, na které už někteří byli vloni nebo předloni, a samotnému by mi to příliš radosti nedělalo, připravuji si neustále nové přednášky. To samozřejmě bere obrovské množství času.

Tomáš Pospěch
V Praze, 11. července 2006

10.2.3 Mgr. Jaroslav Prokop

1. **Co vás přivedlo k fotografování? Proč jste si zvolil právě tento umělecký obor?**

Když to už je tak dávno! No, upřímně nevím, zda jsem si jej zvolil já, či spíš on si zvolil mne, protože obrazem jsem byl fascinován už zhruba od období puberty. S kamarády jsme v té době točili různé filmy na amatérské úrovni, za které jsme obdrželi i řadu cen, např. „Brněnskou šestnáctku". Někdy v šedesátých letech, během studia na gymnáziu, jsem se rozhodl, že budu studovat kameru, protože to byl obor, ke kterému jsem měl nějak přirozeně blízko. Samozřejmě v posledním ročníku následovala přihláška na FAMU a dále bohužel pro mne neúspěšné přijímací řízení. Volba tak padla na brněnskou SUPŠ, respektive její fotografické oddělení. V té době zde působily takové osobnosti jako profesor Hrubý či Staněk a poprvé zde jsem si uvědomil co fotografie ve své podstatě znamená. Zvláště pak prof. Hrubého dnes považuji za vlastního otce myšlenky, že bych se měl zabývat fotografií, nicméně svým srdcem jsem stále tíhnul ke studiu kamery na Filmové fakultě FAMU, kam jsem byl po druhé maturitě na SUPŠ v Brně přijat. Po roce se zde ale redukovaly počty studentů, a tak mně byla učiněna nabídka, že bych mohl přejít na obor fotografie, ovšem za podmínky splnění vyrovnávacích přijímacích zkoušek, ve kterých jsem obstál. Svá studia na FAMU jsem úspěšně završil v roce 1976. Zde mě vlastně fotografie začala bavit, objevil jsem její kouzlo, možnost pracovat samostatně na základě vlastního rozhodnutí. Nicméně týmová práce a možnost podílet se na společném díle mne vždy lákala více, i dnes velmi rád pracuji v týmu , tomu však spíše odpovídá filmařská práce. Dnes je mi z vývoje kolem fotografie poněkud smutno. Kvalitní fotografie je u nás, ve světě profesionální užité fotografie, značně nedoceněna. Málokdo ji v podstatě požaduje a zdá se, že důležité je jen to, aby byla rychle a hlavně levně.

2. **Jak jste se stal pedagogem na UTB? Jaká byla vaše cesta k povolání pedagoga?**

Abych vám mohl zodpovědět tuto otázku, musíme se nejprve trochu ponořit do historie.
Krátce po založení ARF Doc. Pavlem Diasem a panem Koskem v roce 1998 došlo ke změně původního obsazení s tím, že zde zůstali pan Jan Regal, MgA. Jiří Víšek a MgA. Jana Smahelová, dějiny fotografie přednášel Mgr. Tomáš Pospěch, technologické předměty Dr. Petr Novotný, ale ARF neměl svého vedoucího. Právě v té době mi byla učiněna nabídka působit zde v této funkci. Po dohodě s Doc. Janem Meisnerem, ředitelem a jedním ze zakladatelů tehdejšího Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací, předchůdcem dnešní Fakulty multimediálních komunikací, jsem se seznámil se svým budoucím působištěm, nezrekonstruovanou budovou současného sídla fakulty. Nabídku jsem přijal na zkušební dobu. Přijal

jsem ji jako velkou výzvu i proto, že mi byla poskytnuta absolutní volnost v tom, co se bude učit, ovšem s důrazem na reklamní a nikoliv výtvarnou, nebo uměleckou fotografii. Vlastně jsem dostal příležitost celou školu si sám vymyslet a realizovat. To byl velký apel a motivace. Při mém nástupu do školy zde studovalo celkem asi 7 studentů, kteří neměli k dispozici téměř žádnou kvalitní techniku, pouze jeden starý středoformátový Pentax a polorozpadlý velkoformátový Sinar. Prostorové dispozice byly nevyhovující, zvláště provizorní ateliér byl příliš malý. Čekala na mne však i jiná překvapení. Prvním z nich byly přijímací zkoušky v roce 1999, kde jsem měl najednou rozhodovat o osudech uchazečů. Dříve nepoznaný pocit, kdy jsem si připadal jako soudce odsuzujícího někoho na popravu. Po seznámení se s prostředím, studenty, jejich pracemi, stížnostmi i přáními, po vymyšlení a sestavení prvního plánu cvičení se blížila rekonstrukce budovy. Společně s p. Regalem a dalšími kolegy jsme se s odhodláním pustili do architektonického návrhu nového, vhodnějšího prostředí učeben a ateliérů. Nezapomněli jsme také na technologické vybavení, osvětlovací a snímací techniku. Asi po dvou až třech letech jsme téměř dosáhli současného stavu, a to za běžného provozu fakulty i ateliéru, dvojího stěhování do provizorního prostoru, jiné budovy a zpět.

3. **Jaká je vaše současnost fotografa? Připravujete nějakou výstavu či publikaci?**

Moje současnost fotografa je značně redukována zejména faktem, že velké množství času strávím na cestě Praha – Zlín- Praha, přičemž za mého pobytu ve Zlíně se vůbec nemohu věnovat věcem, které jsou přímo spojeny s mou hlavní profesí komerčního (možná lépe – profesionálního) fotografa živícího se reklamou. Současně i v Praze jsem vázán povinnostmi ke zlínské univerzitě, svazován řadou administrativních úkonů spojených s úlohou vedoucího ateliéru, občas konzultacemi se studenty, kteří jsou právě v Praze, nebo po internetu, což nakonec způsobuje, že jsem celkově ve značné časové tísni. Zejména pro svou volnou tvorbu potřebuji mít možnost jakéhosi soustředění a vnitřního klidu, které mi školství svým způsobem zcela odebralo. Zbylý volný čas v Praze je především ve znamení mé hlavní pracovní náplně, a tou je komerční fotografie ve spolupráci s celou řadou reklamních agentur a klientů. Mezi má, v současnosti nejrozsáhlejší dokončená díla na zakázku, patří zejména kniha o Pražském hradě s názvem Příběh Pražského hradu, doprovodné publikace ke stejnojmenné stálé expozici ve Starém královském paláci. Jedná se o rozsáhlé dílo obsahující na pět set osmdesát fotografií architektury, drobných předmětů a archeologických nálezů z Pražského hradu od prehistorie až do současnosti. Jednalo se o rozsáhlou, úžasně zajímavou a náročnou práci.

Společně s kolegy v občanském sdružení Muzea fotografie jsme také na přelomu století iniciovali založení Národního muzea fotografie o.p.s.(NMF) v Jindřichově Hradci, kde jsem v současnosti členem správní rady. Projekt vznikal v několika letech po mnoha diskuzích a intenzivní práci. Nakonec se nám podařilo jej úspěšně

prezentovat městu, kde se setkal s nebývalým ohlasem. Město Jindřichův Hradec se stalo spoluzakladatelem a věnovalo pro tento účel objekt bývalé jezuitské koleje, která byla ještě donedávna spravována armádou a její stav byl více než dezolátní. Snad také proto se pro tento objekt hledalo nové uplatnění. Právě naše myšlenka jej zřejmě zachránila před úplnou devastací. Obecně prospěšná společnost NMF byla založena už v roce 2002. V prvních letech jsme sami organizovali první výstavy, workshopy pro studenty fotografických vysokých škol a sehnali první velké peníze na rekonstrukci části budovy a její vybavení. Nyní má NMF svého ředitele a administrativu, hlavní náplň práce je tedy na nich. V současnosti se daří již zcela naplňovat výstavní program a podílíme se i na realizaci některých výstav, např. v loňském roce jsem byl mimo jiné kurátorem výstavy (lépe: v Čechách poněkud pozapomenutého….) fotografa, hudebníka, cestovatele a dobrodruha Eduarda Ingriše v NMF. Výstava byla realizována ve spolupráci s Muzeem jihovýchodní Moravy ve Zlíně, Archivem Hanzelky a Zikmunda, kde je Ingrišův archiv uložen. V nejbližších měsících lze očekávat její reprízu v některé z dalších prestižních českých galerií. Doufejme tedy, že se vedení a administrativě muzea podaří tento plán naplnit.

4. Kde hledáte inspiraci při tvorbě nových prací?

Pro mou vlastní tvůrčí práci byla vždy nejvíce podnětná nějaká inspirující situace či setkání, ale nejraději se podílím na týmových projektech, kdy jsem jejich nedílnou součástí a napomáhám k dotváření společné myšlenky, což možná trochu souvisí i s mou dávnou touhou studovat kameru na FAMU. Nejsem ten tzv. „umělec – individualista", který se v daném okamžiku jen tak, z vnitřní potřeby, rozhodne k vytváření „umění". Toho opravdu nejsem schopen. Možná k lepší definici mých zdrojů inspirace a obecně mého přístupu k novým zadáním by se dal použít příklad, kdy jsem pověřen realizací nějaké zakázky. Vždy se v rámci daného zadání snažím o nalezení čehosi, co je mi na něm tzv. „blízké" a čím mne osobně zajímá. Tento přístup samozřejmě není možné zaujmout při fotografování „jogurtových kelímků", ale existují i případy, kdy realizace přesahuje běžný typ produktové, nebo užitné fotografie a tím je pro mne natolik přitažlivá, že k jejímu uskutečnění přistupuji jako ke své volné tvorbě. V nedávné minulosti jsem se například podílel na knize „Braunové" nebo na publikaci o bronzových vratech v polském Hnězdně, respektive o životu sv. Vojtěcha, který je na nich ilustrován. Podařilo se mi v podstatě provést celou jejich fotografickou dokumentaci. Právě na takovýchto pracích mohu plně realizovat svůj tvůrčí potenciál. Následují i další podobné publikace, jako například právě připravovaná kniha o fenoménu jihočeské gotické plastiky mající mimo jiné evropskou úroveň.

I v této zakázce si nalézám to, co mě nesmírně zajímá a těší. Čím dál víc zastávám názor, že snad právě v tom tkví podstata mé profesionální práce.

5. **Co myslíte, že se vám v rámci ARF zvláště podařilo a co byste chtěl zlepšit, čeho dosáhnout (vybavení ateliéru, workshopy, komunikační agentura, úspěšní absolventi) ?**

V rámci ARF se podařilo ve velmi krátkém čase vybudovat skutečně profesionální zázemí pro studium a práci studentů, a to včetně nejnovějšího vybavení pro digitální snímání a úpravu fotografií na nejvyšší profesionální úrovni. Myslím, že jsme v tomto ohledu jednou z nejlépe vybavených škol u nás. Díky porozumění vedení katedry a fakulty je toto vybavení průběžně modernizováno, i když nelze zcela pojmout překotný technický vývoj v této oblasti.

Se svými kolegy se snažíme seznámit naše studenty s osobnostmi a s prací předních odborníků, s profesionálními fotografy, a to především prostřednictvím různých workshopů. Naši studenti se stali hosty v ateliéru, nebo náš ateliér takto navštívili Roman Sejkot, Tono Stano, Michal Macků, Petra Skoupilová, Jan Jindra a další. Za velký přínos považuji naši velmi úzkou a stále se rozvíjející spolupráci s partnerskou školou v německém Dortmundu. Pořádáme společné workshopy pod vedením tamějšího profesora Jörga Winde, předního fotografa a pedagoga. Společná práce českých a německých studentů napomáhá ke vzájemnému porozumění, obohacuje a významně ovlivňuje práci našich, a věřím že i německých studentů. Dvakrát proběhl společný workshop ve zlínském podniku Novesta. Tato akce bude příští rok završena společnou výstavou a katalogem, nebo publikací v české a německé verzi. Naši studenti se samozřejmě účastní stáží na zahraničních univerzitách, např. ve Finsku, Portugalsku a samozřejmě v Německu v rámci programu Erasmus. O kontakty a spolupráci s dalšími univerzitami se i nadále snažíme a považujeme je za velmi důležité pro rozvoj studenta.

Nezbytnou součástí studia na naší fakultě je mezioborová spolupráce. Studenti pracují v rámci cvičné komunikační agentury se studenty ostatních oborů na „zakázkách", které se svým charakterem blíží reálnému životu profesionálního fotografa.

6. **Jste spokojen s výsledky vaší pedagogické činnosti?**

Mou snahou je seznámit studenty s co největším počtem osobností, pokud možno s odlišnými postoji než zastávám já, s odlišnými pracovními i životními zkušenostmi. Nechci zde vybudovat „Prokopovu školu" s deseti absolventy „mladými Prokopy", ale naopak školu s podmínkami umožňujícími dosažení kvalitního vzdělání a širokého rozhledu studentů. Proto stále oslovuji řadu vynikajících osobností z oboru, naposled např. Michala Macků a další, kteří mají touhu předávat své znalosti a zkušenosti nastupující mladé generaci. Jeho workshop „historické fotografické techniky" byl přijat s nebývalým zájmem studentů. Pro mne až překvapivě velký zájem je možná reakcí na neustále větší tlak počítačového zpracování digitálního obrazu. Každý náš student je tedy běžně ve výuce vystaven řadě tvůrčích podnětů a záleží jen na něm samém, jak s těmito informacemi naloží a

jak si je zpracuje. Předpokládám zde v tomto ohledu jejich dostatečnou vyzrálost a dospělost. Škola je tak v našem pojetí spíše rádcem a zprostředkovatelem množství setkání s tvořivými osobnostmi, s různými pracovními metodami, životními pracovními zkušenostmi.

Spokojenost je už sama o sobě velmi relativní pojem. Obecně mě těší úspěšní absolventi a zdejší celková atmosféra relativní pohody jak mezi samotnými studenty, tak i absolventy, pro které pořádáme pravidelná setkání zde ve Zlíně, kde se doufám, stále cítí být i po letech jako doma.

7. Jaký je váš osobní pohled na užitou, reklamní, módní a výtvarnou fotografii?

Upřímně řečeno vašemu dělení fotografie do těchto kategorií se spíše vyhýbám. Spatřuji v něm dokonce určité falešné a umělé rozdělování fotografovy práce. Uvědomme si, že téměř všichni absolventi vysokých fotografických škol se bezpochyby užitou reklamní fotografií živí více než z devadesáti procent, tedy pokud se fotografií vůbec živí. Není žádným tajemstvím, že se zvláště na některých školách tento typ fotografie nesetkává s velkým pochopením. Definujme si ale nejdříve samotný pojem reklamní, užité fotografie, kde je ta hranice? Vždyť i velcí mistři, kteří jsou samozřejmou součástí dějin fotografie, pracovali pro reklamu a zcela určitě jejich kvalita neklesla ani v okamžiku, kdy prodali svůj snímek například pro reklamní kampaň Benettonu. Z mého hlediska bych tedy rozlišoval jen fotografie „dobré" a „špatné", přičemž těch „špatných" je samozřejmě mnohem, mnohem více a speciálně v reklamní fotografii možná úplně nejvíce, což je do značné míry způsobeno poptávkou. Mnozí klienti nejeví o tu tzv. „dobrou" a kvalitní fotografii zájem. Jejich jediným kritériem hodnocení je bohužel často pouze cena. Fotografie z „mobilního telefonu" bude jistě vždy levnější než ta zhotovená Sinarem, nebo Hasselbladem.

8. Co je podle vás nejdůležitější studenty naučit (např. zvládnutí řemesla, láska k médiu apod.)?

Podle mne je nejdůležitější pomoci studentům najít vztah, snad bychom to mohli nazvat láskou k fotografii, k fotografické tvorbě, obecně k tvůrčímu myšlení vůbec. Pokud studenti najdou tento vztah, zamilují si toto médium, tvůrčí činnost, najdou si v každém zadání něco, co je pro ně nové, tajemství, které si pro sebe objeví, a to objevování je bude stále lákat a zajímat, je vše daleko snadnější. Naší prací, jak tomu rozumím, je otvírat okna poznání, ať už do světa umění, současného umění, technologických možností, historických technologických postupů, práce fotografických osobností atd.

Řemeslo, ovládnutí všech dostupných technologií tak, aby si každý sám mohl rozhodnout, kterou kdy použije, je samozřejmostí, protože teprve pak se může svobodně rozhodnout podle charakteru práce a jejich specifik na základě vlastního tvůrčího záměru. Totéž se týká ostatních znalostí a dovedností, orientace v dějinách

oboru, trendech současného umění, nemluvě o vývoji reklamního světa, prezentace vlastní práce, to je samozřejmou součástí vzdělání na naší fakultě.

9. Jak velkou důležitost přikládáte v tvůrčí práci vzdělání?

Domnívám se, že pro kreativního umělce není vzdělání, s největší pravděpodobností, tím nejdůležitějším, či nezbytně nutným, avšak bezesporu svou určitou váhu a důležitost má. Jeho význam spatřuji zejména v možnosti dalšího rozvoje autorovy osobnosti, možnosti seznámit se a dlouhodobě komunikovat s jinými osobnostmi v oboru, s ostatními studenty, v diskuzích si tříbit vlastní názory a postoje. V neposlední řadě pak v možnosti vlastního, v podstatě „beztrestného" experimentování, realizaci pokusů – tvůrčí činnosti, konzultovat se zkušenějšími. Samozřejmostí je seznamování se s historií oboru, s technologiemi, s vlastním řemeslem a dalším. Jsou však také známy individuality, které jsou samouky a teprve v průběhu realizace své práce se vzdělávají a objevují tajemství své zvolené profese. Jsem tedy naprostým zastáncem myšlenky, že „běžný" profesionál by o patřičné vzdělání ve svém oboru usilovat měl, ačkoliv to samo o sobě není podmínkou jeho úspěšnosti a dobrých výsledků.

10. Vyučujete studenty s mnoha specifickými různorodými zájmy. Co je pro vás z tohoto pohledu při výuce nejdůležitější?

Především usilujeme o výchovu profesionálních fotografů, v podstatě schopných úspěšně zpracovat jakékoliv zadání, jež jim život přinese. Dále považuji za důležité vybudování silného vztahu studenta k fotografickému médiu. Fotografii, jak já říkám, nelze dělat bez silného vztahu k ní a člověk se ji musí naučit mít rád, milovat ji, nezřídka je nutno se s tímto médiem až doslova „oženit" a umět také tolerovat řadu jejich ústrků a nepohodlností, stejně tak jako je mnohdy snášíme se svými životními partnery… Tu i tam jsou chvíle a okamžiky naplňující se čímsi, co bez okolků můžeme zvát smyslem života. Budou-li mít tedy mí studenti rádi některý z žánrů fotografie, snadněji pak utvoří kvalitní snímek.

11. Jak hodnotíte z pohledu vyučujícího dnešní studenty?

Domnívám se, že jsou pořád stejní, že se v podstatě moc nemění. Pořád mají své starosti, lásky, rozchody, osobní životy, lepší či horší zázemí. Stejná situace byla i v období mých studií a možná i ve středověku jen s tím rozdílem, že se neustále proměňuje náročnost doby a přibývá svazujících administrativních úkonů, které musí jak pedagog, tak jeho student podstupovat, přičemž se trochu zapomíná na to základní, osobní kontakt, vzájemné porozumění mezi učitelem a studentem, což je často podmínkou dobrých výsledků. Výtvarné, nebo chcete-li umělecké školy obecně mají úplně jiný systém výuky, kontaktu se svými studenty než třeba univerzity na fakultách medicíny, filozofie, ekonomie apod. Tam bývá v posluchárnách kolem stovky studentů, které pedagog někdy ani za rok studia blíže nepozná a už vůbec

nemá prostor na hledání jakýchkoli lidských cest k nim. Zde je výuka postavena právě na osobních kontaktech, konzultacích a často na velmi osobních diskuzích. Každý student řeší v daném okamžiku jiný problém, který se s ním společně snažíme vyřešit. Občas mluvíme o jeho osobní situaci, možná aktuální krizi, která pak přímo ovlivňuje jeho tvorbu a o aktuální schopnosti tuto krizi překonat. Současně se však snažíme, aby se studenti naučili své osobní situace pokud možno nevnímat, či překonávat a nenechat tím ovlivňovat jejich vlastní práci .
Odpověď na otázku, jak hodnotím z pohledu vyučujícího dnešní studenty tedy zní - jsou asi stejní, jako byli vždy předtím.

12. Jak se vaši studenti vyrovnávají s případnou kritikou?

Tato otázka asi měla směřovat spíše na ně, ale obecně lze říci, že to záleží na jejich osobnosti a na vztahu a důvěře k nám, k jejich učitelům. Pro nás je důležitá komunikace se studenty, a ta probíhá v rámci oficiálních konzultací v prostorách školy, často i mimo školní budovu při všech možných příležitostech. Zmínili jsme již, že studium na uměleckých školách je postaveno velmi často na osobním kontaktu, mnoha hodinách diskuzí, které možná ani se zadaným tématem přímo nesouvisí. V těchto rozhovorech pak často vysvětluji, proč jsme při hodnocení zaujali právě toto stanovisko. Student, který nekomunikuje, přinese již „hotové" dílo je studentem, o kterém nevím, proč vlastně studuje. Vždyť právě ta komunikace, vášnivé diskuze, to by mělo být podle mého názoru to, co je hlavní součástí studia na školách tohoto typu.
Snažíme se být v každém ohledu nestranní, objektivní. Často se stává, že jedna studentova práce je hodnocena výborně, jiná je hodnocena hůře, nebo ji dokonce musí opakovat. Téměř všechny práce nakonec hodnotí komise složená ze všech pedagogů ateliéru, často i z kolegů grafiků. Co mne trápí na systému hodnocení je to, že nelze oficiálně stanovit dílčí měřítka zadané práce, ale že nakonec musíme dojít k jediné známce, tedy k jakémusi průměru všech prací. Díky tomu se hodnocení nestává skutečným obrazem studentových schopností a znalostí.

13. Čím je ARF FMK UTB ve spektru fotografických škol specifický? Na jakou oblast se soustřeďuje koncepce studia? Co je cílem výuky?

Na tuto otázku se pokusím odpovědět odzadu. Co je cílem výuky? Asi už to v tomto rozhovoru zaznělo, cílem je kreativně tvořící profesionální fotograf, který je v podstatě schopen zvládnout bez větších problémů řešení jakéhokoli zadání, které mu život přinese s tím, že se pochopitelně bude specializovat na určitý, jemu blízký, fotografický obor či žánr. V neposlední řadě pak je naším cílem vybudovat ve studentech silný pozitivní vztah k tomuto oboru, fotografickému médiu, a rozvíjet jejich tvůrčí schopnosti.
Pro naši školu je specifické její zaměření spíše na užitou fotografii, i když jak už jsem výše uvedl, nemám toto dělení rád a nemyslím si, že lze jednoduše rozdělit fotografii

na „uměleckou“ a „užitou“. Důležitou součástí studia je mezioborová spolupráce a časté řešení zadání, která jsou buď reálnou „zakázkou“, nebo se svým charakterem takové blíží. Studenti jsou často konfrontováni se situacemi, které se podobají reálnému profesionálnímu životu. Samozřejmou součástí studia je i předmět „Strategie prezentace“, kde se studenti učí představit svou vlastní práci. To je také součástí života profesionálního fotografa. Novinkou je možnost studia ve formě stáží na jiných oborech, často mají studenti zájem o rozšíření svých znalostí o další obor, zejména grafický design nebo animace. V budoucnu pak mají ještě širší možnost uplatnit svůj tvůrčí potenciál.

14. Jaké jsou požadavky pro přijetí a podmínky studia? Jsou vaše kritéria spolehlivá?

Požadavky na uchazeče o studium jsou asi podobné ostatním obdobným školám. Dvoukolové talentové zkoušky, uchazeč do prvního kola posílá určitý počet prací podle konkrétního zadání, ve druhém kole realizuje několik úkolů přímo ve Zlíně, absolvuje znalostní testy a nakonec pohovor s přijímací komisí.

Problémem je skutečnost, že přijímáme 10 studentů do bakalářského studia, a to považuji při počtu všech škol s výukovým programem fotografie u nás za počet přehnaný. Tato země zkrátka každoročně 50-60 talentů nemá. Na druhou stranu je velmi zajímavé pozorovat ty, o kterých jsme se domnívali, že vlastně jsou přijati jaksi navíc, jak se vyvíjejí a nezřídka se stává, že svou pílí a snahou v několika měsících dohánějí ty „talentovanější“, ale řekněme pohodlnější. No a ti, kteří nezvládají tempo a náročnost studia v prvních semestrech, často naši školu opouštějí sami. U uchazečů o magisterské studium máme větší přehled nejen o jejich talentu, tvůrčích schopnostech, ale také o jejich skutečném zájmu o obor, případně o další podobné obory naší fakulty.

15. S jakými představami o fotografii podle vás studenti přicházejí?

To je skutečně velmi individuální, myslím si však, že často si svou definitivní představu utvářejí až v průběhu prvních semestrů. Samozřejmě se při přijímacím pohovoru od nich dozvídáme, že je k fotografii velmi inklinují a chtěli by se s ní živit, občas jmenují i žánr nebo obor, který je zajímá, ale nejsem si jist tím, zda za těmito slovy je nějaká konkrétní představa. Někteří naopak mají zcela jasnou ideu o svém studiu na naší fakultě, jsou velmi dobře informovaní o průběhu studia, nárocích, často se stává, že dlouho před přijímacím řízením přicházejí k nám a informují se o studiu, o našich požadavcích atd. Nevím, jaká je v tomto směru situace na jiných univerzitách a podle jakých kritérií si někdo volí právě tu naši školu. V poslední době jsme ale zaznamenali, že přibývá posluchačů studujících paralelně naši a nějakou jinou školu, např. Slezskou univerzitu, protože se domnívají, že se zde tolik nevěnujeme určitým žánrům.

16. Jak jsou vaši absolventi vybaveni pro konkurenční prostředí v reklamě?

I tato skutečnost byla už v tomto rozhovoru zmíněna. Pokusím se tedy o stručné shrnutí.

Mají znalosti o všech základních žánrech profesionální fotografie, zvládají všechny dostupné technologie snímání a zpracování fotografického záznamu, jsou seznámeni se strategií prezentace vlastní práce a aktuálními trendy nejen v reklamní branži, ale i současného výtvarného umění. Samozřejmostí je i orientace v dějinách oboru a obecně v dějinách výtvarného umění i architektury. Mají praxi v řešení úkolů, které se blíží profesionálnímu životu fotografa. Orientují se také v jiných výtvarných oborech, jsou tedy případně schopni uplatnit svůj tvůrčí potenciál i jinde.

17. Jsou již mezi absolventy ARF také zahraniční studenti?

Mezi našimi absolventy magisterského studia dosud nejsou zahraniční studenti, nepočítáme-li dvě absolventky ze Slovenska.

18. Kde mohou vaši absolventi nalézt uplatnění?

Naši absolventi nacházejí uplatnění především jako profesionální fotografové na „volné noze", ale také jako zaměstnanci redakcí různých časopisů, reklamních agentur na různých pozicích v kreativních odděleních apod.

19. Jak vy sám hodnotíte jejich závěrečné práce?

Na tuto otázku je velmi obtížné jednoduše odpovědět, opět bych musel konstatovat, že je to velmi individuální. Domnívám se však, že mnohé práce odpovídají naší představě o profesionálně zvládnutém zadání, o vysoké kreativitě studenta. Konečně na podzim tohoto roku připravujeme první bilanční výstavu prací našich studentů a absolventů, kde se zajisté vedle ostatních prací objeví některé ze závěrečných prací našich absolventů. Tam budeme moci jak my, tak i veřejnost posoudit úroveň našich studentů i absolventů. Stále však musíme mít na paměti, že jsme škola velice mladá, ARF existuje teprve devátý rok a absolventů magisterského studia je pouhých třináct. Je tedy příliš brzo na nějaká ucelená, konkrétní hodnocení. Navíc pro mne je velmi těžké objektivně hodnotit práci našeho ateliéru.

20. S jakými firmami a organizacemi ARF spolupracuje?

Mezi nejmladší projekty patří bezpochyby Novesta ve spolupráci s Fachhochschule v německém Dortmundu. Nyní se dále zabýváme už i konkrétními zakázkami s ohromným motivačním účinkem na studenty. Stimulující je pro ně už samotné skutečné uplatnění realizované práce a komunikace se zcela konkrétním zadavatelem, firmou. Jmenovat mohu zlínskou firmu Svoboda-Březík, pražské Uměleckoprůmyslové museum, ale i firmu Novesta aj. V souvislosti s technickým vybavením ateliéru spolupracujeme s firmou Hensel, respektive jeho zástupcem,

firmou Sunnyflash (světelný park), Epson (velkoformátové tiskárny), Olympus, EIZO a dalšími.

21. Jak často přehodnocujete strukturu vašeho studijního programu, zaměření aktivit ARF a zaměření potřebám praxe?

Z tohoto hlediska je přesněji definován pouze obecný základ - bakalářské studium, kde chceme studenty podrobněji seznámit se všemi žánry a technologiemi, rozvinout jejich kreativitu tak, aby se uměli ve svém oboru suverénně orientovat. Po prvním semestru, kde se studenti seznamují se základy klasické černobílé fotografie a fotografie předmětů a povrchů, dochází také k vyrovnávání rozdílu mezi jednotlivými studenty v ovládání techniky a schopnosti řešení základních zadání. Někteří z nich již totiž absolvovali některou ze středních fotografických škol. Pro následující semestry pak modifikujeme systém cvičení a zadání pro předmět Ateliér reklamní fotografie prakticky před každým semestrem. Diskuse nad změnami probíhají vždy za účasti všech stálých členů pedagogického sboru. Tento proces modifikace je samozřejmostí, daný vývojem výuky v ARF, důsledky skladby a rozsahu zadání se projeví nezřídka až po několika letech. Výsledky takto získaných pozitivních i negativních zkušeností pak promítáme právě do oněch změn, kdy pak některá zadání omezujeme, či rušíme, protože nic nového nepřinášejí, nebo jsou naopak časově či objemově poddimenzovaná. Pak je tu samozřejmě oblast úkolů, které modifikujeme i na základě toho, že přichází nový kolega a jemu pak přizpůsobujeme soubor zadání.
Myslíme také na nečekané a podnětné nové „zakázky" zvenčí (Novesta), pro něž je vyhrazen tzv. aktuální úkol, hodnocen posléze jako součást ateliérových cvičení (hlavní předmět). Postupem času byly upraveny termíny odevzdání některých dílčích cvičení, zvláště v prvních dvou ročnících, kdy přísně dbáme na jejich včasném předložení už v průběhu semestru a vyhodnocuje je tzv. malá hodnotící komise složená z pedagogů ARF. Na základě našich připomínek pak svá cvičení dle situace přepracovávají. Rovněž na konci semestru probíhá hodnocení všech dílčích cvičení komisionálně spolu s jejich obhajobou završenou udělením konkrétní známky. Pokud jde o tzv. semestrální úkol, který je svým významem srovnatelný s ateliérovými cvičeními a je pojat jako volný výstavní soubor není v současnosti vůbec tématicky omezován (zatímco dříve byla témata těchto prací v jednotlivých semestrech zadána obecně např.: „papír"; „člověk"; „tělo"aj.). Student se tak může rozhodnout, zda bude pracovat na dlouhodobějším projektu a bude postupně prezentovat dílčí etapy projektu, nebo zda se bude každý semestr nebo ročník zabývat projektem novým.

22. Považujete za ideální a uspokojivé studijní a sociální zázemí vašich studentů (ubytovací a stravovací podmínky) ?

Nevím, co považujete za ideální podmínky pro studium, každý má jinou představu o svém pracovním i soukromém prostředí. Domnívám se však, že jsou naši studenti schopni zařídit si podmínky tak, aby byly pro ně přijatelné a neovlivňovaly negativně

jejich studium. Určitou nevýhodou jistě je umístění naší školy, která je poměrně vzdálená od centra. Většina našich studentů také dojíždí z jiných částí republiky, potřebují tedy nějaké kvalitní ubytování, které si zajišťují poslední dobou spíše společně na privátech. Je to cenově výhodnější a mají zajištěnou větší svobodu pohybu. Uvědomme si, že jsou to dospělí lidé, mají svůj názor a konečně, my je učíme samostatnému myšlení a zodpovědnosti za vlastní činy. O podmínkách jejich bydlení jsem průběžně informován. Ve Zlíně, jako asi ve všech univerzitních městech, jsou nedostatečné ubytovací kapacity na kolejích, snažíme se jim, pokud nastává nějaký problém právě s ubytováním, v rámci možností pomoci. V poslední době však musím konstatovat, že se s tímto problémem tolik nesetkávám. Pro ty, kteří jsou ubytováni na kolejích, spíše nastávají problémy v období prázdnin. K obtížím také dochází, pokud studenti nějakou práci opakují, nebo v případě rozvolněného studia, dokončování diplomových prací apod. Ale jak již bylo řečeno, jsou schopni samostatně tyto problémy řešit. Stravovací podmínky jsou dobré, přímo v budově fakulty je univerzitní menza, takže studenti nemusejí ztrácet příliš mnoho času s docházením na oběd apod.

Každého uchazeče o studium na naší škole upozorňujeme, že je studium finančně náročné, to se ale příliš neliší od obdobného studia na jiných školách. Tedy kromě toho, že je na rozdíl od pražských škol naše škola trochu na periferii a jejími studenty je velká většina ˝mimozlínských", mají, domnívám se, podmínky srovnatelné.

23. Jsou témata ročníkových prací striktně určena osnovami nebo reagujete na mentalitu ročníku?

Spíše bych řekl, že se snažíme reagovat na vývoj vnějších okolností a podmínek jednotlivých cvičení. Například nyní pracujeme na projektu, kdy si každý ze studentů zvolí určitý prostor a musí jej ztvárnit v určitém, předem daném čase (do konce semestru, akademického roku apod.), podobně jak tomu bylo v projektu Novesta. Před zahájením vlastní realizace budou studenti povinni vypracovat a obhájit explikaci a také předložit „testovací fotografie". Účelem je, aby každý student měl dopředu rozmyšleno řešení úkolu, jasnou představu o jeho výsledku, ale také o formě prezentace své práce. To vše musí předběžně konzultovat se svým zvoleným vedoucím dané práce. Smyslem tohoto zadání bude především absolutní tvůrčí svoboda, ať už ve výběru tématu, tak v jeho konečné prezentaci, pokud jej samozřejmě posluchač patřičně obhájí.

10.3 Interview se studenty a absolventy

10.3.1 Kamila Musilová

(Na UTB od 2003, nyní 3. ročník; na ITF od 2004, nyní 2. ročník)

1. **Popište jeden učební den na UTB.**

Ateliérový den, kdy je možno konzultovat fotografie, se koná jednou za týden. Konzultace většinou probíhají v rámci ročníků, ale je samozřejmě možné konzultovat i individuálně s různými pedagogy. Ostatní dny v týdnu probíhá výuka teoretických předmětů.

2. **Jak hodnotí pedagogové vaše fotografická cvičení? Případně proveďte srovnání metod hodnocení fotografických cvičení na ITF a UTB.**

Na UTB dostáváme na začátku semestru zadání cvičení a klauzurních prací. Některá cvičení jsou pak hodnocena v průběhu, některá na konci semestru. Celkové hodnocení většinou probíhá v jednom dni za přítomnosti všech pedagogů.
Oproti tomu na ITF kromě klauzurních prací hodnotí cvičení pouze daný pedagog. V takovém množství studentů, kteří jsou na ITF, není ani jiný systém možný, avšak musím říct, že v mnoha případech je způsob hodnocení poněkud laxní.

3. **Na které škole se cítíte více zapojena do aktivního fotografování? Která škola vás více motivuje?**

Domnívám se, že větším motivačním zdrojem je mi UTB, což je vcelku pochopitelné, protože díky denní formě studia jsem prakticky v neustálém kontaktu s ostatními studenty. Také mám možnost účastnit se jak aktivně, tak pasivně všech workshopů a událostí, které se zde konají.

4. **Máte také nějaké zkušenosti se studiem fotografie na některé ze zahraničních škol?**

V roce 2005/06 jsem v rámci mezinárodního programu Erasmus studovala na Fachhochschule Dortmund v Německu, obor Fotodesign se zaměřením na reklamní fotografii.

5. **Jste spokojena s výsledky vaší fotografické činnosti?**

Se svými výsledky se cítím být spokojenější na UTB, což je možná způsobeno mým intenzivnějším zapojením do dění v rámci školy.

6. **Využila jste již na UTB možnosti mezifakultního studia? Víte, co vám tato příležitost může poskytnout?**

Nevyužila a neshledávám tuto možnost pro mne nikterak atraktivní.

7. **Uvítala byste výuku v angličtině?**

Rozhodně ano.

8. **Na které škole je podle vás více podporována tzv. individuální profilace studenta, tj. vlastní volba předmětů, tempo studia, přerušení studia apod. ?**

Na obou školách mi volba předmětů nepřijde ideální. Např. v bakalářském studiu na UTB nemáme volbu téměř žádnou, tzn. dostáváme přesná zadání cvičení. Volitelné prakticky není vůbec nic, tedy kromě témat bakalářské práce a semestrálních prací, které jsou omezené jen společným tématem (např. tělo, člověk, …) Tento studijní plán je však nastaven tak, že během tří let si studenti vyzkoušejí téměř všechny fotografické žánry.
ITF tuto možnost také naskýtá, avšak v takovém množství studentů a předmětů není, dle mého názoru, vše uskutečňováno tak důsledně. Myslím, že pokud by na ITF bylo, alespoň ve vyšších ročnících, méně předmětů, bylo by možno se více soustředit na typ fotografie, kterou se daný student chce v budoucnu zabývat.

9. **Spolupracovala jste v rámci výuky reklamní tvorby na UTB již s nějakým odborníkem z oblasti marketingové komunikace ? Byla jste s výsledky vaší spolupráce spokojena ?**

Fakulta multimediálních komunikací UTB byla založena se záměrem vzájemné komunikace mezi výtvarníky a studenty marketingu. Myslím si, že je to výborná vize, avšak ve výsledku ne až tak funkční. Spolupráce těchto dvou oborů není až tak úzká, společné předměty (např. komunikační agentura) jsou mnohdy brány spíše jako povinně plněné, než aby se v nich objevovala radost z tvoření. Myslím, že by sama škola měla nastavit lepší podmínky pro komplexnější spolupráci studentů.

10. **Na které škole se cítíte lépe seznámena s moderními trendy v oblasti výtvarného umění a reklamy?**

Velice vítám přednášky pořádané na ITF. Jsou zde zvány zajímavé osobnosti, zabývající se aktuálními tématy z oboru. Na UTB nejsou tyto přednášky bohužel tak časté.

11. **Zúčastnila jste se v průběhu studia na ITF či UTB nějakého projektu či skupinové výstavy?**

Na UTB jsem se v roce 2005 zúčastnila projektu „Odpojeno-spojeno“ v Centre for Central European Architecture. Šlo o propojení vybraných diplomových prací

studentů architektury a fotografie. Dále jsem se podílela na workshopu „Novesta a.s." společně s německými studenty z Fachhochschule Dortmund.
Na ITF jsem se zapojila do projektu „Opava na prahu nového tisíciletí" a „Dvě města – dvě univerzity na hranici".

Kamila Musilová, 13. srpna 2006

10.3.2 Alžběta Trubačová

(Na UTB od roku 2000, BcA. 2003, MgA. 2006)

1. **Popište jeden učební den na UTB.**

V prvních ročnících v jednom dni proběhnou většinou 3-4 přednášky, ve vyšších ročnících se jich koná podstatně méně, často pouze jedna v celém dni. Popsala bych například jeden den v 5. ročníku: přednáška z dějin kultury od pana Suchánka, pouze jediná, avšak trvající asi čtyři hodiny (14:00-18:00). Byla to jedna z nejzajímavějších přednášek za celé mé studium, kdy jsem se ponořila do jeho vyprávění, zapomněla tak na svou přítomnost ve škole, doslova jsem se ocitla v toku jeho slov…I takto vypadal jeden učební den na UTB. Kromě toho by měl ještě student neustále pracovat na svých fotkách, což záleží v podstatě na jeho umění zorganizovat si vlastní čas.

2. **Jaké cíle podle vás ve výuce sledují pedagogové na UTB ?**

Jejich cíle jsou úplně jasné. UTB je reklamní škola a právě k reklamě se nás snažili pedagogové vést.

3. **Mohla byste zmínit některé z vyučovacích metod vašich pedagogů?**

Na začátku semestru se sejde ročník, dostane zadání, proběhne diskuse, a pak každý pracuje na svých fotkách. Konzultovat by měl student alespoň dvakrát za semestr, pokud se tak nestane, může být klidně u zkoušek vyloučen.

4. **V kolika letech jste se začala připravovat na studium fotografie?**

V šestnácti letech.

5. **Máte také nějaké zkušenosti se studiem fotografie na některé ze zahraničních škol ?**

Zúčastnila jsem se zahraniční stáže v rakouském St.Poltenu, což na mě mělo zásadní vliv. Zde se ale fotografie nestuduje, tedy UTB má kontakty i se školami tohoto charakteru, podobně je na tom třeba i Portugalsko. Konkrétně jsem zde studovala počítačové programy – Adobe In Design, Illustrator aj. Tato účast mě obohatila především po jazykové stránce a také jsem se zde seznámila s lidmi, s nimiž jsem v neustálém kontaktu. Právě při takové příležitosti si student celkově uvědomí svůj životní záměr, specializaci a osobní důležitost, taktéž se naučí prosazovat a budovat si vlastní sebevědomí.V tom vidím hlavní smysl těchto stáží.

6. **Jste spokojena s výsledky vaší fotografické činnosti ?**

Asi tak jako každý člověk s určitými ambicemi a vyššími cíli, je stále co zlepšovat a přivádět k možné dokonalosti.

7. **Zúčastnila jste se v průběhu studia na ITF či UTB nějakého projektu či skupinové výstavy ?**

UTB pořádala vícero výstav prací studentů, o kterých v podstatě nemám téměř žádný přehled. Snad jednu výstavu bych mohla uvést Odpojeno-Spojeno v Praze, což byl projekt studentů architektury a fotografie.

8. **Cítila jste se na UTB zapojena do aktivního fotografování, například v jednotlivých projektech? Motivovala vás UTB z vašeho pohledu dostatečně?**

Například workshopů bylo několik, uvedla bych zejména společný projekt našich studentů a posluchačů z dortmundské Fachhochschule. Celý týden jsme společně fotografovali v Novestě, kde se vyrábí gumová obuv. Zajímavý byl odlišný způsob naší a jejich práce.
Toto setkání mi umožnilo zejména poznat velké množství jedinců s velmi odlišnými způsoby práce, různorodými povahami a názory.

9. **Využila jste již na UTB možnosti mezifakultního studia? Víte, co by vám tato možnost mohla poskytnout ?**

Zatím nebylo potřeba využít této příležitosti.

10. **Je na UTB podle vás podporována tzv. individuální profilace studenta (tj. vlastní volba předmětů, tempo studia, přerušení studia apod.)?**

Přerušení a rozvolnění studia spolu se zahraničními stážemi je docela podporováno.

11. **Uvítala byste výuku v angličtině ?**

Pokud by UTB navštěvovalo větší kvantum zahraničních studentů, tak ano. Není zrovna nejšťastnější situace, kdy například německý student musí absolvovat přednášku probíhající v českém jazyce. Pokud je však škola určena pouze našim studentům, nenabývá tato možnost nějak zvlášť podstatného významu.

12. **Spolupracovala jste v rámci výuky reklamní tvorby na UTB již s nějakým odborníkem z oblasti marketingové komunikace ? Byla jste s výsledky vaší spolupráce spokojena ?**

Přednášela nám celá řada odborníků z marketingové komunikace a dále jsem spolupracovala s několika studenty marketingu, což mi jednoznačně vyhovovalo.

13. **Cítila jste se být na UTB dobře seznámena s moderními trendy v oblasti výtvarného umění a reklamy ?**

Naše škola je reklamní a tudíž se snaží držet současných trendů. Zaměstnává specialisty jak na současné umění, tak na fotografii i reklamu.

14. **V čem spatřujete smysl vlastní fotografické tvorby ? Co vám přináší fotografie?**

Fotografická tvorba mi přináší jakýsi pocit uspokojení a sebevyjádření. Většina lidí se potřebuje ve své práci nějakou formou kreativně vyjádřit, když to však ale z nějakého důvodu není možné, snaží se tento fakt vykompenzovat alespoň nějakými zálibami. Pokud však tyto zájmy nemají, nastává jakási tragédie, jež se projevuje v jejich neustálé nešťastnosti a v pocitu neuspokojení. Já osobně svou kreativitu ventiluji pomocí fotografování. Nyní jako čerstvá absolventka se potkávám s realitou dnešního světa a při mém zájmu o problém nabídky a poptávky zjišťuji, že trh projevuje jisté sympatie k typům fotografií, které mě osobně iritují a žádným způsobem nenaplňují, avšak fotografie, které se naopak líbí mně, nejdou na odbyt. Domnívám se, že toto je běžný problém dotýkající se všech nováčků usilujících o úspěch v tvrdém světě komerce a reklamní fotografie.

Alžběta Trubačová, 13. srpna 2006

10.3.3 Tereza Vlčková

(Na UTB od 2003, nyní 3. ročník; na ITF od 2004, nyní 2. ročník)

1. **Popište jeden učební den na UTB.**

V prvé řadě záleží na tom, jaké předměty si studenti zvolí a zda jsou zrovna ateliérové dny (čtvrtek, pátek). Dále pak také na tom, zda jsou praktické nebo teoretické předměty, jako je angličtina, dějiny umění, dějiny filmu atd.

2. **Jak hodně se liší vyučovací metody, přístup pedagogů na ITF a UTB?**

Dle mého názoru je na UTB celkový nedostatek pedagogů. Proto především kladně hodnotím příchod pana prof. P. Diase. Nemohu však opomenout také další schopné profesory, např. p. T. Pospěcha, p. J. Jindru, p. J. Prokopa aj. Konkrétně v reklamě oceňuji pedagogické kvality p. J. Jindry, avšak mě osobně se asi nejlépe komunikuje a konzultuje s p. J. Prokopem.

3. **Jak hodnotí pedagogové vaše foto. cvičení?**

Způsobu hodnocení fotografií na ITF vcelku moc nerozumím. Úroveň přijímaných prací v některých předmětech se mi často jeví jako „nedokonalá". Domnívám se, že na UTB jsou přísnější, ale odůvodnění hodnocení nám zůstává nedostupné. To znamená, že když je práce na dobré úrovni, je podle příslušného systému hodnocení oceněna co největším množstvím kreditů. Na druhou stranu když je práce méně zdařilá či stejně zdařilá, ale ohodnocena nižším počtem kreditů, nedostává se studentům ze strany pedagogů žádného vyjádření. Takto hodnocený student se tedy prakticky nedozví , co by bylo třeba zlepšit, či přepracovat, což se projeví v konečném hodnocení. Myslím si, že by bylo záhodno pouvažovat o jistém předělu v tomto způsobu hodnocení.

4. **Na které škole se cítíte více zapojena do aktivního fotografování? Která škola vás více motivuje?**

V mém případě se cítím být intenzivněji zapojena do aktivního fotografování na UTB, má forma docházky je prezenční, proto s fotografií přicházím do styku téměř denně. Kombinované studium na ITF je pro mě víceméně takovým zpestřením, zvláště nabídka nejrůznějších workshopů je velkým oživením.

5. **Máte také nějaké zkušenosti se studiem fotografie na některé ze zahraničních škol?**

Zatím nikoliv, ale velice mě zaujal projekt Erazmus, zprostředkovávající zahraniční stáže především do německého Dortmundu propagovaného na UTB. Ráda bych se do něj zapojila, a to nejspíše v příštím semestru.

6. **Jste spokojena s výsledky vaší fotografické činnosti?**

Vcelku ano. Musím říci, že má spokojenost je výraznější v souvislosti s UTB, kde si také více nechávám záležet na celkových výsledcích mých prací.
Na ITF jsou pro mě bohužel některá zadávaná cvičení nepřitažlivá.

7. **Zúčastnila jste se v průběhu studia na ITF či UTB nějakého projektu či skupinové výstavy?**

Nabídka nejrůznějších workshopů na ITF je pro mne velkým oživením, ačkoli na druhou stranu jejich tématické zaměření na akt či krajinu je pro mě neatraktivní. Na UTB se sice pořádají akce pro mě zajímavějšího charakteru, ale je jich zase podstatně méně. Účastnila jsem se zde projektu Novesta, což probíhá na principu spojení dortmundské Fachhochschule s UTB. Prvotním krokem byla prohlídka staré továrny na výrobu gumové obuvi, což absolvovalo asi 15 studentů. Ten, kdo byl tímto projektem osloven a zaujat, pokračoval v jeho realizaci s možností další konzultace s českými pedagogy, ale především s německým profesorem p. Jörgem Winde. Konečné výsledky jsme prezentovali na malé výstavě přímo v prostorách Novesty. K tomuto projektu vyšel také katalog.
Na UTB se také pořádá soutěž Miss Academia. Pravidla spočívají v samotném přihlášení se do soutěže, kde studentky z jednotlivých univerzit nesmějí prozradit jejich název. Poté za doprovodu komentáře z řad studentů předstoupí před odbornou porotu. Následně probíhá základní rozhovor, podle kterého se hodnotí celková úroveň studentky. Pro ztížení už i tak dost stresující situace, porota občas klade až zapeklité dotazy. Soutěž probíhá celkově ve dvou semestrech, já jsem se dostala pouze na jeden z nich , tedy focení reportáže. Na tuto činnost jsme byli celkem tři studenti, z čehož někteří vyšli s takřka dvacetiprocentní účastí na samotné realizaci.
V mých výhledových plánech se rýsuje také zájem účastnit se velké retrospektivní výstavy, která se bude konat v říjnu roku 2006. Momentálně bych chtěla začít intenzivně pracovat na určitých souborech, které jsou uspořádány zatím jen v mých představách, a které jsem bohužel nemohla uskutečnit kvůli špatnému počasí. Na tuto výstavu bych ráda dodala něco novějšího a neotřelého. Bohužel díky mé sebekritičnosti se mi málokteré vlastní práce skutečně líbí a zamlouvají pro další zveřejnění. Má volba prací vhodných pro vystavení nebude proto jednoduchá.

8. **Využila jste již na UTB možnosti mezifakultního studia? Víte, co vám tato možnost může poskytnout?**

Zatím nebylo potřeba využívat této příležitosti.

9. **Uvítala byste výuku v angličtině?**

Rozhodně ne.

10. **Na které škole je podle vás více podporována tzv. individuální profilace studenta, tj. vlastní volba předmětů, tempo studia, přerušení studia apod.?**

To nelze tak jednoznačně říci. Přístup na ITF je volnější, na UTB musíme v prvním ročníku projít řadou méně oblíbených předmětů, jako je fotografie porcelánu, skla, příborů aj. Musíme se také obeznámit se širokým spektrem technických disciplín, které nás spíše unavují, než aktivizují, ale zase ve třetím ročníku máme větší volnost. Na ITF je situace podobná, ale cvičení vždy obsahují také volnější část, ve které mohu lépe využít svůj tvůrčí potenciál.V konečném důsledku tuto situaci vnímám na obou školách stejně.

11. **Na které škole se cítíte lépe seznámena s moderními trendy v oblasti výtvarného umění a reklamy?**

Domnívám se, že výuka na UTB je taková novější, trendovější a předměty se stále upravují. Letošní studenti druhých ročníků mají systém výuky o něco odlišnější než ti lonští. Docela se mi zamlouvá přístup profesora J. Jindry, neboť mi při prezentaci poskytl nesmírnou pomoc, co se technických věcí týče. Také např. p. J. Prokop v minulosti nevyvíjel se studenty víceré aktivity, ale v současné době připravuje pro studenty prvních ročníků nejrůznější workshopy, např. focení skla, porcelánu aj.

12. **V čem spatřujete smysl vlastní fotografické tvorby? Co vám přináší fotografie?**

V práci s lidmi, je mi asi nejbližší. Na ITF se mi např. velice líbily konzultace s Ditou Pepe. Na UTB se zase realizoval projekt Mixér, přehlídka formou přednášek. Nešlo tedy o spolupráci na konkrétní věci, pouze jsme si poslechli zkušenosti návrhářů, např. jaká je jejich spolupráce s fotografy atd. Ocenila jsem také přítomnost několika osobností, které přijaly pozvání, např. Denisa Nová nebo redaktor časopisu Vogue. Tato škola je velice progresivní a vlastní konstantní touhu po něčem novém.

13. **Z jakých studentských aktivit se sestává váš školní život, tj. studentský časopis, internetové stránky aj.?**

Například prezentace školy na internetu je velice upadající. Nelze však tuto skutečnost přisuzovat fakultě, ale především studentům. Bylo by vhodné kdyby se vyčlenila nějaká užší skupina aktivnějších studentů, která by se těmto webovým stránkám plně věnovala. Mohl by to být také prostor pro ukázky studentských prací.

Tereza Vlčková, 13. srpna 2006

10.4 Přehled pedagogů a techniků ARF

Přehled pedagogů ARF:

- **Prof. Mgr. Pavel Dias**, (1997 – 1998 a 2005 – dosud

- zakladatel ARF, vedení cvičení *Dokumentární soubor*, *Knižní publikace*

- **Mgr. Tomáš Dvořák,** (2001 – 2003)

- přednášky a semináře *Fotografie na digitální medium*, vedení a konzultace jednotlivých cvičení, zejména *Table top*, fotografický projekt *Inspirace hudbou*

- **Mgr. Jan Jindra**, (2002 – dosud)

- vedení a konzultace jednotlivých cvičení, zejména *Table top*, seminář *Strategie prezentace* a *Trikové fotografické techniky*

- **Mgr. Pavel Kosek** (1997)

- spoluzakladatel ARF

- **RNDr. Petr Novotný**, (1998 – dosud)

- přednáší technologické předměty: *Chemii*, *Optiku*, *Senzitometrii, Kolorimetrii*

- **MgA. Mgr. Tomáš Pospěch**, (1997 – dosud)

- přednáší *Dějiny fotografie I – III*, *Současné tendence fotografie I, II; Diplomový seminář*; cvičení *Dokumentární soubor*, *Pocty*, *Medailon osobnosti*

- **Mgr. Jaroslav Prokop**, (1999 – dosud)

- vedoucí atelieru ARF, vedení a konzultace jednotlivých fotografických cvičení

- **Ing. Roman Sejkot**, (2003 - 2004)

- přednášky a semináře *Fotografie na digitální medium*, vedení a konzultace jednotlivých cvičení, zejména *Tvář a tělo*, *Akt*

- **Mgr. Jana Smahelová**, (1997 - 2003)

- vedení a konzultace jednotlivých cvičení, zejména *Tvář a tělo*, *Akt*

- **Mgr. Jiří Víšek**, (1998 – 1999)

- vedení a konzultace jednotlivých cvičení, zejména *Table top*, práce s velkoformátovou kamerou

Přehled techniků ARF:

- **BcA. Lubomír Ančinec**, (2005 – dosud)

- technik

- **Vladimír Pšenčík**

- (2003 - 2005), technik

- **Jan Regal**, (1997 – dosud)

- správce atelieru, seminář a cvičení pro 1. a 2. ročník *Fotografické praktika*, *Zvláštní fotografické techniky*

10.5 Přehled studentů a absolventů ARF

- **Petra Bártková**, (1997, BcA. 2000, MgA. 2002)
- **Marek Bartoš**, (od 2001, BcA. 2006, nyní 4. ročník)
- **Milan Bureš,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Vanda Dejlová-Peroutková,** (1998, BcA. 2001, MgA. 2003)
- **Petr Dobiáš,** (od 2002, BcA. 2005, nyní 5. ročník)
- **Tomáš Dostálek,** (1997 – 1998)
- **Vendula Fantová**, (1997, BcA. 2000, MgA. 2002)
- **Ondřej Fišer**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Martina Gajdačová,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Lenka Grossmannová**, (od 2001, BcA. 2004, nyní 5. ročník)
- **Michala Homolová**, (od 2002, BcA. 2005, nyní 5. ročník)
- **Jiří Hrnek,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Jan Hrouzek**, (od 2003, nyní 3. ročník)
- **Ondřej Hruška,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Helena Jugasová-Kosková**, (1997 – 2000)
- **Anton Karpita**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **Petr Karšulín**, (1998, BcA. 2001, MgA. 2003)
- **Pavlína Kleprlíková,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Eva Končalová**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Jan Krejčí**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **Markéta Kubačáková**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **Ivo Kulhavý**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Jitka Laníková**, (1997, BcA. 2000, MgA. 2002)

- **Petr Leška**, (2000, BcA. 2004)
- **Jana Lištiaková**, (1999, BcA. 2002, MgA.2005)
- **Karolína Némethová**, (2000, BcA. 2003, MgA. 2005)
- **Daniela Novotná**, (1999, BcA.2002, MgA. 2005)
- **Luboš Novotný**, (1999, BcA.2002, MgA. 2004)
- **Tomáš Manina**, (od 2003, nyní 3. ročník)
- **Tomáš Marek**, (1998, BcA. 2001, MgA. 2004)
- **Jana Mattasová**, (od 2003, BcA. 2006, nyní 4. ročník)
- **Kateřina Měšťánková,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Tomáš Mikule**, (2001 - 2006)
- **Veronika Mořkovská**, (2005 - 2006)
- **Aleš Motejl**, (1999, BcA.2002, MgA. 2004)
- **Kamila Musilová,** (od 2003, nyní 3. ročník)
- **Pavla Navrátilová,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Michal Nečas**, (2004 - 2006)
- **Lucie Nguyenová,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Zuzana Ovčiariková**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Viktor Pischinger**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Eva Plutová,** (od 2006, nyní 1. ročník)
- **Dana Pololáníková**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **Bohumil Pospíšil**,(1998, BcA.2001, MgA. 2003)
- **Lucie Prášilová**, (od 2001, BcA. 2004, nyní 5. ročník)
- **Veronika Raffajová**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **Michal Reichstäter**, (od 2002, BcA. 2005, nyní 5. ročník)
- **Natálie Řeřichová**, (od 2002, BcA. 2005, nyní 5. ročník)

- **Michal Schön,** (1998 – 1999)
- **Hana Sochorová**, (1999, BcA. 2005)
- **Ondřej Straka**, (od 2002, BcA. 2005, nyní 5. ročník)
- **Jaroslav Široký**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **Jakub Skokan**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Jiří Skoták**, (od 2003, nyní 3. ročník)
- **Viktor Slota**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Karol Šmehil**, (2005 - 2006)
- **David Šmitmajer**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Katarína Tóthová**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **David Trčka**, (2000, BcA. 2003, MgA. 2005)
- **Barbora Trnková**, (2005 - 2006)
- **Alžběta Trubačová**, (2000, BcA. 2003, MgA. 2006)
- **Martin Tůma**, (od 2004, nyní 3. ročník)
- **Karolína Vaverková**, (1999, BcA. 2003)
- **Tereza Vlčková**, (od 2003, nyní 3. ročník)
- **Daniel Vojtěch**, (od 2005, nyní 2. ročník)
- **Milan Votápka**, (2000, BcA. 2005)
- **Jakub Vrhel**, (od 2001, BcA. 2004, nyní 5. ročník)
- **Tomáš Vrtal,** (2000 - 2002)
- **Petr Willert**, (od 2004, nyní 3. ročník)

10.6 Přehled studentské tvůrčí činnosti

• Workshopy:

Akt, lektor Roman Sejkot 1999, 2001.
Divadelní fotografie - při Mezinárodním festivalu *Divadlo v Plzni*, 2000 – 2006, garant Jaroslav Prokop, lektoři: Jaroslav Krejčí, Viktor Kronbauer, Jan Regal, Josef Ptáček.
Módní fotografie, lektor Petra Skoupilová, 2000.
Cyberphotos, lektor Jan Jindra, 2001.
Fotografie skla, lektor Tomáš Dvořák, 2001.
Workshop s Tonem Stanem, lektor Tono Stano, 2002.
Inspirace hudbou, lektoři: Tomáš Dvořák, Pavel Urbánek, 2002 - 2005.
Jindřichův Hradec v zajetí fotografie, spoluorganizace s Národním muzeem fotografie, garant Jaroslav Prokop, lektoři: Tomáš Pospěch, Roman Sejkot, Petr Zhoř. Organizace: Jaroslav Prokop, Tomáš Dvořák, Jan Regal, 2002.
Worlds in Room, fotografické inscenace nebo manipulace zvoleného prostoru, lektor prof. Jörg Winde (FH Dortmund), 12. 10. - 14. 10. 2004.
Novesta I - Mezinárodní fotografický workshop, lektor prof. Jörg Winde (FH Dortmund), 6. 5. - 14. 5. 2005.
Právní aspekty, vizuální trendy ve fotografii a způsoby spolupráce fotograf – agentura, přednáška a workshop Georg Hodek, fotobanka ISIFA, 2005.
Historické fotografické techniky, lektor Michal Macků, 2006.
Novesta II, Mezinárodní fotografický workshop, lektor prof. Jörg Winde (FH Dortmund), 9. 5. -15. 5. 2006.

• Výstavy:

Divadelní fotografie, výstava fotografií z workshopů konaných při Mezinárodním festivalu Divadlo v Plzni, Plzeň, 2000 - 2005.
Divadelní fotografie, autoři: Vanda Dejlová, Petr Karšulín, Aleš Motejl, Bohumil Pospíšil, (ARF, Zlín) Štěpána Krčmářová, Srdjan Stanojevic, (FAMU), Irena Vodáková (ITF Opava), Kopřivnice, 2001.
Jindřichův Hradec v zajetí fotografie, výstava fotografií z workshopu, Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec, září – říjen 2002; FMK Zlín, listopad 2002, kurátor: Tomáš Pospěch.
Přání a sny, autor Petr Karšulín, spoluorganizace FAMU, galerie Velryba, Praha 2003.
Atelier reklamní fotografie a Atelier grafického designu, Ministerstvo kultury ČR, Nosticův palác, Praha 2003.
Dozvuk, autoři: Vendula Fantová, Bohumil Pospíšil, David Trčka; Česká národní banka, Praha, listopad 2003 – duben 2004, kurátor Jaroslav Prokop.

Academy meets Professionals, autoři: Petr Karšulín, Karolína Némethová, Bohumil Pospíšil, David Trčka, při veletrhu Photokina v Kolíně nad Rýnem (Německo) – září 2004, kurátoři: Jan Jindra, Jaroslav Prokop.
Worlds in Room, výstava prací z workshopu, FMK UTB ve Zlíně, Zlín, říjen 2004, kurátor: prof. Jőrg Winde.
Paris Photo, spolupráce s Leica Gallery Prague, autoři: Marek Bartoš, Vanda Dejlová-Peroutková, Lenka Grossmanová, Petr Karšulín, Luboš Novotný, Bohumil Pospíšil, David Trčka, Jakub Vrhel, Paříž, listopad 2004, kurátor: Jana Bőhmerová.
Odpojeno/Spojeno, *Architektura a reklamní fotografie*, autoři: Marek Bartoš, Petr Dobiáš, Lenka Grossmannová, Michala Homolová, Jan Hrouzek, Kamila Musilová, Lucie Prášilová, Michal Reichstäter, Natálie Řeřichová, Jiří Skoták, Ondřej Straka, David Trčka, Alžbeta Trubačová, Tereza Vlčková, Jakub Vrhel), Centrum pro středoevropskou architekturu, Praha, 9. 3. - 3. 4. 2005, kurátor: Tomáš Pospěch.
SICHT – EINSICHT (VZHLED – VHLED), výstava výběru fotografické tvorby oboru fotodesign Fakulty design na Fachhochschule Dortmund, (Německo), Alternativa, Zlín, 5. 5. – 12. 5. 2005.
Fotopohoda, *Výstava semestrálních prací studentů*, autoři: Petr Dobiáš, Lenka Grossmannová, Michala Homolová, Jan Hrouzek, Jan Krejčí, Markéta Kubačáková, Jana Mattasová, Kamila Musilová, Michal Nečas, Karolína Némethová, Dana Pololáníková, Veronika Raffajová, Natálie Řeřichová, Katarína Tóthová, Martin Tůma, Tereza Vlčková, Jakub Vrhel, Vsetín, 2005.
Novesta I - výběr z tvorby z workshopu „Novesta", autoři: Sascha Gast (D), Jan Hrouzek (CZ), Sascha Kraus (D), Carolin Ludwigs (D), Tomáš Manina (SK), Jana Mattasová (CZ), Kamila Musilová (CZ), Sabine Reiber (D), Jiří Skoták (CZ), Alžbeta Trubačová (SK), Tereza Vlčková (CZ), Viviane Wild (D), Zlín, prostory firmy Novesta, od 14. 5. 2005.
Novesta II - výběr z tvorby z workshopu „Novesta", autoři: Oliver Döbler (D), Dorit Eichmann (D), Anton Karpita (SK), Diethild Meier (D), Dana Pololáníková (CZ), Veronika Raffajová (SK), Stephan Schwabe (D), Jakub Skokan (CZ), Martin Tůma (CZ), Sonja Weller(D), Petr Willert (CZ), Zlín, prostory firmy Novesta, od 15. 5. 2006.
Výstava prací studentů 1. ročníku, Hotel Moskva, Zlín, 2004, 2005.
Moment, společná výstava studentů Atelieru fotografie VŠUP v Praze a Atelieru reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, autoři: Lukáš Prokůpek, Pavel Svoboda (VŠUP), Lenka Grossmannová, Anton Karpita (ARF FMK UTB), Praha, Kavárna Krasný ztráty, červen – červenec 2006.

- # Úspěchy v soutěžích:

Golf loves Europe, Europe loves Golf. Mezinárodní soutěž studentů evropských vysokých škol s výukovým programem fotografie. Vypisovatel: koncern Volkswagen ve Wolfsburgu (Německo). Účastníci za ARF (autorské týmy): A/ Marek Bartoš a

Tomáš Mikule, B/ Daniela Novotná a Jana Lištiaková, C/ Petr Dobiáš a Michal Reichstäter; 2004 - 2005. Ocenění: 2. cena pro tým Petr Dobiáš a Michal Reichstäter. **Cesta** kávy, soutěž pro mladé autory. Vypisovatel: společnost Coffeeheaven. Účastníci: Dana Pololáníková & Anton Karpita – 1. cena v kategorii Fotografie, 2006.

- # Další aktivity:

Miss Academia – realizace fotografií kandidátek a průběh akcí, od 2000 – dosud. **Průběžná spolupráce s firmami:** Pekárny Svoboda-Březík, Svoboda Linen, Uměleckoprůmyslové museum Praha (expozice v zámku Kamenice nad Lipou). **Návštěva pedagogů a studentů ARF v FH Dortmund**, prezentace prací, studijního programu a programu cvičení ARF, příprava dlouholeté spolupráce, květen 2004. **„F“** (občasník), obrazový časopis organizovaný, redigovaný a graficky upravený studenty ARF ve spolupráci se studenty grafického designu, odborná spolupráce Jan Jindra, číslo 1., květen 2006.

10.7 Devátá sklizeň (biografie vystavujících)

Vysvětlivky k biografii:
A: - další aktivity
S: - studium
Z: - zaměstnání
Č: - členství ve skupinách a sdruženích
P: - publikace
SV: - nejdůležitější samostatné výstavy
KV: - nejdůležitější kolektivní výstavy
C: - ceny a granty
L: - odkaz na literaturu o autorovi, internetové stránky
ARF – Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně
FMK UTB ve Zlíně – Fakulta multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati
BcA. – bakalářské studium
MgA. – magisterské studium

Marek Bartoš, (6. 12. 1981, Praha), žije v Praze.
S: Střední průmyslová škola sdělovací techniky, Obrazová a zvuková technika – produkce, 2001; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2006, nyní 4. ročník. **Z:** Volný fotograf. **KV:** *Praha fotografická,* Staroměstská radnice, Praha 1999; *Jindřichův Hradec v zajetí fotografie*, Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec, 2002; *Krajina*, Divadlo Komedie, Praha, 2003; *Divadelní fotografie,* 12. mezinárodní festival Plzeň, 2004; *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architecture, Praha, 2005; Volkswagen Magazine Photocompetition, Volkswagen Pavilon in Wolfsburg, Německo, 2005. **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005; www.marekbartos.com

Vanda Dejlová – Peroutková, (9. 10. 1975, Praha), žije v Praze.
S: Střední průmyslová škola oděvní, Praha, 1994; Institut výtvarné kultury UJEP Ústí nad Labem, ateliér textilu, 1998; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2001, MgA. 2003. **Z:** Mateřská dovolená. Ve své volné tvorbě vytváří hravé koláže nebo proplétané fotografie. Využívá textilní vazby k vzájemnému proplétání fotografií a jiných materiálů. **SV:** *Koláže*, Galerie Kateřina, Vysoké Mýto, 2004. **KV:** *Divadelní fotografie*, Městské divadlo v Plzni, Plzeň 2002; *Jindřichův Hradec v zajetí fotografie*, Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec 2002; *Výstava Letní fotoškoly domu fotografie*, Galerie P. M. Bohúňa, Liptovský Mikuláš, 2003; *Zlatý fond Národního muzea fotografie – část třetí*, Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec, 2004.

Petr Dobiáš, (9. 11. 1982, Tábor), žije v Táboře.
S: Střední škola zahradnická v Táboře, obor zahradní architektura, 2002; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2005, nyní 5. ročník. **Z:** Volný fotograf, (Viviene.cz, Nautilus inc., newforms.cz, Strojtos Lipník nad Bečvou). **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architecture, Praha, 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005. **C:** 2. cena v evropské soutěži *Golf loves Europe, Europe loves Golf*, Wolkswagen, 2005. **L:** www.newforms.cz

Lenka Grossmannová, (27. 3. 1980, Zlín), žije ve Zlíně.
S: SUPŠ Uherské Hradiště, obor fotografie, 2001; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2004, nyní v 5. ročníku; Stáže: Fachhochschule Dortmund, Německo, 2005; Ve své volné fotografické tvorbě se soustředí na hledání souvislostí mezi vnitřním a vnější světem pomocí média fotografie. **P:** *„gesehen. Ein Bild der Hellwegregion"*, Fachhochschule Dortmund, 2005; **SV:** *Putování*, Uherské Hradiště, 1999; *Krajiny snu*, Zlín, 2000. **KV:** *„gesehen. Ein Bild der Hellwegregion"*, Dortmund, Německo, 2005; *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architecture, Praha, 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; *Moment*, Kavárna Krásné ztráty, Praha 2006. **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005.

Anton Karpita, (13. 9. 1984, Čadca), žije v Čadci.
S: Škola úžitkového výtvarníctva Josefa Vydru v Bratislave, obor užitá fotografie, 2004; FMK UTB Zlín, nyní 3. ročník. Stáže: Vysoká škola výtvarných umení v Bratislavě, letní semestr 2005 – 2006. Ve své tvorbě se věnuje inscenované fotografii módy, portrétu a aktu. **KV:** Coffe Galeri, Bratislava 2004; Galerie města Toruň, Toruň, 2005; *Slovensko*, Galerie nultý prostor Bratislava, 2006; *Moment*, Kavárna Krásné ztráty, Praha 2006. **C:** 1. místo v soutěži Coffee Heaven, 2006.

Petr Karšulín, (2. 1. 1973, Prostějov), žije v Praze.
S: Střední odborné učiliště elektrotechnické, Lipník nad Bečvou, obor mechanik-elekronik, 1990; FMK UTB Zlín, BcA. 2001, MgA. 2003. **Z:** Volný fotograf. **U:** Zaměření na životní styl (design, architektura, móda), práce pro reklamní agentury a časopis *Marianne, bydlení*. Ve své volné tvorbě se zaměřuje převážně na konceptuálně laděné série fotografií rozvíjené v dlouhodobých cyklech. **SV:** *Přání a sny*, Galerie Velryba, Praha 2003. **KV:** *Atelier ARF,* Photokina, Kolín nad Rýnem, Německo, 2004. **C:** Čestné uznání v soutěži *Korupce viděná přes objektiv*, Transparency International (2001). **L:** Tomáš Pospěch: *Přání a sny,* Ateliér č. 22, 2003.

Jan Krejčí, (24. 12. 1980, Brno), žije v Brně.
S: Gymnázium Johanna Gregora Mendela, 2000; FMK UTB ve Zlíně, 3. ročník. **Č:** ZIGATIV. **KV:** *Minus jedna*, Hotel Moskva, Zlín, 2004; *Fotopohoda - výstava semestrálních prací studentů*, Vsetín, 2005.

Markéta Kubačáková, (26. 12. 1984, Praha), žije v Praze.
S: Gymnázium Omská, 2004; FMK UTB ve Zlíně, 3. ročník; FF MU v Brně, 1. ročník, obor mediální studia a žurnalistika, stáž Fachhochschule Dortmund, Německo, letní semestr 2006. **A:** Summer International Camp, vedoucí fotografie, Plzeň, 2003; Dům dětí a mládeže Praha 8, vedoucí fotokroužku, 2003 – 2004, *„Národní galerie a fotografie“*, SOČ, účast v národním kole, 2003. Ve své tvorbě se věnuje fotografii divadla a tance, portrétní fotografii (soubory *Paní Belasová*, 2004; *František Skála*, 2005; *Martin(a)*, 2005) a konceptuální fotografii krajiny (*Natürlich?*, 2006). **SV:** *Fotografie,* Kavárna Slunečnice, Zlín, 2005. **KV:** *Studenti a absolventi PKF,* Galerie U Mloka, Olomouc, 2004; *Minus jedna*, Hotel Moskva, Zlín, 2004; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; *Welten am Fluss,* Bottrop Ebel, Německo, 2006.

Jana Lištiaková, (31. 10. 1980, Bratislava), žije v Bratislavě.
S: Gymnázium Grosslingova, Bratislava, 1999; FMK UTB ve Zlíně, BcA 2002, MgA. 2005. Absolvované stáže: Universidade do Algarve, Faro, Portugalsko, 2003 - 2004. **Z:** Grafická designerka. **KV:** *Atelier reklamní fotografie a Atelier grafického designu*, Ministerstvo kultury ČR, Nosticův palác, Praha 2003.

Jana Mattasová, (28. 1. 1984, Vysoké Mýto), žije v Ústí nad Orlicí.
S: Střední umělecká škola grafická v Jihlavě, obor propagační výtvarnictví, 2003; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2006, nyní 4. ročník. Ve své volné tvorbě se zaměřuje na portét, akt, aktuální problémy současných žen. **KV:** *Jihlavská desítka*, Galerie měsíc ve dne, České Budějovice, 2002**;** *Ústecký salón*, Galerie pod radnicí, Ústí nad Orlicí, 2003, 2004, 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005;

Tomáš Mikule, (13. 3. 1981, České Budějovice), žije v Praze.
S: Střední průmyslová škola sdělovací techniky, obor zvuková a televizní technika – produkce, 2001, FMK UTB ve Zlíně, 2001 - 2006. **Z:** Volný fotograf. Věnuje se fotografii architektury a módy, zaměřuje se také na experimentální výtvarné techniky a konceptuální tvorbu. **L:** www.harakiri.cz

Veronika Mořkovská, (11. 3. 1984, Znojmo), žije v Brně.
S: Střední škola uměleckých řemesel, obor užitá fotografie, 2003; FMK UTB Zlín, 2005 – 2006, nyní 1. ročník FAVU Brno. **Z:** Výtvarnice. Věnuje se fotografii módy (Miss sixty, Loreal-exte. Ve své volné tvorbě využívá fotografii jako jednu z výtvarných technik. **SV:** *Hamlet now*, Divadlo na Zábradlí, Praha, 2004; *Objekty a povrchy*, Duna tri, Bystřice nad Pernštejnem, 2005; *Zizi*, Divadlo Radost, Brno, 2006; *Podivná Bonsaj (Amnesty International)*, Divadlo v 7 a půl, Brno 2006; *LeTO*, Divadlo Husa na provázku, Brno, 2006. **KV:** *Studenti 1. ročníku ARF*, Hotel Moskva, Zlín, 2005; *Dívčí sen*, Městské muzeum, Bystřice nad Pernštejnem, 2006; *Dívčí sen*, Komunikační prostor Školská, Praha, 2006.

Kamila Musilová, (13. 11. 1983, Brno), žije v Brně.
S: Gymnázium tř. Kpt. Jaroše, Brno, 2003; Institut tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě, 3. ročník; FMK UTB ve Zlíně, 3. ročník. Stáže: Fachhochschule Dortmund, 2005 – 2006. Zaměřuje se na výtvarnou fotografii, zátiší na hranici subjektivního dokumentu a fotografii módy. **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architecture, Praha, 2005; *Dvě města, dvě univerzity na hranici,* Galerie Magnum, Ostrava 2005, Cieszyn (Polsko) 2005; *Opava na prahu nového tisíciletí,* Kabinet fotografie, Dům umění, Opava, 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; *Fotopromenade*, projekt Landschaft park-Emscherbrug, Herten (Německo) 2006.

Karolína Némethová, (27. 9. 1980, Frýdek-Místek), žije v Praze.
S: Obchodní akademie, Frýdek-Místek, 2000; FMK UTB ve Zlíně, MgA. 2005; Stáže: University of Lapland, Faculty of Art and Design, Rovaniemi, Finsko, 2002; VŠUP, ateliér fotografie, Praha, 2004; Centre Méditerranéen de la Photographie, Bastia, Francie, 2006. **Z:** Volná fotografka. Zaměřuje se na fotografii designu, šperků, interiérů a architektury (Design for Darkness, Designtrend, Art&Interior, Brosch Jewelry, Zero – ocelové šperky, časopisy: Art& Antiques, Beton, Domov, Living, Projekt). Ve své volné tvorbě vytváří fotografie na pomezí dokumentu a krajiny. **SV:** Laponsko, Galerie Pod svícnem, Frýdek-Místek, 2003; L´Arinella, Café Palác Akropolis, Praha, 2006. **KV:** *Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně,* Parlament české republiky, Praha, 2004; *Atelier ARF,* Photokina, Kolín nad Rýnem, Německo, 2004; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; *Portréty mých přátel*, foyer Městské divadlo, Zlín, 2005; Fotofestival, Lodž, Polsko, 2006; *8éme Bienalle de la Photographie*, Centre culturel UNA VOLTA, Bastia, Francie, 2006. **L:** www.linanemy.com.

Daniela Novotná, (12. 9. 1978, Praha), žije v Praze.
S: Gymnázium Opatov, 1997; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2003, MgA. 2005, stáže: Universidade do Algarve, Faro, Portugalsko, 2003 - 2004. **Z:** Account Executive, agentura Young Rubicam. **KV: Atelier reklamní fotografie a Atelier grafického designu**, Ministerstvo kultury ČR, Nosticův palác, Praha 2003.

Luboš Novotný, (15. 5. 1980, Turnov), žije v Praze.
S: Střední uměleckoprůmyslová škola pro umělecké zpracování kovů a drahých kamenů v Turnově, obor plošné a plastické rytí kovů, 1999; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2002, MgA. 2005. **Z:** Vedoucí oddělení (Amos). Věnuje se převážně produktové fotografii (Makro, Plus, Klan, Author, Rossmann, Typo Grafik, aj.)

Dana Pololáníková, (5. 5. 1982, Boskovice), žije v Blansku.
S: Obchodní akademie ELDO, Brno, 2001; Státní jazyková škola Brno, 2002, státní jazyková zkouška z italského jazyka; FMK UTB Zlín, nyní 3. ročník. Ve své volné fotografické tvorbě se zabývá především inscenovanou fotografií, portrétní fotografií

a fotografií architektury. **SV:** *Zavři tam ty dveře, Markétko,* Café Galeryje, Brno, 2005. **KV:** *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; Novesta II, Zlín, 2006. **C:** 1. místo, HeavenArt, 2005.

Bohumil Pospíšil, (11. 4. 1972, Praha), žije v Praze.
S: Střední odborné učiliště dopravní, Praha, 1999; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2001, MgA. 2003. **Z:** Volný fotograf. Zaměřuje se na reklamní fotografii (Vodafone, Eurotel, Budvar, Gambrinus, Colgate France, Toyota, Hype Magazin). Věnuje se také Street-artu. **KV:** *Dozvuk,* Česká národní banka, Praha, 2003; *Atelier ARF,* Photokina, Kolín nad Rýnem, Německo, 2004. **C:** Louskáček, 2004. **L:** www.bohouspospisil.cz

Lucie Prášilová, (10. 11. 1979, Lipová-lázně), žije v Lipové-lázních.
S: Vyšší odborná škola a Střední pedagogická škola Krnov, obor Humanitární a výchovná činnost, 1998; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2004, nyní v 5. ročníku. Ve své volné tvorbě se věnuje architektuře na pomezí reklamní fotografie a nalezeným zátiším. Užitá tvorba směřuje především k užití volné fotografie pro reklamní účely. **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architekture, Praha 2005; *Deep Purple,* Studio LR, Praha 2006; **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005.

Veronika Raffajová, (22. 7. 1983, Trenčín), žije ve Zlíně a Trenčíně.
S: Škola úžitkového výtvarníctva Josefa Vydru v Bratislave, obor užitá fotografie, 2003; FMK UTB ve Zlíně, 3. ročník. **Č:** Občianské združenie *lampART Trenčín*. **U:** Ve své volné tvorbě vytváří konceptuálně laděné psychologizující soubory, rozvíjené v niekolikonásobných sériích. **KV:** *Ulice lidem/Ulice ľuďom,* České centrum, Bratislava, 2001; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; *Proti prúdu*, Artkino METRO, Trenčín, 2006.

Michal Reichstäter, (22. 11. 1982, Brno), žije v Lelekovicích.
S: Všeobecné gymnázium, Brno; FMK UTB Zlín, BcA. 2005, nyní 5. ročník. **Č:** Dvadva. Ve své volné tvorbě vytváří konceptuální inscenované série. **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architecture, Praha, 2005; **C:** 2. cena v evropské soutěži *Golf loves Europe, Europe loves Golf*, Wolkswagen, 2005. **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005; www.dvadva.cz

Natálie Řeřichová, (30. 8. 1980, Praha), žije v Praze.
S: Gymnázium Na Zatlance, Praha, 1999; Pražská fotografická škola, obor fotograf, Praha 2000; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2005, nyní 5. ročník. **SV:** PiDivadlo, Praha, 2001; **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architekture, Praha 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005.

Jakub Skokan, (2. 10. 1985, Znojmo), žije v Kuchařovicích.
S: Střední soukromá škola Garance, ekonomické lyceum, 2005; Fotoškola AHA!, Brno 2005; FMK UTB ve Zlíně, 2. ročník. Ve své volné tvorbě se zabývá převážně sociálním dokumentem. **KV:** *Studenti 1. ročníku ARF*, Hotel Moskva, Zlín, 2005.

Ondřej Straka, (27. 7. 1982, Hustopeče), žije v Hustopečích.
S: Gymnázium, tř. Kap. Jaroše, Brno, 2002; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2005, nyní 5. ročník. Stáže: Fachhochschule Dortmund, 2005. Věnuje se užité fotografii (Fotostudio Dvadva). **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architecture, Praha, 2005; **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005; www.dvadva.cz

David Trčka, (30. 3. 1977, Zlín), žije ve Zlíně a v Bratislavě.
S: Obchodní Akademie T. Bati, Zlín, 1995; Lidová konzervatoř Ostrava, obor výtvarná fotografie, 1998; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2003, MgA. 2005. Absolvované stáže: University of Applied Sciences Dortmund, Německo, 2004. **Z:** Volný fotograf. **U:** Reklamní fotografie, spolupráce s agenturami. Volná tvorba je charakteristická fascinací lidskými bytostmi (*Anonym, Bytosti*), pomíjivým světem, hledání souvislostí, náhod, mystifikací, objevování banálních věcí, jejich uchopení, přetavení, oživení (*Krajina, Zátiší, Klacky*). **KV:** *Dozvuk*, Česká národní banka, Praha, 2003; *Ateliér ARF,* Photokina, Kolín nad Rýnem, 2004; *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architecture, Praha, 2005; *NeTrč*, Foyer Městského divadla ve Zlíně, 2005. **L:** www.davidtrcka.com

Alžběta Trubačová, (9. 11. 1981, Trnava), žije v Trnavě a Vídni.
S: Gymnázium Angely Merici, Trnava, zaměření na cizí jazyky, 2000; FMK UTB ve Zlíně, BcA. 2003, MgA. 2006. Stáž na Fachhochschule v St. Pöltenu, Rakousko, 2005. **Z:** Fotografická asistentka a produkční v atelieru Franz Pfluegl Fotostudio, Vídeň; Manažér pro zahraniční sekci Viva Model Management, Zlín. Věnuje se převážně módní a reklamní fotografii (*Stival, Red Boss, Inventis, Svoboda – Linen, Extreme design, Viva Model Management*, booky pro modelky). **SV:** *Zmysly,* Andgallery, Trnava, 2004. **KV:** *Trnavský objektív*, Západoslovenské múzeum, Trnava, 2003; *Anddual*, Západoslovenské múzeum, Trnava, 2004; *Anddual*, And gallery, Skalica, 2003; *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architekture, Praha 2005. AMFO a DIAFOTO, 1. cena v černo-bílé fotografii v celoslovenském kole (2003); 3. cena, St. Pölten, Rakousko (2005). **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005.; www.andgallery.sk

Martin Tůma, (11. 3. 1981, Zlín), žije v Rožnově pod Radoštěm.
S: Gymnázium v Rožnově p.Radh., 1999; FMK UTB ve Zlíně, 3. ročník. Věnuje se inscenované tvorbě, která většinou reaguje na společensky problematická témata zapříčiněná přetechnizovanou společností. Zajímá jej fascinující svět mezi realitou a jejím zprostředkovatelem (např. obrazovkou počítače). **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre

for Central European Architekture, Praha 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005.

Tereza Vlčková, (3. 11. 1983, Třebíč), žije v Zlíně a ve Valašských Kloboukách.
S: Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti, obor užitá fotografie, 2003; Institut tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě, 3. ročník; FMK UTB ve Zlíně, 3. ročník. Zaměřuje se převážně na módní fotografii. Ve své fotografické tvorbě se věnuje jak černobílé tak barevné fotografii se zaměřením na člověka. **SV:** Módní fotografie, Vsetín, 2006. **KV:** *Odpojeno/Spojeno,* Centre for Central European Architekture, Praha 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005; **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005.

Jakub Vrhel, (21. 1. 1982, Ústí nad Labem), žije v Ústí nad Labem a ve Zlíně.
S: Gymnázium Jateční, Ústí nad Labem, 2001; FMK UTB ve Zlíně, 6. ročník, BcA. 2004; stáž - Fachhochschule Dortmund, Německo, 2005; **U:** Snaha o nalezení smysluplné esence zpustošeného kvazimédia fotografie (*Fréderic, Not enough for nothing in Schwerte, Fotografie pro obálky časopisu*); Spolupráce na neziskových projektech nakladatelství *Grafobal Pres*, publikace v *kulturně literární revue Pandora*; **P:** *„Gesehen. Ein Bild der Hellwegregion"*, Fachhochschule Dortmund, 2005; **SV:** *Niagara Falls,* hala univerzitního areálu (Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy a další fakulty a ústavy), Praha, 2005; *Vánoční světlo, Lomografie,* Galerie v Průvanu, Ústí nad Labem, 2004; **KV:** *LFŠ DF Poprad 2003*, Galerie P. M. Bohúňa, Liptovský Mikuláš, Slovensko, 2003; *Odpojeno/Spojeno,* Centrum pro středoevropskou architekturu, Praha 2005; *Gesehen. Ein Bild der Hellwegregion*, putovní, Německo, 2005; *Fotopohoda – výstava semestrálních prací studentů,* Vsetín, 2005. **L:** *Odpojeno/Spojeno,* (katalog výstavy), CCEA, Praha 2005; http://www.maudcaffe.net/?cmd=galeriem; http://www.volny.cz/foto-jv

Petr Willert, (28. 3. 1981, Šternberk), žije v Uničově.
S: Integrovaná střední škola a odborné učiliště v Uničově, obor modelář, 1998; Centrum odborné přípravy v Šumperku, nástavbové studium, obor truhlář, 2000; Stření uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti, obor Užitá fotografie, 2005; FMK UTB ve Zlíně, 3. ročník. **Z:** Externě lektor fotografie, Dům dětí a mládeže v Olomouci. Zaměřuje se převážně na inscenovanou módní fotografii (realizace pro Ondřeje Adámka, Alžbětu Presovou atd.). **KV:** *Setkání okamžiků*, Křížová chodba, Uničov, 2003, (fot. projekt Radomíra Veselého a Martina Fišera pod vedením Jindřicha Štreita); *O letní filmové škole*, Kulturní dům, Uherské Hradiště, 2004; *Prague Fashion Photo*, Prague Fashion Week, Praha 2006. **L:** *Setkání okamžiků*, Uničov, 2003; *O letní filmové škole*, Uherské Hradiště, 2004.

10.8 Seznam bakalářských a magisterských praktických prací ARF

Bakalářské praktické práce

aktualizováno 23. července 2006

Poř. čís.	Příjmení, jméno	Název práce	Vedoucí	Oponent
BcA. 01/00	**Bártková, Petra**	a) katalog výrobků: Lasy fashion b) série plakátů: Děti z neúplných rodin c) výstavní soubor: Ctnosti	Mgr. Tomáš Pospěch	MgA. Jana Smahelová
BcA. 02/00	**Fantová, Vendula**	a) katalog výrobků: Móda E. daniely b) série plakátů: Rok 1999 – Rok seniorů „Dopřejte jim šťastný život“ c) volné fotografie: výstavní soubor	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Jana Smahelová
BcA. 03/00	**Laníková, Jitka**	a) katalog výrobků: Kostičky pro Vandu b) série plakátů: „Doma byste to neudělali“ c) volné fotografie: výstavní soubor	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Jana Smahelová
BcA. 04/01	**Dejlová-Peroutková, Vanda**	a) katalog výrobků: Lorelaj b) série plakátů: Křížky c) volné fotografie: výstavní soubor Akt	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Jana Smahelová
BcA 05/01	**Karšulín, Petr**	Člověk 21. století a) katalog výrobků: VŠUP – Doma b) série plakátů: AIDS c) volné fotografie: výstavní soubor	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Jana Smahelová
BcA. 06/01	**Marek, Tomáš**	a) katalog výrobků: Dýmky, tabák, doutníky b) série plakátů: Stop agresi! c) výstavní soubor: Akt a sklo	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Jana Smahelová
BcA. 07/01	**Pospíšil, Bohumil**	Životní styl a) katalog výrobků: Katalog sportovního prádla firmy STYX b) série plakátů: Korupce c) výstavní soubor: Studie životního stylu mladé generace	Mgr. Jaroslav Prokop	PhDr. Zdeno Kolesár
BcA. 08/02	**Lištiaková, Jana**	a) katalog výrobků: publikace Tatoo a piercing b) série plakátů: Anorexie c) výstavní soubor: Spektrum	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Lucia Lendelová
BcA. 09/02	**Motejl, Aleš**	a) katalog výrobků: Jiný pohled – Katalog skla b) série plakátů: Alkoholismus, bezdomovectví, drogová závislost c) volné fotografie: Noční snímky městského interiéru	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Tomáš Dvorák
BcA. 10/02	**Novotná, Daniela**	a) katalog výrobků: Nevarila b) série plakátů: Recyklace odpadu c) volné fotografie: Proměny	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Jana Smahelová
BcA. 11/02	**Novotný, Luboš**	a) katalog výrobků: Dobra Plus, s. r. o. b) série plakátů: Ministr zdravotnictví varoval… c) výstavní soubor: Subjektivní portréty	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Jana Smahelová
BcA. 12/03	**Némethová, Karolína**	a) katalog výrobků: Módní kreace b) série plakátů: Siesta c) volné fotografie: Země a voda	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Irena Artumidisová
BcA. 13/03	**Trčka, David**	a) katalog výrobků: Módní katalog b) série plakátů: Nacionalismus, rasismus c) volné fotografie: Člověk	Mgr. Tomáš Dvořák	Mgr. Jan Jindra
BcA. 14/03	**Trubačová, Alžběta**	a) katalog výrobků: Módní katalog b) série plakátů: Domácí násilí c) volné fotografie: Alternativní druhy umění (performance, experimentální fotografie)	Mgr. Jaroslav Prokop	Ing. Katarína Patvarošová
BcA. 15/03	**Vaverková, Karolína**	a) katalog výrobků: Ateliér Ranný Architects b) série plakátů: Drogy c) výstavní soubor: Portréty a figury v architektuře	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Jan Jindra

BcA. 16/04	**Grossmannová, Lenka**	a) série plakátů: Klesající natalita v českých zemích b) volné fotografie: Baťovy domky	Mgr. Tomáš Dvořák	Mgr. Jiří Víšek
BcA. 17/04	**Leška, Petr**	a) katalog výrobků: Hela Glass b) série plakátů: Ekologie c) výstavní soubor: Architektura	Mgr. Jaroslav Prokop	Zdeněk Hartinger
BcA. 18/04	**Prášilová, Lucie**	a) série plakátů: Policie – náborový plakát b) volné fotografie: Na pokraji viditelnosti	Mgr. Roman Sejkot	Mgr. Tomáš Pospěch
BcA. 19/04	**Vrhel, Jakub**	a) série plakátů: Komunikace v postmoderní společnosti b) volné fotografie: WOman/woMAN	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Tomáš Dvořák
BcA. 20/05	**Dobiáš, Petr**	a) série plakátů: Agrese b) výstavní soubor: C.E.S.T.A c) katalog: Sportovní jízdní kola	Mgr. Tomáš Pospěch	Mgr.Tomáš Dvořák
BcA. 21/05	**Homolová, Michala**	a) soubor plakátů: Znečišťování životního prostředí b) výstavní soubor: Dolina Urgantina c) katalog: Oděvy	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Jan Jindra
BcA. 22/05	**Reichstäter, Michal**	a) série plakátů: Moudřejší ustoupí b) výstavní soubor: Intimita III. c) katalog: Kovářské artefakty	Mgr. Tomáš Dvořák	Mgr. Jan Jindra
BcA. 23/05	**Řeřichová, Natálie**	a) soubor plakátů: Ignorace b) výstavní soubor: Móda-portrét c) katalog: Zásuvky a spínače	MgA. Jaroslav Prokop	Mgr. Jan Jindra
BcA. 24/05	**Sochorová, Hana**	a) soubor plakátů: Ekologie a industriální prostředí b) výstavní soubor: Portréty	Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Josef Ptáček
BcA. 25/05	**Straka, Ondřej**	a) soubor plakátů: Tolerance b) výstavní soubor: Hotel Savoy (dle fot. Jandy) c) katalog: Design interiérů	Mgr. Tomáš Pospěch	MgA. Tomáš Dvořák
BcA. 26/05	**Votápka, Milan**	a) soubor plakátů: Česká společnost 15 let poté b) výstavní soubor: Módní portrét v exteriéru	MgA. Jana Smahelová	Mgr. Jan Jindra
BcA. 27/06	**Mattasová, Jana**	a) aoubor plakátů: Žena - muž b) výstavní soubor: Identita-intimita c) katalog: Šperky Dáša X	Mgr. Tomáš Pospěch	MgA. Josef Ptáček

Magisterské praktické práce

aktualizováno 23. července 2006

Poř. čís.	Příjmení, jméno	Název práce	Vedoucí	Oponent
MgA 01/02	**Bártková, Petra**	Kompletní propagace firmy	Doc. akad. mal. Josef Hamza	Ing. Jiří Verberger
MgA 02/02	**Fantová, Vendula**	Pojišťovna Allianz	Mgr. Tomáš Dvořák	Ing. Vlastimil Divoký
MgA 03/02	**Laníková, Jitka**	Kompletní propagace pro firmu R. Jelínek - Vizovice	PhDr. Zdeněk Křížek	Mgr. Pavel Kosek
MgA 04/03	**Dejlová-Peroutková, Vanda**	Fotografické práce pro Diakonii ČCE – Středisko Zvonek v Praze 4	Mgr. Tomáš Dvořák	Hana Gryndlerová
MgA 05/03	**Karšulín, Petr**	Fotografické práce pro firmu Ranný Architects	Mgr. Petr Zhoř	Mojmír Ranný
MgA 06/03	**Pospíšil, Bohumil**	Fotografické práce pro firmu London Logic Praha	Mgr. Tomáš Dvořák	Tereza Kodešná

MgA 07/04	**Marek, Tomáš**	a) publikace: O městě Olomouc b) výstavní soubor: Výtvarná stylizace dětského plodu	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Jana Smahelová
MgA 08/04	**Motejl, Aleš**	a) publikace: Český Krumlov b) výstavní soubor: bez názvu	Mgr. Tomáš Dvořák	Mgr. Petr Zhoř
MgA 09/04	**Novotný, Luboš**	a) publikace: Design Pavel Baxa b) výstavní soubor: Neklid	MgA. Tomáš Dvořák	Pavel Baxa
MgA 10/05	**Lištiaková, Jana**	a) publikace: Manuál aktivisty b) výstavní soubor: Portréty - Šlechtění c) interaktivní prezentační CD	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Irena Armutidisová
MgA 11/05	**Némethová, Karolína**	a) publikace: Krajina b) výstavní soubor: Portréty mých přátel c) interaktivní prezentační CD	MgA. Dita Pepe	MgA. Tomáš Pospěch
MgA 12/05	**Novotná, Daniela**	a) publikace: Inspirováno hudbou b) výstavní soubor: Vila režiséra Friče c) interaktivní prezentační CD	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Irena Armutidisová
MgA 13/05	**Trčka, David**	a) publikace: Krajina – vzorník krajin b) výstavní soubor: Bytost c) interaktivní prezentační CD	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Jan Jindra
MgA 14/06	**Trubačová, Alžběta**	a) soubor plakátů: Svätý za dedinou b) výstavní soubor: Svätý za dedinou	Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Jan Jindra

10.9 Seznam bakalářských a magisterských teoretických prací ARF

Bakalářské teoretické práce

aktualizováno 23. července 2006

Poř. čís.	Příjmení, jméno	Název práce	Rozsah	Vedoucí	Oponent
BcA 01/00	**Bártková, Petra**	Reklamní fotografové Baťova Zlína z let 1918 - 1948	54s+40f	MgA. Tomáš Pospěch	RNDr. Petr Novotný
BcA 02/00	**Fantová Vendula**	Módní fotografie z období 1968 - 1989		Mgr. Jaroslav Prokop	Mgr. Dana Jansová
BcA 03/00	**Laníková, Jitka**	Muzeum moderního umění v Dundee, Skotsko	32s+f	MgA. Tomáš Pospěch	PhDr. Tomáš Mikuláštík
BcA 04/01	**Dejlová-Peroutková, Vanda**	Vývoj a pojetí mužského aktu	24s+f	MgA. Tomáš Pospěch	Pavel Scheufler
BcA 05/01	**Marek, Tomáš**	Česká fotografie skla 20. – 90. léta 20. století	23s+f	MgA. Tomáš Pospěch	MgA. Jana Smahelová
BcA 06/01	**Karšulín, Petr**	Zobrazování těla v české fotografii 90. let	32s+f	MgA. Tomáš Pospěch	Mgr. Jaroslav Prokop
BcA 07/01	**Pospíšil, Bohumil**	Analýza fotografie stylu mladé generace		Mgr. Jaroslav Prokop	PhDr. Zdeno Kolesár
BcA 08/02	**Lištiaková, Jana**	Fotograf Pavel Mára	43s+f	MgA. Tomáš Pospěch	Mgr. Lucia Lendelová
BcA 09/02	**Motejl, Aleš**	Fotografové českokrumlovska…		Mgr. Jaroslav Prokop	Ing. Josef Erhart
BcA 10/02	**Novotná, Daniela**	Vladimír Uher	43+f	Mgr. Tomáš Dvořák	Akad. mal. Karel Míšek
BcA 11/02	**Novotný, Luboš**	Jaroslav Krejčí, grafik který nemohl fotografovat (divadlo a jiné…)		Mgr. Jaroslav Prokop	Viktor Kronbauer
BcA 12/03	**Némethová, Karolína**	Minimalistické tendence v české fotografii	26s+f	MgA. Tomáš Pospěch	Mgr. Irena Artumidisová
BcA 13/03	**Trčka, David**	Fotograf Ivan Pinkava	26+11f	MgA. Tomáš Pospěch	Mgr. Lucia Lendelová
BcAv 14/03	**Trubačová, Alžběta**	Slovenská módna fotografia po roku 1989	44s+89f	MgA. Tomáš Pospěch	Ing. Katarína Patvarošová
BcAv 15/03	**Vaverková, Karolína**	Fotograf František Chrástek	32s+f	MgA. Tomáš Pospěch	Mgr. Jiří Víšek
BcA 16/04	**Grossmannová, Lenka**	Fotograf Rudolf Smahel	34s+23f	MgA. Jana Smahelová	Mgr. Jiří Víšek
BcA 17/04	**Leška, Petr**	Fotografové hor a horolezectví	17s+f	MgA. Tomáš Pospěch	Zdeněk Hartinger
BcA 18/04	**Prášilová, Lucie**	Fotografie a fotografové československých a českých prezidentů	30s+f	Paedr. Ladislav Steininger	Mgr. Silvie Turková
BcA 19/04	**Vrhel, Jakub**	Svět módní fotografie	28s+f	MgA. Tomáš Pospěch	Mgr. Roman Sejkot
BcA 20/05	**Dobiáš, Petr**	Tabu v reklamní fotografii		Mgr. Jan Jindra	Mgr. Tomáš Dvořák
BcA 21/05	**Homolová, Michala**	Módní fotografie 20. a 30. let v ČSR		MgA. Tomáš Pospěch	RNDr. Petr Novotný

BcA 22/05	**Reichstäter, Michal**	České fotografické časopisy od r. 1948 do současnosti		Mgr. Jiří Lukáš	RNDr. Petr Novotný
BcA 23/05	**Řeřichová, Natálie**	Česká meziválečná reklamní fotografie	49s+44f	MgA. Tomáš Pospěch	Mgr. Jan Jindra
BcA 24/05	**Sochorová, Hana**	Filmová fotografie a fotografové Filmového studia Zlín - Kudlov		RNDr. Petr Novotný	MgA. Tomáš Pospěch
BcA 25/05	**Straka, Ondřej**	Fotografie českých hudebních skupin do roku 1989		MgA. Jaroslav Prokop	Mgr. Jan Jindra
BcA 26/05	**Votápka, Milan**	Fotografie na SUPŠ v Uherském Hradišti		Mgr. Jana Smahelová	MgA. Tomáš Pospěch
BcA 27/06	**Mattasová, Jana**	Proměny identity v českém fotografickém portrétu	72s+39f	MgA. Tomáš Pospěch	MgA.Zdeněk Stolbenko

Magisterské teoretické práce

aktualizováno 23. července 2006

Poř. čís.	Příjmení, jméno	Název práce	Rozsah	Vedoucí	Oponent
MgA 01/02	**Bártková, Petra**	Fotografické ateliery a reklamní fotografie	63s+29f	Mgr. Tomáš Pospěch	RNDr. Petr Novotný
MgA 02/02	**Fantová, Vendula**	Dušan Šimánek	36s+8jp+7 f	Mgr. Tomáš Pospěch	Dr. Milan Šusta
MgA 03/02	**Laníková, Jitka**	Muzeum moderního umění ve Skotsku Dundee Contemporary – fotografie, výstavnictví	47s+14f	Mgr. Tomáš Pospěch	PhDr. Tomáš Mikuláštík
MgA 04/03	**Dejlová-Peroutková, Vanda**	Fotograf Jaroslav Beneš	20s+6p+1 2f	Mgr. Tomáš Pospěch	Josef Moucha
MgA 04./03	**Karšulín, Petr**	Konceptualismus v české fotografii		Mgr. Tomáš Pospěch	Mgr. Lucia Lendelová
MgA 05/03	**Pospíšil, Bohumil**	Česká reklamní fotografie na digitálním médiu		Mgr. Tomáš Dvořák	Ing. Edgar Horčic
MgA 06/04	**Marek, Tomáš**	Inspirace dílem Jana Svobody v české fotografii	32s+f	Mgr. Tomáš Pospěch	PhDr. Tomáš Mikulaštík
MgA 07/04	**Motejl, Aleš**	Fotografové architektury současnosti v ČR		Mgr. Tomáš Dvořák	Mgr. Petr Zhoř
MgA 08/04	**Novotný, Luboš**	Fotograf Viktor Kronbauer		Mgr. Jaroslav Prokop	MgA. Tomáš Dvořák
MgA 09/05	**Lištiaková, Jana**	Fotograf Ľubo Stacho	48s+12s	Mgr. Jana Geržová	PhDr. Alena Vrbanová
MgA 10/05	**Némethová, Karolína**	Fotograf Miroslav Machotka	22s+6p	Dr. Antoním Dufek	Mgr. Tomáš Pospěch
MgA 11/05	**Novotná, Daniela**	Fotograf Pavel Baňka	41s+f	Mgr. Martina Pachmanová, Ph. D.	Josef Ptáček
MgA 12/05	**Trčka, David**	Jiří Stach, fotograf	23+p+f	Mgr. Vladimír Simer	Mgr. Tomáš Pospěch
MgA 13/06	**Trubačová, Alžběta**	Sakrálne motívy v súčasnej slovenskej fotografii	73+37	Mgr. Tomáš Pospěch	Prof. Pavel Dias

10.10 Studijní plán bakalářského a magisterského studijního programu

Studijní plán bakalářského studijního programu

B8206 Výtvarná umění

obor 8206R102 Multimedia a design

Ateliéry: Animovaná tvorba
Audiovize
Grafický design
Prostorové tvorba
Průmyslový design
Reklamní fotografie
Design obuvi
Design oděvů

Podmínky pro pokračování ve studiu
Podmínkou pro pokračovaní ve studiu v následujícím akademickém roce je získání minimálně 45 kreditů v jednotlivých letech studia.

Pokyny k sestavení studijního plánu studenta
Student si zapisuje povinné, povinno volitelné a volitelné předměty minimálně v rozsahu 45 kreditů za jeden akademický rok, aby splnil podmínky pro pokračováni ve studiu. Doporučené studijní zatížení pro standardní dobu studia (3 roky) je 60 kreditů ročně.

Podmínky pro ukončení studia
Student úspěšně absolvuje všechny povinné a výběrové předměty v celkovém počtu 180 kreditů za celý bakalářsky studijní program a úspěšně složí státní závěrečnou zkoušku.

Součásti státní závěrečné zkoušky
1. Obhajoba bakalářské práce
2. Zkouška z předmětu Technologie oboru
3. Zkouška z předmětu Dějiny kultury

Volitelný předmět se otevírá, přihlásí-li se k jeho absolvování alespoň 10 posluchačů; u speciální výuky 5 posluchačů.

Ateliér Reklamní fotografie 1. ročník, povinné

kód předmětu	název předmětu	zimní semestr					letní semestr			
		P	S	C		K	P	S	C	K
KMK/TYMVl	**Týmová práce** Kotyzová	1	0	1	z	1				
KMK/TEKOM	**Teorie komunikace** Holešovský	1	1	0	zk	4				
KMK/MARK1	**Marketing** doc. Světlík, Soukalová	1	1	0	kl	2				
K.MK/MARK2	**Marketing** doc. Světlík, Soukalová						1	1 0	zk	4
KAA/DEKU1	**Dějiny kultury** Turková						2	0 0	zp	2
UJ/CJ1-CJ0	**Anglický jazyk** Janasová	0	3	0	kl	3	0	3 0	zk	3
MUTV	**Sportovní aktivity** nabídka dle STAGu	0	0	2	zp	1	0	0 2	zp	1
KFO/AF1	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop	0	3	0	zk	8				
KFG/PF1	**Počítačové metody - fotografie** Prokop	0	0	2	zp	2				
KFO/FCH	**Fotochemie** Novotný	1	1	0	zk	2				
KFO/FOL1	**Fotografická praktika, laboratoř** Prokop	0	0	1	kl	2				
KFO/DF1	**Dějiny fotografie** prof. Dias, Pospěch	2	0	0	zk	2				
KFO/KRF1	**Kreslení - fotografie** Dosoudil	0	o	1	kl	1				
lKFO/AF2	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop						0	3 0	zk	8
lKFO/PF2	**Počítačové metody - fotografie** Prokop						0	0 2	kl	2
KFO/FOL2	**Fotografická praktika, laboratoř** Prokop						0	0 2	kl	2
KFO/OPT	**Optika** Novotný						1	1 0	zk	3

KFO/DF2	**Dějiny fotografie** prof. Dias, Pospěch						2	0 0	zk	2
KFO/KRF2	**Kresba - fotografie** Dosoudil						0	0 1	kl	1
	+ Povinné předměty ateliéru		22			28		21		28
	+ Volitelné předměty (cca)		4			0		4		0
	SOUČET		26 hodin			28		25 hodin		28

Počet zkoušek: 4 5
Počet klasifikovaných zápočtů: 4 5
Počet kreditů v povinných + volitelných předmětech: 56 + 0 = 56

Ateliér reklamní fotografie 2. ročník, povinné

kód předmětu	**název předmětu**	**zimní semestr**					**letní semestr**				
		P	S	C		K	P	S	C		K
KMK/FILO1 KMK/FILO2	**Filozofie** doc. Brázda	1	0	0	z	1	1	0	0	z	1
KAA/DEKU2	**Dějiny kultury** Turková	2	0	0	kl	2					
KAA/DEKU3	**Dějiny kultury** Turková						2	0	0	zp	2
UJ-CJ1/CJ0	**Anglický jazyk** Janasová	0	3	0	kl	3	0	3	0	zk	3
MUTV	**Sportovní aktivity** Nabídka dle STAGu	0	0	2	zp		0	0	2	zp	1
KAG/KOMA3	**Komunikační agentura** Garanti jednotlivých projektů	0	0	1	zp	3					
KAG/KOMA4	**Komunikační agentura** garanti jednotlivých projektů						0	0	1	zp	3
KFG/AF3	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop	0	3	0	zk	8					
KFG/PF3	**Počítačově metody - fotografie** Prokop	0	0	2	zp	2					
KFG/SEN	**Senzitometrie a konstrukce přístr.** Novotný	1	1	0	zk	2					
KFG/ZPF	**Zvláštní fotografické postupy** Jindra	0	1	1	kl	1					
KFG/DF3	**Dějiny fotografie** prof. Dias, Pospěch	2	0	0	zk	2					

KFG/KRF3	**Kreslení - fotografie** Dosoudil	0	0	1	kl	1					
KFG/AF4	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop						0	3	0	zk	7
KFG/PF4	**Počítačově metody - fotografie** Prokop						0	0	2	kl	2
KFG/SPR1	**Strategie prezentace** Jindra						0	1	0	zp	1
KFG/KOLM	**Kolorimetrie** Novotný						1	0	0	kl	1
KFG/DF4	**Dějiny fotografie** prof. Dias, Pospěch						2	0	0	zk	2
KFG/FD1	**Fotografie na digitální medium** Jindra						0	0	3	zk	3
	+ **Povinné předměty ateliéru**		21			26		21			26
	+ **Volitelné předměty (cca)**		4			0		4			0
	SOUČET		25			26		25 hodin			26

Počet zkoušek: 3 4
Počet klasifikovaných zápočtů: 4 2
Počet kreditů povinných + volitelných předmětech: 52+0 = 52

Ateliér reklamní fotografie 3. ročník, povinné

kód předmětu	**název předmětu**	**zimní semestr**					**letní semestr**				
		P	S	C		K	P	S	C		K
KMK/PRAV1	**Úvod do práva** doc. Fenyk, Beneda	1	1	0	zp	2					
KAA/DEKU4	**Dějiny kultury** Turková	2	0	0	kl	2					
KAA/DEKU5	**Dějiny kultury** doc. Kolesár, Turková						2	0	0	zk	4
UJ/CJ1-CJ0	**Anglický jazyk** Janasová	0	3	0	kl	3	0	3	0	zk	3
KFG/AF5	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop	0	3	0	zk	10					
KFG/PF5	**Počítačově metody - fotografie** Prokop	0	0	2	zp	2					

KFG/DF5	**Dějiny fotografie** Pospěch	2	0	0	zk	2					
KFG/SPR2	**Strategie prezentace** Jindra	0	1	0	kl	1					
KFG/FD2	**Fotografie na digitální médium** Jindra	0	0	3	kl	3					
KFG/SBCP	**Seminář bakalářské práce** Pospěch						0	1	0	kl	1
KFG/PF6	**Počítačově metody - fotografie** Prokop						0	0	2	zk	2
KFG/DF6	**Dějiny fotografie** prof. Dias, Pospěch						2	0	0	zk	2
KFG/AF6	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop						0	3	0	zk	15
	+ **Povinné předměty ateliéru**		18			25		13			27
	+ **Volitelné předměty (cca)**		4			0		4			0
	SOUČET		22			25		17 hodin			27

Počet zkoušek: 2 5
Počet klasifikovaných zápočtů: 4 1
Počet kreditů v povinných + volitelných předmětech 52+0 = 52

Studijní plán magisterského studijního programu

N8206 Výtvarná umění

obor 8206TI 02 Multimedia a design

Ateliéry: Animovaná tvorba
Audiovize
Grafický design
Prostorová tvorba
Průmyslový design
Reklamní fotografie
Design obuvi
Design oděvů

Podmínky pro pokračování ve studiu
Podmínkou pro pokračování ve studiu v následujícím akademickém roce je získání minimálně 45 kreditů v jednotlivých letech studia.

Pokyny k sestavení studijního plánu studenta
Student si zapisuje povinné, povinně volitelné a volitelné předměty minimálně v rozsahu 45 kreditů za jeden akademický rok, aby splnil podmínky pro pokračování ve studiu. Doporučené studijní zatížení pro standardní dobu studia (2 roky) je 60 kreditů ročně.

Podmínky pro ukončení studia
Student úspěšně absolvuje všechny povinné a výběrové předměty v celkovém počtu 120 kreditů za celý magisterský studijní program a úspěšně složí státní závěrečnou zkoušku.

Součásti státní závěrečné zkoušky
1. Obhajoba diplomové práce
2. Zkouška z předmětu Dějiny oboru

Volitelný předmět se otevírá, přihlásí-li se k jeho absolvování alespoň 10 posluchačů; u speciální výuky 5 posluchačů.

Ateliér Reklamní fotografie 4. ročník, povinné

kód předmětu	název předmětu	zimní semestr					letní semestr				
		P	S	C		K	P	S	C		K
KMK/ETIK1	**Etika** doc. Brázda						1	1	0	zp	2
KMK/PRAV2	**Autorské právo** doc. Fenyk. Beneda						1	1	0	zk	4
KMK/ESTE1	**Estetika** Zelinský	1	1	0	kl	2					
KMK/ESTE2	**Estetika** Zelinský						2		0	zk	2
KMK/MAK01	**Teorie marketingových komunikací** doc. Pavlů	1	1	0	kl	2		1			
KMK/KINK1	**Interkulturní komunikace** doc. Světlík	1	1	0	kl	3					
KFG/AF7	**Reklamní fotografie** prof Dias, Prokop	0	3	0	zk	14					
KFG/SPR3	**Strategie prezentace** Jindra	0	1	0	klz	1					
KFGTF1	**Trikové fotografické metody** Jindra	0	0	3	zp	1					
KFG/STF1	**Současné tendence fotografie** prof. Dias, Pospéch	2	0	0	zk	2					
KFG/AF8	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop						0		0	zk	14
KFG/TF2	**Trikové fotografické metody** Jindra						0	3	3	zp,zk	2
KFG/STF2	**Současné tendence fotografie** prof Dias, Pospéch						2	0	0	zk	2
	+ Povinné předměty ateliéru		15			25	14	3			26
	+ Volitelné předměty (cca)		4			0	4				0
	SOUČET	19 hodin				25	18 hodin				26

Počet zkoušek: 2 4
Počet klasifikovaných zápočtu: 3 0
Počet kreditů v povinných + volitelných předmětech: 51+ 0 = 51

Ateliér Reklamní fotografie 5. ročník, povinné

kód předmětu	název předmětu	zimní semestr					letní semestr				
		P	S	C		K	P	S	C		K
KMK/ETDC2	**Etika** doc. Brázda	1	1	0	zk	4					
KMK/MARMV	**Management** Bačuvčik	1	1	0	kl	3					
KMK/RILZV	**Řízeni lidských zdrojů** doc. (ircgar						1	1	0	zp	2
KMK/ESTE3	**Estetika** Zelinský	1	1	0	kl	2					
KFG/AF9	**Reklamní fotografie** prof. Dias, Prokop	0	3	0	zk	14					
KFG/TF3	**Trikové fotografické metody** Jindra	0	0	2	klz	1					
KFG/SMGP	**Seminář magisterské práce** Pospěch						0	2	0	klz	5
KFG/STF3	**Současné tendence fotografie** Pospěch	2	0	0	zk	2					
KFG/AF10	**Reklamní fotografie** prof. Dias. Prokop						0	3	0	zk	15
JKAA/NAOB	**Nauka o barvě** doc. Titor						0	0	1	kl	2
	+ Povinné předměty ateliéru		13			26		8			24
	+ Volitelné předměty (cca)		4			0		4			0
	SOUČET		17 hodin			26		12 hodin			24

Počet zkoušek. 3 0
Počet klasifikovaných zápočtů: 2 0
Počet kreditů v povinných + volitelných předmětech 50+0 = 50

10.11 Přehled použité literatury

1. Amchová, I.: Zlínského rektora pasoval prezident. Zlínský a moravský den, 2001, s. 01.

2. Balajka, P.: Dokument, a co dál? : Jan Jindra. Československá fotografie, 1990, ročník 41, č. 12, s. 557-560.

3. Baňka, P.: Ateliér fotografie institutu výtvarné kultury univerzity J. E. Purkyně, Ústí nad Labem. In: Listy o fotografii 2. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1998, s. 26.

4. Bergmann, I.: Univerzita už známkuje písmeny. Zlínské noviny, 2005, ročník 16, č. 016, s. 05.

5. Birgus, V.: Dias se zase ohlédl, a i tentokrát má co nabídnout. Mladá fronta Dnes, 1997, s. 19.

6. Birgus, V.: Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. In: Listy o fotografii 2. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1998, s. 29.

7. Birgus, V. a kol.: Pedagogové institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 2002, s. 11.

8. Birgus, V.: Absolventi Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě 1991-2006. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 2006, s. 209.

9. Birgus, V.: Absolventi Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě 1991-2006. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 2006, s. 210.

10. Pospěch, T. a kol.: Zlín a jeho lidé. Katalog k výstavě, Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 2002.

11. Zn.-bla-: V porotě festivalu Literární květen zasednou spisovatelé i odborníci. Zlínské noviny, 2005, ročník 16, č.048, s. 07.

12. Boček, J.: Neratovice očima pěti fotografů. In: Právo. 1997, ročník 7-1, č. 26, s. 1

13. Brázdilová, J.: Univerzita otevírá nové obory. Mladá fronta Dnes, 2003, ročník 14, č. 247, s. 04.

14. Československá fotografie, 1967, č. 4.

15. Československá fotografie, 1972, č. 4.

16. Československá fotografie, 1972, č. 8.

17. ČTK: V zámku vystavují obrazy a kostýmy. Mladá fronta Dnes, 2001, ročník 12, č. 157, s. 7.

18. ČTK: Ve vsetínském zámku je k maní svět divadla. Rovnost, 2001, ročník 11, č. 158, s. 10.

19. ČTK: Svět divadla a umění v něm. Svoboda, 2001, ročník 11, č. 180, s. 4.

20. Zn.-čtk-,-mik-: Festival studentských filmů. Haló noviny, 2004, ročník 14, č.272, s. 13.

21. Zn.-čtk-: Absolventi ateliéru reklamní fotografie vystaví snímky v ČNB. Zlínské noviny, 2003,ročník 14, č. 270, s. 09.

22. Zn.-čtk-: Podzim přinese Zlínu nový studentský filmový festival. Mladá fronta Dnes, 2003, ročník 14, č. 156, s. 02.

23. Zn.-čtk-: Zlínská filmová škola slaví desáté výročí. Mladá fronta Dnes, 2003, ročník 14, č. 124, s. 09.

24. Zn.-čtk-: Ve Zlíně má vzniknout nová Univerzita Tomáše Bati. Hospodářské noviny, 2000, s. 12.

25. Dannhoferová, E.: Kultura regionu. Televize ČT1, 2005.

26. Dejmal, I., Scheufler, P.: 1999 Fotografie české společnosti. Katalog k výstavě, České foto, Praha 2000, s. 89.

27. Dias, P.: Co je nejdůležitější, chci-li fotografovat koně?. Fotografie, 1992, č. 1, s. 8-9.

28. Dias, P.: Hlubiny paměti aneb O přípravě jedné výstavy. In: Magazín Fotografie. 2002, ročník 9, č. 10, s.12-14.

29. Dias, P.: Koně formule 1/1 – P. Dias. Pressfoto, Praha 1985.

30. Dillenz, A., Janošová, G.: Nová univerzita navazuje na tradici, kterou ve Zlíně založil Tomáš Baťa. Moravskoslezský den, 2001, s. 04.

31. Dlouhodobý záměr Fakulty multimediálních komunikací univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, 1998-2006.

32. Dočekal, K.: Použití audiovizuální techniky v pedagogickém procesu se zřetelem na využití fotografického obrazu. Diplomová práce, katedra fotografie FAMU, Praha 1986.

33. Došek, K.: Státní grafická škola. Diplomová práce, katedra fotografie FAMU, Praha 1990.

34. Dvořák, O.: Studium fotografie na Univerzitě T.Bati ve Zlíně. Fotografie, 2003, ročník 106, č. 1, s.11.

35. Dufek, A.:Z historie československé fotografie. Revue Fotografie, 1985, č.2.

36. Einhorn, E. a kol.: Co je fotografie. SNP, Praha 1989.

37. Zn.-eze-: Rektor Univerzity Tomáše Bati převzal insignie. Slovo, 2001, ročník 93, č. 114, s. 10.

38. Zn.-elf-: V galerii pražské kavárny Velryba je výstava fotografií Tomáše Pospěcha. Práce,1997, s. 9.

39. Fassati, T.: Výuka teorie –problém?. In: Listy o fotografii 2. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1998, s. 16.

40. Frajerová, B.: Výstava, jejímž cílem je pomoci hned v několika ohledech. ZN noviny, 1994, ročník 4, č. 302, s. 7.

41. Gabrielová, B., Marčák, B.: Fotografie pojatá jako průzkum tématu. In:Lidové noviny. 2001, ročník 14-1, č. 12, s. 17.

42. Gregar, A.:1945-Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně - historie a současnost. Spolupráce vysokých škol České a Slovenské republiky, 2003.

43. Grulich, V.: Pedagogika a její metodologické problémy. SPN, Praha 1975.

44. Hamáčková, E.: Výstava ukazuje válečná utrpení. Mladá fronta Dnes, 2005, ročník 16, č.088, s.05.

45. Hanzlík, P.: Deset českých fotografů /Jan Jindra/. Olympus C&S, Praha, s. 4.

46. Havel, V.: Václav Havel 95 /ilustrační fotografie Jaroslav Prokop, dokumentární fotografie Ondřej Němec a Tomáš Svoboda/. Paseka, Praha 1996.

47. Havelková J.: Fotografické ohlédnutí Pavla Diase. Hospodářské noviny, 1997.

48. Helísek, P.: Výstava fotografií odkrývá běžný život postižených dětí. Olomoucký den, 2003, ročník 14, č. 283, s. 18.

49. Hollan, J.: Vývoj fotografického školství v Československu a výuky fotografie na FAMU. Diplomová práce, Katedra fotografie AMU, Praha 1991.

50. Zn.-INA – TOM-: Zlín se zřejmě dočká vlastní vysoké školy. Informační servis INA, 2000.

51. Janata, M.: Komorní retrospektiva Pavla Diase. Ateliér, 1994-1995, ročník 8, č. 4, s. 7.

52. Janata, M.: Taurické etudy Pavla Diase. Ateliér, ročník 8, č. 24, s. 7.

53. Zn.-jar-: O zlínských studentech je slyšet. Mladá fronta Dnes. 2004, ročník 15, č. 039, s.03.

54. Zn.-jar-: Univerzita jedná o fakultě. Zlínské noviny, 2001, ročník 12, č. 289, s. 19.

55. Jeníková, E.: Planety Pavla Diase. 1996, ročník. 2, č. 8, s. 100-101.

56. Jindra, J.: Fotocomics. Fotografie, 1993, č. 5, s. 29-32.

57. Jindra, J., Kotek, P.: Fotocomics. In: Fotografie-Magazín. 1993, ročník 44, č. 1-12, s. 29.

58. Zn.-kap-: Festival mladých filmařů začal extravagantní show. Zlínské noviny, 2004,ročník 15, č. 272, s. 01.

59. Kapitánová, V.: Věčným studentům končí staré dobré časy. Zlínské noviny, 2004, ročník 015, č. 282, s. 01.

60. Kapitánová, V.: Literární květen přivítá řadu vzácných hostů. Zlínské noviny, 2004, ročník 15, č.116, s. 01.

61. Kolektiv autorů UTB FMK ve Zlíně: Ateliérová výuka I : studijní opory pro studující v kombinované formě studia - bakalářský studijní program - Výtvarná umění. 2005, UTB FMK, s. 87.

62. Kolektiv autorů UTB FMK ve Zlíně: Ateliérová výuka II : studijní opory pro studující v kombinované formě studia - bakalářský studijní program - Výtvarná umění. UTB FMK, 2005, s. 125.

63. Kolektiv autorů: Teorie III : studijní opory pro studující v kombinované formě studia - bakalářský studijní program : studijní program – Výtvarná.UTB FMK, 2005, s. 154.

64. Kolektiv autorů: Studijní opory II : texty pro studující v kombinované formě - bakalářský studijní program : studijní program - Mediální a komunikační studia. UTB FMK, 2005, s. 188.

65. Kolektiv autorů: Studijní opory III : texty pro studující v kombinované formě - bakalářský studijní program - studijní program: Mediální a komunikační studia. UTB FMK, 2005, s.108.

66. Kolektiv autorů: Studijní opory IV : texty pro studující v kombinované formě - bakalářský studijní program - studijní program - Mediální a komunikační studia. UTB FMK, 2005, s.151.

67. Kolektiv autorů: Studijní opory V : texty pro studující v kombinované formě - bakalářský studijní program - studijní program - Mediální a komunikační studia. UTB FMK, 2005, s. 203.

68. Kolektiv autorů: Studijní opory : texty pro studující v kombinované formě - bakalářský studijní program - mediální a komunikační studia. UTB FMK, 2005, s. 203.

69. Kolektiv autorů: Studijní opory VI : texty pro studující v kombinované formě - magisterský studijní program - studijní program - Mediální a komunikační studia. UTB FMK, 2005, s. 224.

70. Kolektiv autorů: Studijní opory VII : texty pro studující v kombinované formě - magisterský studijní program - studijní program - Mediální a komunikační studia. UTB FMK, 2005, s. 206.

71. Kolektiv autorů: Teorie III : studijní opory pro studující v kombinované formě studia - bakalářský studijní program - studijní program - Výtvarná umění. UTB FMK, 2005, s. 154.

72. Kolektiv autorů: Teorie IV : studijní opory pro studující v kombinované formě studia - bakalářský studijní program - studijní program - Výtvarná umění. UTB FMK, 2005, s. 241.

73. Kolektiv autorů: Teorie V - Marketingové komunikace : texty pro studující v kombinované formě studia - magisterský studijní program - studijní program - Výtvarná umění. UTB FMK, 2005, s. 186.

74. Kolektiv autorů: Teorie VI - Kultura a řízení : studijní opory pro studující v kombinované formě studia - magisterský studijní program - studijní program - Výtvarná umění. UTB FMK, 2005, s. 130.

75. Zn. -kaš-: Hranice očima Tomáše Pospěcha. Olomoucké listy, ročník 2, č. 27, s. 11.

76. Zn.-kaz-: Univerzita ve Zlíně se rychle rozrůstá. Mladá fronta Dnes, 2002, ročník 13, č. 274, s. 03.

77. Komenský, J. A.: Analytická didaktika. Praha 1947.

78. Koreček, I.: Lidé XX. Století. In: Práce. 1995, ročník, 51-1, č. 4, s. 9.

79. Zn. –kos-: Dias: Tak rozsáhlou výstavu jsem ještě neměl. Mladá fronta Dnes, 2002, ročník 13, č. 102, s. 3.

80. Kosová, P.: Fotografická dílna doprovodí akci. Mladá fronta Dnes, 2002, ročník 13, č. 214, s. 02.

81. Kováříková, G.: Vysokoškoláci budou soutěžit o nejlepší literární práci. Zlínské noviny, 2004, ročník 15, č.096, s. 09.

82. Kováříková, G.: Literární květen věnovali studenti Karlu Krylovi. Zlínské noviny, 2004, ročník 15, č. 113, s. 07.

83. Kováříková,G.: Festival bude obohacen o literární soutěž. Zlínské noviny, 2004, ročník 15, č. 031, s. 11.

84. Kováříková,G.: Literární květen bude hostit řadu význačných spisovatelů. Zlínské noviny, 2003, ročník 14, č. 111, s. 19.

85. Kováříková, G.: Veřejnosti bude představen projekt Zlín a jeho lidé. Zlínské noviny, 2002, ročník 13, č. 003, s. 12.

86. Kořán, I.: Braunové /s fotografiemi J. Prokopa/. Nakladatelství Akropolis, Žatčany 1999.

87. Kozlík, J.: Podmínky pro realizaci plánu školské reformy ve Zlíně. In: Aktuální historie /Kapitoly o zkušenostech pokusných škol ve Zlíně z let 1929-1939. 1996, s. 31.

88. Krombholzová, Š.: Muzeum fotografie by oživilo město i region. Kolínské noviny, s.07.

89. Kundera, L.: Pavel Dias – fotografie 1955-1990. Dům umění města Brna, 1991.

90. Kuneš, A.: Pospěch vystavuje práce z posledních pěti let. Lidové noviny, ročník 11, č. 96, s. 12.

91. Kuneš, A.: Pospěch vystavuje práce z posledních pěti let. In: Lidové noviny. 1998, ročník 11, č. 96, s. 12.

92. Kuneš, A.: Dilema věcí /Milan Kníže, Tomáš Pospěch/. Katalog k výstavě, Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1997.

93. Kvasnička, J.: Ve Zlíně letos vznikla Univerzita Tomáše Bati.Televize ČT2, 2001.

94. Kvasnička, J.: Ve Zlíně vrcholí přípravy na vznik Univerzity Tomáše Bati. Televize ČT1, 2000.

95. Zn.-ký-: Zlínská univerzita má již třetí fakultu. Haló noviny, 2002, ročník 12, č.014, s. 06.

96. Langer, V.: Univerzita je na akademický rok připravena. Zlínské noviny, 2002, ročník 13, č. 223, s. 08.

97. Langer, V.: Studentům se nelíbí třídy. Zlínské noviny, 2002, ročník 13, č. 229, s. 09.

98. Langer, V.: Zlínská univerzita bude mít třetí fakultu. Zlínské noviny, 2001, ročník 12, č. 295, s. 20.

99. Langer, V.: Děkan: Způsob uzavření školy je nehorázný. Moravský den, 1999, s. 03.

100. Lendelová, L.: Krajinky Tomáše Pospěcha. In: Art&Antiques. 2005, č. 6., s. 93.
101. Lendelová, L.: oHraničení /Momentky z Hranic 1996-2002/. Dost, Hranice 2002.

102. Lendelová, L. a kol.: Česká a slovenská fotografie osmdesátých a devadesátých let 20.století. Publikace k výstavám, DOST, Olomouc 2002.

103. Macek,V.: V4 + 1= V5. In: Měsíc fotografie. Společnost FOTOFO, Bratislava 2004, s. 102.

104. Zn.-mat-: Na univerzitě se začínají hromadit přihlášky. Rovnost - Brněnský a jihomoravský deník, 2004, ročník 14, č. 048, s. 14.

105. Matějková-Havlíková, I., Prokop, J.: Praha: kulturní dědictví : fotografická výstava Asociace fotografů České republiky AF pořádaná společně s italskou asociací profesionálních fotografů SIAF CNA Bologna v rámci projektu Evropská města kultury 2000. Asociace fotografů, Praha 2000.

106. Matějů, V.: Pavel Dias nejen všem svým současníkům. Slovo, 1997, s. 8.

107. Matějů, V.: Hravá reklama. In: Fotografie-Magazín. 2004, ročník 11, č. 4, s. 18-21.

108. Matějů, V.: Pavel Dias nejen všem svým současníkům. Slovo, ročník 89, č. 142, s. 8.

109. Mokrejšová, J.: Zlínská univerzita slaví tři roky existence. Zlínské noviny, 2004, ročník 15, č. 022, s. 02.

110. Mrázková, D.: Jan Jindra – Sonáta na opuštěnost. In:Fotografie Magazín. 1999, ročník 6, č. 6. s. 15.

111. Mrázková, D., Remeš, V.: Cesty československé fotografie. Mladá fronta, Praha 1989, s. 188-189.

112. Zn.-muk-: Ve Zlíně včera promovali noví tygři reklamy. Mladá fronta Dnes, 2004, ročník 15, č. 154, s.02.

113. Noel,L.: K metodice fotografické výchovy. Státní pedagogické nakladatelství, Praha 1977.

114. Novotná, K.: Zlínské návraty Pavla Diase jsou výpovědí o lidech. Mladá fronta Dnes, 2000, ročník 11, č. 250, s. 3.

115. Papoušková, M.:Místo jiné než Praha. Literární noviny, ročník 14, č. 24, s. 1, 11.

116. Pášová, P.: Stačí vteřina a z fotky je zmetek. Mladá fronta Dnes, 2006, ročník 17, č.021, s. 7.

117. Pavliňák, P.: Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-1998. Chagall, Ostrava 1998, s. 43 /P.Dias/.

118. Pavliňák, P.: Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-1998. Chagall, Ostrava 2003, s. 123.

119. Zn.-pes-: Ančinec vystavil na kanálu akty. Mladá fronta Dnes, 2000, s. 01.

120. Petřík, J.: Bez koní i torz. Večerník Praha, 1994-1995, ročník 5, č. 1, s. 4.

121. Pospěch, T.: Ateliér reklamní fotografie institut reklamní tvorby a marketingových komunikací fakulta technologická ve Zlíně vysokého učení technického v Brně. In: Listy o fotografii 2. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1998, s. 28.

122. Pospěch, T.: Krajinky. jpg. Katalog k výstavě, Fotografická galerie Fiducia FGF, Ostrava 2005.

123. Prokop, J.: Hravá reklama. Fotografie magazín. 2004, ročník 11, č. 4, s. 18-21.

124. Prokop, J.: Studijní plán magisterského studijního programu N8206 Výtvarné umění – Ateliér reklamní fotografie pro akademický rok 2006 – 2007, Multimedia a design. Univerzita Tomáše F FMK ARF ve Zlíně, Zlín 2006.

125. Prokop, J.: Studijní plán bakalářského studijního programu B82006 Výtvarné umění – Ateliér reklamní fotografie pro akademický rok 2006 – 2007, Multimedia a design. Univerzita Tomáše Bati FMK ARF ve Zlíně, Zlín 2006.

126. Pustějovská, I.: Pospěch nalézá v Hranicích architekturu. Mladá fronta Dnes, 2001, ročník 12, č. 136, s. 3.

127. Pustějovská, I.: Pospěchovo Ohraničení vládne hranické Synagoze. Olomoucký den, 2002, ročník 13, č. 147, s. 23.

128. Zn.-rad-: Snímky přibližují život svatého Vojtěcha. Mladá fronta Dnes, 1997, s. 05.

129. Rečo, J.: Metody výuky na fotografických školách. Diplomová práce, katedra fotografie FAMU, Praha 1977.

130. Remeš, V.: Fotograf opuštěných lidí. Hospodářské noviny, 1999, ročník 43, č. 84 , s. 15.

131. Revue fotografie, 1976, č. 4.

132. Sáha, P.:Rozhovor s prof. Ing. Petren Sáhou, CSc., o zakládání Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Univerzitní noviny. 2001, ročník 8, č. 2, s. 52.

133. Sáha, P.:Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně má za sebou první rok. Magazín Zlín,2002, ročník 8, č. 2, s. 15.

134. Sáha, P.: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně má za sebou první rok. In: Univerzitní noviny. 2001, ročník 8, č. 2., s. 52.

135. Zn.-sig-: Ve Zlíně dnes propukne nový filmový festival. Mladá fronta Dnes, 2003, ročník 14, č. 270, s. 01.

136. Silverio, R.: Svět Pavla Diase. In: Lidové noviny. 1995, ročník 8-1, č. 1, s. 12.

137. Sluštíková, G.: Osm tisíc studentů míří do učeben zlínské univerzity. Zlínské noviny, 2005, ročník 16, č. 220, s. 1.

138. Stano,T.: Fotografie na ŠUR a SUPŠ v Bratislavě. Diplomová práce, katedra fotografie FAMU, Praha 1986.

139. Stuchlík, E.: Skupina Milan formuje současnou fotografii. Rovnost, 2000, ročník 10, č. 282, s. 9.

140. Stuchlík, E.: Pospěch zachytil ostrovy v nás, Rovnost, 2000, s.11.

141. Svoboda, V.:1940 - Základy public relations : učební text. UTB FMK, 2004, s. 152.

142. Škoch, J.: Angažovaná umělecká fotografie jako jeden z prostředků kulturně výchovné práce. Diplomová práce, FAMU, Praha 1973.

143. Šmejkal, P.: Baťovu univerzitu ve Zlíně zřejmě posílí Fakulta komunikací. Strategie, 2001, č. 013, s. 18.

144. Šmok, J.: Amatéři a profesionálové.Čsl. fotografie, 1980, č.5, s. 206. Fotografie, školy, potíže a budoucnost. Čsl. fotografie, 1972, č. 4, s. 150-151.

145. Šopák, P.: Dialog Tomáše Pospěcha s Milanem Knížetem zní dobře. Region Opava, 1997.

146. Štecha, P.: Fotografie na vysoké škole umělecko průmyslové v Praze. In: Listy o fotografii 2. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1998, s. 27.

147. Štreit, J.: Netradiční formy výuky dokumentární fotografie. In: Listy o fotografii 3. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 2001, s. 57.

148. Švolík, M.: Diplomové publikace z FAMU /v archivu UPM v Praze od jejich vzniku až do konce školního roku 1985-86/. Diplomová práce, katedra fotografie FAMU, Praha 1987.

149. Tampier, L.: Ostrovy mohou být věznice, kláštery, menšiny i senioři. Liberecký den, 2000, s. 9.

150. Zn. –ver-: Na zlínskou univerzitu se hlásí osm a půl tisíce lidí. Mladá fronta Dnes, 2005, ročník 16, č.079, s. 04.

151. Vitva, J. H.: Laciné hrátky se symboly v podání fotografa Jana Jindry. Mladá fronta Dnes, 1999, s. 4.

152. Zn-vk-: Vysněný umělecký obor může stát studenta až padesát tisíc ročně. Naše Valašsko, 2004, ročník 02, č. 281, s. 09.

153. Zn. –vn-: Pavel Dias. Fotografie, 1991, ročník 42, č. 6, s. 11.

154. Zn.-vn-: Pavel Dias. In: Fotografie. 1991, ročník 42, č. 6, s. 11.

155. Vojtěchovský, M.: Smysl a metodologie vysokoškolské umělecké výchovy. In. Listy o fotografii 2. Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity, Opava 1998.

156. Výroční zpráva o činnosti Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně za rok 2005. Univerzita Tomáše Bati, Zlín 2006.

157. Výroční zpráva o činnosti Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně za rok 2004. Univerzita Tomáše Bati, Zlín 2005.

158. Výroční zpráva o činnosti Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně za rok 2003. Univerzita Tomáše Bati, Zlín 2004.

159. Výroční zpráva o činnosti Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně za rok 2002. Univerzita Tomáše Bati Zlín 2002.

160. Zelená, E.: Ve Zlíně se dočkají nové univerzity. ZN Zemské noviny, 2000, ročník 10, č. 290, s. 10.

161. Zelená, E.: Reklamní institut dostane nové prostory. Slovo, 2001, ročník 93, č.029, s.10.

162. Záruba, B.:Narodila se univerzita. ročník 6, č. 11, s. 5.

163. Zn. –žak-: Jedna z legend české fotografie se představuje v Uherském Brodu. ČIA zpravodajství, 2000.

10. 12 Jmenný rejstřík

Ančinec, Lubomír **37 – 38**

Armutidisová, Irena 55

Bartek, Vojtěch 38

Bartoš, Marek 76, 79, 83, 84, 94, 96

Baťa, Jan 8, 9, 16

Baťa, Tomáš 8, 9

Beneš, Karel 63

Birgus, Vladimír 47

Busta, Ondřej 80

Caivas, Karel 57

Cifra, Ján 39

Císler, Ondřej 83, 84

Čech, Alexandr 13

Černý, Alexandr 12, 14

Čipera, Dominik 8, 10

Danda, Josef 57

Daťka, Vladimír 38

Dejlová-Peroutková, Vanda 93, 96

Dias, Pavel 24, 36, 37, **39 – 49**

Diaz, Edgardo 42

Dobiáš, Petr 75, 76, 79, 87, 90, 93, 94, 97

Doležel, Jiří 58

Dvořák, Tomáš 27, 63

Eichler, Bohumil 63

Fantová, Vendula 96

Faturíková, Lucie 88, 89
Frankl, Viktor 63
Gil, Ivo 65
Gregar, Aleš 33
Grossmannová, Lenka 76, 79, 84, 85, 96, 97
Hackenschmied, Alexandr 45
Haloun, Karel 66
Havel,Václav 15
Havelková, Jolana 55
Hlas, Ivan 66
Homolová, Michala 77, 80, 84, 86, 93, 97
Hrouzek, Jan 79, 90, 97
Hrubý, K. O. 39, 60
Hucek, Miroslav 40, 41
Ingrid, Eduard 65
Jindra, Jan 27, **49 – 53**
Jiroutek, Jiří 63
Jungmann, Aleš 63
Kamarád, Ladislav 63
Karpita, Anton 77, 93, 97
Karšulín, Petr 93, 95, 96, 97
Kníže, Milan 54
Kosek, Pavel 24, 37
Kotek, Petr 50, 52
Krejčí, Jaroslav 78, 93, 97
Kronbauer, Viktor 78
Krynytský, Vladimír 58

Kubačáková, Markéta 93, 97
Landsbergerová, Alžběta 94
Lhoták, Zdeněk 63
Lištiaková, Jana 77, 93, 94
Mahelová, Jana 27, 37
Makovský, Vincenc 11
Malík, Jaroslav 55
Mareš, Petr 40
Marková, Martina 38
Mattasová, Jana 93, 97
Matějková, Ivana 65
Meisner, Jan 21, 23, 60, 61
Mikule, Tomáš 94
Mistrová, Hilda 39
Mořkovská, Veronika 93
Musilová, Kamila 80, 81, 83, 94, 97
Nacházel, Petr 87
Nečas, Michal 97
Némethová, Karolína 95, 97
Novotná, Daniela 94
Novotný, Petr 37, 53, 96
Nožička, Alois 39
Nývlt, David 84, 85
Pališka, Emil 58
Pařík, Jan 40
Pažourková, Magdalena 55
Piperek, Lubomír 67

Pohribný, Jan 63
Pololáníková, Dana 77, 94, 97
Pospěch, Tomáš 27, 28, 29, 30, 34, 37, **54 – 59**, 80
Pospíšil, Bohumil 93, 95, 96
Prášilová, Lucie 76, 80, 88, 93, 94
Prokop, Jaroslav 24, 26, 27, 34, **59 – 66**, 78, 80, 81, 83
Prokop, Roman 33
Prokůpek, Lukáš 97
Průša, Josef 16
Pustková, Dana 17
Raffajová, Veronika 93, 97
Regal, Jan 27, 37, 61, **66 - 67**, 78
Reichstäter, Michal 75, 77, 80, 87, 93, 94
Richter, Ota 40
Řeřichová, Natálie 77, 80, 88, 89, 93, 94, 97
Sáha, Petr 12, 13, 15, 17, 20
Sajmovič, Juraj 40
Sejkot, Roman 27
Siostrzonek, Jiří 38
Skalník, Joska 66
Skoka, Jakub 94
Skoták, Jiří 80, 81, 82
Smahelová, Jana 61
Smékal, Martin 55
Sosna, Jiří 58
Sozanský, Jiří 63, 64
Srpa, Jakub 90

Staněk, O. 60
Straka, Ondřej 77, 80, 87
Suchomel, Jiří 80
Svoboda, Lukáš 81, 97
Šálek, Petr 63
Šefr, Igor 55
Šimáková, Jarmila 55
Škarka, Pavel 12
Šlapeta, Lubomír 56, 57
Šmok, Ján 39, 40
Štreit, Jindřich 38, 46, 58
Thótová, Katarína 97
Trčka, David 77, 79, 86, 93, 95, 96
Trubačová, Alžbeta 77, 79, 87, 88, 93
Tůma, Martin 97
Týrlová, Hermína 14, 24, 37
Veselý, Radomír 58
Víšek, Jiří 27, 61
Vlčková, Tereza 79, 81, 93, 97
Votápka, Milan 76
Vrhel, Jakub 76, 79, 87, 88, 96, 97
Wiesner, Arnošt 56
Wild, Viviane 76
Willert, Petr 93
Winde, Jörg 76, 77, 94
Zeman, Eduard 16
Zeman, Karel 14, 37

Zima, Jaroslav 41

Zoser, Josef 63